

9

Handwritten text in a stylized script, possibly a form of shorthand or a specific dialect, covering the upper middle section of the page.

Handwritten text in a stylized script, continuing from the section above, occupying the lower middle section of the page.

10

25760

BIBLIOTECA

DE LA

Universidad de Salamanca.

Sala 28 Est. 14 Tab. 5 Núm. 9

UNIVERSIDAD
DE SALAMANCA

QUEDOS SALAMANCA

1
25760

~~14 3 4 15~~

Num. 3. cap. 4. num. 11.

UNIVERSIDAD
DE SALAMANCA

GEDOS USALES

Speculum sapientie Beati Cirilli epi
alias quadripartitus apologeticus vo
catus. In cuius quidē prouerbis om
nis et totius sapientie speculum claret.

de la libr^a de Salamanca

VNIVERSIDAD
DE SALAMANCA

O crux saluatric: malignorumq;
 fugatrix. Tu sis adiutrix in mor-
 tis agoneq; tutrix.

Prologus.

Speculū sapiētie beati Cirilli episcopi alias
 quadripartitus apologeticus vocatus. In cu-
 ius quidē prouerbijis omnis et totius sapiētie
 speculum claret feliciter incipit.

Prologus.

Secundū aristotelis sententiā in p-
 bleumatib⁹ suis quāq; in exēplis
 in ascēdendo gaudeat oēs in disci-
 plinis moralib⁹. Hoc tñ amplius
 placet. qm̄ structura morū ymagi-
 ne picta rez similitudinib⁹ palaciū virtutis ostēdit
 eo qd ex naturalib⁹ aialibus: morib⁹ ⁊ p̄p̄tati-
 bus rez q̄si de viuis ymaginib⁹ humane vite q̄
 litas exēplaf. Totus etenim mūdus visibilis est
 scola: ⁊ rōnibus sapiētie plena sunt oia. Prop̄
 hoc fili carissime informatiua iuuentutis tue do-
 cumēta moralia nō de nra paup̄tate stillāta: s;
 de vena magistroꝝ tibi nūc scribere cupiētes cū
 adiutorio gr̄e dei ea tradem⁹ vt itelligas clari⁹
 addiscas facili⁹: gustes suauit⁹: reminiscaris te-
 naci⁹ p̄ fabulas figuraz. Sed qm̄ p̄ncipalib⁹
 q̄tuor virtutib⁹. s. p̄uidētia: magnanimitate: ius-
 ticia ⁊ modestia: edificū recte vite p̄cludif ⁊ sū-
 das. Hec eni sunt quadratura tabernaculi dñi ⁊
 q̄tuor bona iob. Ac illa q̄ nabuzardā destruxit
 in subuersione hierusalē. Templū sapiētie: murr-
 vrbis virtualis potētie palaci⁹ regine iusticie.

a ij

UNIVERSIDAD
 DE SALAMANCA

ac domos iherusalem pacem modestie. Et quibus prudentia vir ordinat in deum. magnanimitate vero in se ipsum in adversis ne decidat: et moderamine in prosperis ne molestat. Sed quemadmodum iusticia rectificat in primum: sic prudentia noscitur bonum eligendum: malumque evitandum. Et sicut iusticia facit bonum: ita modestia vitat malum. Magnanimitas vero iterum ordo stabilis et tutus: sequens est ut quod tuorum: magnorum siquidem viciorum torum impetus subvertat. Hec quidem vitia quatuor demerita et superbia: que magnanimitati et humilitati contraria sunt. Ubi enim non est humilitas magnitudo animi vecors audacia est. Sicut autem auaricia et intemperantia. Hec namque illa quatuor sunt que iob bona diripiunt. quippe sabei stulticie vastantes boues prudentie. Caldei superbie: camelos magnanimitatis tollentes. Ignis luxurie: oves mundicie comburans: ac vetus impetuose ac violentis auaricie irruens domum ubi iuuuantes sunt decem precepta iusticie fundit subuertens. Hec quidem quatuor illa dira cornua sunt que veterilauerunt iuxta vaticinium zacharie iudee et israel. Bona illa quatuor que secundum iohannem insatiabiliter vorauerunt. scilicet eruca vermiculidie: locusta volantis superbie: biuus torum vetus infaciabilis auaricie: et rubigo ardens luxurie. Qua diripito igitur ope procedem. Proinde agentes contra imprudentiam. Secundo aduersus superbia. Deinde contra auaricia. Finaliter contra intemperantiam. ut sic petra

domini nostri iesu christi viciorum regnum quadruplex in eadem statua nabuchodonosor visa per somnia seriam.

¶ Sempiternum discite et in extremis horis septem septem stude

¶ De vulpe et coruo. Capi. j.

Vulpes decrepita ardens cupiditate plene sciens di querendo magistrum meritis quibus suis corporis itineris addidit graue pondus. Morus tendenti senectutis infirmitate quod deus graui: sed auiditate sciendi pagili. cum coruo astutior occurrisset pacto mutue salutatis officio: satis leta subiit. Vere voluntas dei erat: ut cito mihi occurreret quem volebam. Te namque que celi per cardines ambulans et multa consideras ut me discipule sitibundam instrueres perquirebam. Cui ille respondit. Tante calliditatis antiquata magistra quod amplius quis scire: hoc certe tamen tibi restat periculum finire hinc. Ad hec discipula facta doctrix ita de respondit. Nunquid fratrem mihi scriptum est a salomone: Audiens sapiens sapientiam sapientior erit. nisi quod sapientie non est numerus. Ubi semper oportet addiscere: et in extremis horis fundum sapie desiderabili indagare. Finis est prudentie sapientia est. Et ob hoc quanto homini viciniore sum tanto maiori impetu ad amplectendum eam audiores cum nasa curram. Virtutis est motus quasi naturalis fortior est. Sed cum visus senio ingrossat: aspectus ex parte rois acuit. dignum quippe est ut quoniam plene viget mens in diciu: discipline plene operam impendam. Namque deus

hic viuim⁹: nūq̄ in eodē statu manem⁹. Quare si nō p̄ficim⁹ mor deficim⁹. Sic ei esse p̄picim⁹ mus in mutabilib⁹ reb⁹. qm̄ sol cū vltra nō p̄cedit reuertit̄ & statim dies diminiuit cū nō crefcit. Silt cū nō in magis p̄tendit mor inclinā in se nū curfus etatis. Igit̄ donec i semita fueris sēp discē. nec vnq̄ putaueris satis esse. qz si steteris retrocedis. Nihil nimiz organoz nroz retroz sū natura: s; āte tm̄ cōposuit: vt in virtutis actib⁹ bus nō retrocedentes: imo semper procedentes crefcam⁹. Plures eni sensuū ante situati sunt: & ibidē sunt manus & pedes. Quo dicto discessit.

Nihil sibi hō est sine sapientia.

De aquila et sole.

Cap. ij.

In lucidioris aeris sublimitate aq̄la conscēta mor eū tali q̄stione pulsauit. dixitq̄. Tu qd es vas admirabile tā dedecoz. At ille respōdit. Nescio. Tūc illa magis mirata: nimiz: q̄ in lucis fonte hui⁹ ignorātie tenebras iuenisset adiūxit. Et q̄modo cū in splēdorib⁹ tuis cetera videant̄. tui tu nescius te nō vides. Qui dixit. Quippe sapientie sū nō expers. Sola eminētia sui gaudent noticia: q̄ sunt in seipsa p̄ sapientia cōuersiua. Ad hec aq̄la sic arguens dixit. Quomō igit̄ p̄dita est tibi tāte luciditatis gloriofitas: tante p̄ciositatis dignitas: tāte virtualitatis causalis

tas: ac tāte soliditatis p̄petuositas. Ex q̄ nāq̄ te ignoras. tu tibi nihil es. Nil quidē prudentia fatuo: rutilās ceco: eloquētia furdo. Tūc tyran respōdit. & si mihi nihil sum: tm̄ ei cuius sunt oia quoddā maximū sapiētī. ipse enī sapiēs cū sol⁹ se cognoscēdo sit suus: cūctoz q̄ sibi nō sunt in tellectū carentiū sapiētia cōstitutus est dñs. Hō nāq̄ participio sapiētie ex diuina imagine decoratus. ab ipso q̄dem p̄mordio vniuersis rebus mūdi visibilib⁹ est p̄fectus. Nimiz sapiētis sūt oia cui tātū valet metalloz gēmarūq̄ validitas et subsidiaria medicinaz seruit potestas. Quā obrē p̄ciosior est sapiētia cūctis opibus. & oia q̄ desiderant huic nō valēt opari. Quib⁹ auditis mor illa dilectiōe sapiētie inflāmata petiuit a sole. vt qd sapiētia esset luce diffinitōis ostēderet. Cui libēter annuēs inq̄t. Sapiētia quidē ē illa mētis v̄itas: qua summū bonū qd ē de⁹ recta si de p̄cipit & casta dilectiōe tenet. Hac enī qui dotatus est iā mūdi dñs ac possessor est suus. Qui b⁹ diligēter notatis in p̄pa gaudēs reuerfa est. **P**rudētia vera est que simplicitatis innocētia decoratur.

De coruo vulpe & symia. Capitū. iij.

Aimaliuz oim simul collecto cōsilio cum de plurib⁹ q̄rerēt nō imerito placuit hoc illis de rōne pudētie ob viuendī regulā inuestis

a iij

gare scipui q̄ eoz astuti⁹ famaref. Sed qm̄ su
mit incertū vulg⁹ studia cōtraria. ⁊ puar⁹ amor
rectū ⁊ tit iudiciū in obliquū. Hic volatilia cor
uū: hic vulpē terrestria singla queq; suū pruden
tia mox titubare ceperūt. S; q; violēt⁹ ⁊ inglo
rius act⁹ est laudatiōis conat⁹. Hic quidē cor
ui multiformis doloſitatis ⁊ ⁊ sutie ostēsis astu
tije. Hic vulpis deceptiue artis igenijs vētila
tis q̄si viris dignitate singloꝝ facioꝝa p̄tulerūt.
Talib⁹ q̄ ptialitatis amore sine rōnis sententia
hicinde iactatis p̄ vitate. stans symea hoc i cōi
voce correctiua diffudit dicitq;. Hō miroz nimi
rū si bestias cū ⁊ ipos hoies mētis splēdorebus
tū vigētes vicialis vmbra mentiēdo ⁊ tutē ali
quoties in iudicijs fallat. Hā pdigalitas ama
torib⁹ suis fallacē speciē liberalitatis depingit.
Magnanimitatis vigore audacia: ⁊ ianis glia
magnificētie grāditate. Pari qdē mō suborna
ta calliditas egris mētib⁹ oculis mētē claritatē
prudētie. S; ipsa q̄ppe doloſa astucia nocēdi ē
cū ignorātia ⁊ tuose agēdi. Prudētia hō ē ars
p̄clarissima recte viuēdi cū simplicitate q̄ est ne
scia queq; ledēdi. Hōne de⁹ eterna prudētia sini
stris petiuit ab āgelis doli nocēdi nefci⁹ in quo
deciperēt. Dignū q̄ppe deceptōe impiū achab.
Et pp̄ hoc ea q̄ nimis p̄uide nūc famatis: no
cēt; caliditatis arte armata: malicioſioꝝa fore dī

cā. nec vnq; p̄uidētia. Hāq; is tū prudēs est q̄
rōne recta in oibus gubernat. Clēū recta ratio
est rōnalis nature suū finē tantū intēdere. oē qd
ipedit ad hūc p̄sequendū effugere cunctū qd ex
pedit agere. ⁊ in his oibus quousq; ad illū p̄ue
niat firma cōstantia p̄manere. Finis autē nature
rōnalis est sine oī malo gaudere. oī vero bono
cū p̄puitate securitatis ⁊ securitate vitatis le
tari. Ad hūc capescendū cūcta impeditiua sunt
vicia. ⁊ oēs oportune virtutes iuuāt. Quo diffi
nito vnusquisq; socioꝝ secessit in sua.
De melioꝝib⁹ rebus est vti p̄uidētia q̄ suo lo
co ⁊ tēpore cuncta queras ⁊ facias.

De cicada ⁊ formica. Lapi. iij.

In feruore mellis cātans ⁊ q̄scens cicada
cū vidisset formiculā multo labore granum
suis organulis attrahentē: p̄paties ei dixit. Ut
qd in tāto caumate cū nasa refrigeratiuā quietē
⁊ humectiuā vmbā req̄rat. tu nō solū nuda cir
cuis sustinēs tēpestatē: sed qd pei⁹ est graui one
re te occidis. Hōne vides q; ego i vmbra viridi
cū iubilo req̄scēs i suffocatiuo vix estu refrige
ratiuū cordis ābelitū rape possū. Quiesce rogo
dōec mellis trāseat itensiuū. Cui mox iprouide
p̄uida formica p̄uide rīdit. Dia tps hnt: ⁊ suis
spacijs trāseunt vniuersa sub celo. quāob̄re sic ut
queq; suo loco ⁊ tpe agēda sunt: ita ⁊ inq̄renda.

Nam si rei oportunitū tēpus negligēter trāsierit
 cū q̄s idiguerit postea minime repit. eo q̄ hora
 debita sibi necessariū nō q̄siuit. Sic ergo carissi
 mi vti puidētia sūme op^o est nobis q̄ vite q̄dez
 alimēta accomoda. illo tpe vigiles colligamus
 qm̄ nature bñficentia dū hec querim^o iuenim^o.
 Tps aut colligēdi victū est messis. Vñ nunc p
 uide laborib^o colligo. q̄ nimiz in arida hyeme
 opulēta rege viuo. Tu v̄o iprouida futuz tpus
 negligēs instabili pūcto q̄etis nunc existis. imo
 nūc magis abuteris cātilenis. Cū foliū quo nūc
 delectaris q̄si vmbra trāsierit. et grauis ardor fa
 mis sil^o cū egestate successerit: nihil pgregato in
 messe. Hōne improuidētie diro gladio vitā tibi
 quēadmodū diligis peremisti. Sed attēde q̄so
 q̄stuz in suis reb^o reglaritate mirabili prudētie
 natura ducat. Hāq; venaz fōtes plenos i pascu
 is aialiū semp hz. vt cū necesse fuerit mēbris de
 bitū pparatū. puida distribuatur alimētū. Annali
 quidē cicuitu sub zodico sol. puido ductore pdu
 citur. vt sic puidēat mutatis tēporib^o in futuz.
 Hā et tra in hyeme cōcipit q̄ digesta estatis incē
 dio futuri tps puidētia gignit. Similr aut pro
 sequēti āno semel suauiores palma dactilos ge
 nerat. et vitis liquorē dulcissimū pari ordine sic
 distillat. Sic nimiz fōtes q̄ nō semp scaturiunt
 stute stellaz semel tra ibuta hūiditate diutina

p̄fusi cernūtur. Vñ tor^o nature ordo puidētia
 gubernat. Quid igit ea sp̄eta q̄ est vite tā cōmo
 da. futuroq; neglecto de presentib^o tm̄ gaudes.
 Ego certe (mi fallor) de futuris pl^o curo. nā p̄e
 teritū pdidi: instās celi cursū rapidissimo tā trās
 siui: et tm̄ qd̄ sup̄est futuz possedi. His auditis
 mora cicada rogauit formicā vt qd̄ essēt diffini
 tiōe mōstraret. At illa libēter p̄ces admittēs in
 qt. Prouidētia quidē est si v̄buz dignū habes.
 hoc arte vigilis rōnis i hac vita trāsitoria talia
 cōgregare: et cōgregata iuiolabilr cōseruare: e
 q̄bus semp viuas i eterna et gloriosa q̄ete. Quo
 dicto onerata p̄cessit ad nidulū suū.

Donec mortalis es time v̄biq; et semp. et c.

De coruo et vulpe. Capitulū. v.

Volitātē coruū famelicū circūcirca vulpes
 Uanitās nec min^o ardēs latibuli sui de val
 ua cōsperit. Ac cōperto subtilit̄ famis rabie cir
 cūdatū. mox latēter egressa est ac simulata mox
 te versis quidē oculis. mādibula lapsa. collo flui
 do. anhelitu furtim tracto. pede tēto. cauda sp̄sa
 et calliditate tāta toti^o corporis societate diffu
 sa. vt dissolutionē regitiue virtutis mētiret liuis
 da fraus viuētis. Hec. nimiz. querēte cibū car
 nis tā auide arte picta et vulpina fraude coram
 subdola se ingessit. Cūq; simulatū cadauer tacē
 tis mox nota vigili famis oculis aspexisset ar

mis fallacie nō min⁹ minime doct⁹ statim pax
 pcul supra descēdit. vt sic prius si dolosus esset
 addisceret. quā ex iprouiso callidior rostro sitis
 būdo feriret. Ulex qz vita min⁹ occultat i pecto
 re vbi flabellū iecore p̄cordialē rogū euetare nō
 cessat. satis in matomicis crudir⁹. p̄mum effusi
 tiua corporis vitalia diligēter asperit. ac sic p̄e
 pta rima necessarij mor⁹ fraude: ore sūpto lapil
 lo sup aurē iacentis pijciens dixit. Scito nō mi
 nus vidisse coruinū oculū q̄s vulpinū. Hā si tu⁹
 subtiliter cōperit famē meā: ⁊ me⁹ oculus rima
 tus est fraudē tuā. S3 vt amplius dicā pluries
 fodit oculū sic iacētis. Ad hec raptim collecta
 rīdit. Egoq; sepius leta collū tenui descendē
 tis. Tūc coru⁹ adiūxit. Ut qd hoc facere volū
 sti: An forte putabas min⁹ me sentire esuriam.
 Cū ⁊ magis. Hā crapula grauat: sobrietas ele
 uat: ebrietas tollit mētē. magisq; vt arguā ni
 mis obfuscat prudentiā fraus furibūda. At illa
 querulo dixit. Dūdū hec didici. s3 plus noui q
 q̄q; dormitat bon⁹ homerus. id est phs. Hāz
 nō semp ingenū rutilat. nec pari modo mētis ē
 validitas semp apta. Min⁹ quidē curātes sciē
 tia pditi perierūt plures. ⁊ pax gnaris sepe dil
 gentia salus fuit. Sic serpēs callidus negligē
 tia perijt: ⁊ mus vigilātia vngulā murilegi astu
 tioris effugit. An frustra iacit rethe āte oculos

pēnator. S3 si volueris me tibi fraudis laq̄os
 tetēdisse. Disce in hoc: qm̄ inter fures cū possibi
 litas aderit nō est fides. Uade igit ⁊ donec mor
 talis es semper time. ⁊ vbiq; timēs circūspect⁹
 attendas. quo dicto diuisi sunt.

¶ Uide pedē cui tribuas ⁊ i securionib⁹ dubita

¶ De aranea ⁊ musca. Cap. vj.

Frenti aranea retiāculū artis sue musca
 volitās corā posita dixit. Ut qd conclu
 dis fallaci rethe semitas liberioris nature. quo
 quidē iure vsurpas tā publicū. ⁊ tensis rethiacu
 lis modū claudis aptissimū gradiendi. At illa
 respondit. Himsz nature auctoritate hoc facio
 qui doctrix effecta scolas meas in plus semitis
 aptis extendo. Tūc musca subiūxit. Si ita est
 tūc discipline tue regulas pāde. Cui illa (libēter
 annūc) inquit. Scito qz mortaliū vita non mi
 nus pēdet ab oculorū rectitudine q̄s a corde. qd
 quidē vt pāderet sapiētia repleta natura multū
 sibi inuicē cor ⁊ oculū cōfirmavit. videlicet in a
 gilitate mor⁹. i copiositate spūs. ⁊ in vnitate cō
 ductus. Propter hoc maxīma diligētia guber
 nādis adhibēda est oculis: ne si erraueris vitaz
 pdas nunq; pariter ābos claudes: sed descēte
 vno vigilās alius te gubernet. Lucerna em̄ cor
 poris tui est ocul⁹ tu⁹. ⁊ idcirco vnū si claueris
 statim offendiculis duct⁹ in tenebris p̄suderis.

Omni igitur custodia sua cor tuum: et diligentia vigili oculum tuum. Hec est prima regula mea. Secunda vero est ut non sis auara de pedibus tuis: nunquam des alicui simul duos. ne forte porrectis in malum in perditionem neque sicquies sis corporis. Pes enim sapientis est suus. et suorum pedum est stolidus. Palpebre igitur tue precedant gressus tuos. Hec pes nunquam ducere oculum antecedit. At vero finalis regula est. ut tibi semper plus timeas: ubi tibi plus arridet securitas. At ibi minus speres: ubi spes in rei spem plus apparet. quod enim queres in certo: hoc reperies in incerto. et quod dubitabas in solidis hic (nimis) in dubiis tuta eris. Sapientis enim timet et declinat: sed stultus transiit et confidit. Doceo igitur te quiescere. moneo te cautela procedere: et pedem ad premium tamen extendere. Tendo igitur laqueos in quibus. pono retia culum fatuis. ac tormentum paro molestis. Scis quod cum admiratione audisti musica sic inquit. Lerte valde sunt magna que instruis. Vox illa ridet. Verum est si hec facis. nam intellectus bonis omnibus facientibus cum. Deinde regulam et monitionis oblita musca: quod tibi impatiens et incauta cum in aranee laqueum incidisset. ita cepit lamentari de iudice quod captas violentia decepisset. Cui illa respondit. Arte capere pestilentem non puto esse dolu fraudis: sed diligentia equitatis. Olim dixi tibi quiesce: aut certe puge et non audisti. dicant ergo alij in malo tuo: quod neglexisti

incauta bonum tuum. Et hoc dicto dānavit eam.

Semper cum tuto onere et suavi protectionis iugo possibilis perge.

De mure et testudine. Cap. vii.

Mus per cellarium ingruente gressu discurrens graui passu pgenti testudini obuiauit. Lulus quidem congrua grauitate mox stultus derisus ironice delusorie sic dixit. quod soror tua rapida velocitate incedis. cui illa moto capite illud fore deludens ad veritatem respondit. Ego sic pgo: quam onerata sum armis meis. Tunc ille. Stultus est tantum onus ubique portare. Et illa. imo stultum est quod iudicas non sentire. ac stolidum magis nondum securum ab hostibus inermem saltando discurrere. Nimirum ex nature prudentia tuti corticis potere circumquaque vallata domum mus et clipeum cum incubit necessitas mihi metipsa reperit et medicum suffragia non discuro. Tu vero leuis (quod inermis es) cum hostis tibi ungula furibunda occurrerit hincinde querendo suffragia stupidus curris: ac subito puentus ab hostili milite peris si non inuenis ubi quoti abscodaris. Quid ergo de leti fera leuitate letaris? Attende quod vetero leuitas et in profundum sepe nautam submergit. Et belliger equus non nisi potere sit aggrauat. securus in hostium cuneis se imittit. Maris vnda fluctuosa leuitate semper circumfluit. et tellus sua poterositate

quiescit. Leuis stipula pēna. v̄etoz̄ inquieta res uoluitur. ⁊ lapillus in humida grauitate firmas. Igit̄ tui frater tibi tue sit leuitatis tēpestas. Vbi mee ponderositatis cara tranquillitas. placet certe vbiq; portare suaue iugū protectionis: ac semp̄ habere mecū onus leue salutis. q̄bus diebus recedēs: derisoris surrisum cōuertit in lucū.

Tue spei anchora in bonis ppetuis tñ fige.

De ceto ⁊ nauta piscatoze. Ca. viij.

Super maris vndā cetus grādissimus in insulam eleuatus. cū aride specie mētiret. piscatoz̄ raticula fluctuās terre cupidus in portū sophisticū hunc puenit. moxq; letus ibi descendens: paz̄ leuata pupicula manu petra ferro genito rogo sibi pi⁹ cepit fouere corpusculū algo re rigidū. labore fessū: ⁊ esurie desiccātū. Verū cū ignis acuta caliditas: insensibilis piscis trāsecta pinguedine: tandē in carnē sensibilē descēdisset: ardozis sensu statim pisce cōmoto: terre motū estimās nauta: stupidus relictis oib⁹ currit ad lignū. Sic in deuitate cōperta tutus deparcula lamētabiliter ceto dixit. Ut qd̄ ostēsa ingenti mole stabilitate letaliter silerata: ⁊ cū te p̄cta mētēbaris te portuz̄. Hi certe nabile lignū statim pfugo subuenisset. in te confidentē raptū subito nō minus q̄ naufragiū submersisset. Cui piscis r̄dit. Tu aut̄ quare ad descēdū

sup̄ rem mutabilē descendisti. Et ille. Certe q̄s tellus esse ⁊ nō aliud videbaris. Tunc alter ait. Nūquid̄ onie qd̄ videtur existit? An ignoras q̄ plura in sola sui apparentia nō in v̄itate fraudatur. Nam sophista videt̄ p̄his: ⁊ ypocrita sanctus. Propter hoc carissime: tu q̄ maris incosula periculosis versaris in fluctibus: ⁊ p̄niciet castris vndiq; obsessus in ligno p̄fragili circundaris. quo nimiz̄ in necessitate cōfugas: cui te credas. ac vbi stabilitus cōfidas prius ruminante diligētia videas. et clara prudentie circumspectione attendas. Nam si ex toto semel erraueris p̄uentus morte correctiois tibi postmodū nullatenus locus erit. Sic ergo tutū stabilitate p̄petua querens portum: hunc melioz̄ in bonis ⁊ melioz̄ibus optimū prudenter eligas. vbi confidentia secura quiescas. Nonne sapiens architectus in terra stabili fodiendo querit fundamentum stabilius. ⁊ nauis peruigil gubernatoz̄ ante q̄s sua accomodet anchora scrutatoz̄ abyssi: plūbata cordula q̄rit tutissimū fundamentū. Stultus enim est q̄ sup̄ rem instabilem fabricat: et amens ex toto qui rebus mobilibus se ab eisdes̄ stabilendum cōmendat. Vade igitur et disce hinc nequaq; in perituris confidere. sed in terris de cetero tue spei anchoram tñ fige. Quib⁹ edoctus nauta cōsolatus discessit.

Tantū eternū dilige ⁊ nunq̄s dolebis.

De vulpe ⁊ symea. **Cap. ix.**

In plenilunijs symce cordis leticia exultan
ti vulpes mox astitit ⁊ hec dixit. Indica mi
hi iozoz vt tecū gaudeā hui⁹ iocūditatis q̄ sit ra
tio. ⁊ exultatiōis q̄ causa. At illa leta letāter vt se
cuꝝ letaretur rīdit. Nimirū lunari quā amo ple
na luce nunc fruoz. Qm̄ hanc diligo qua cetera
p̄frunt hac letoz. Ad hec vulpes adiūxit. Pu
tabā certe carissima ne turberis manu: naso: vi
cinoꝝ oculo estimatiua preclara ad ratiōis na
turā plus te cūctis aiātibz accessisse. Sed vt
ex vana gratulatiōe cognitio adhuc permanes
de lōginquo. Quo enī magis a rōne seūgimur:
tāto quidē ab hoīe plus distamus. Puto nāq̄
(ni falloꝝ) q̄ amare lucēverā sit bonū si tamē ei⁹
sit stabile fundamētū. Sed amare pdibile nihil
finaliter est q̄s dolere. Quantū enim id qd̄ diligi
mus gaudem⁹ habitū: tātū etiā mox dolem⁹ a
missum. Unde fit q̄ dilecta re perdita statī mox
in dolorē vertit amor: ⁊ iocūditas in merorem.
Sic (⁊ nimirū) quāta fuit cōcupiscētia in amādo
tāta fit dolorositas postmodū in pdendo. Et q̄s
ta fuit iocūditas in fruēdo: tāta est mesticia ī ca
rendo. Sꝫ qm̄ meli⁹ est nō diligere q̄s dolere. elī
gibillius nō imerito existimo trāstoria spernere
q̄s amare. Nec nāq̄ si nō amamus sꝫ spernim⁹:

cū trāserit nō dolem⁹. Igit q̄ lumē diligis lau
do te: sed q̄ lunari lumie mutabili frueris te nō
laudo. Hoc enī sero luna plena letaris: ac sequē
ti vespere tristaberis. Impossibile nāq̄ est ama
to pdito nō dolere. Et sic qd̄ tibi residuū erit de
preterito gaudio nisi p̄sens dolor. Amatū siquē
dem rapit secū vbiq̄s gaudiū. ⁊ idē cū trāserit
mox fines ei⁹ occupabit luct⁹. Attamen nō est
sapicētis gaudere vt doleat: sed ad tēpus lugere
vt sempiternaliter gaudeat. Infelix q̄ppe cōmu
tatio de iocūditate in luctū: de gemitu nō cōmu
tatio btā in gaudiū. P̄ropt̄ qd̄ carissima vt tua
sit gaudiosa dilectio ⁊ fruitio p̄māstua illā dūta
pat lucē diligas ac ea fruaris q̄ durabilis inua
riabilis atq̄ sūma. Nā cuius rei fixū est bonuz:
ei⁹ sempiternū est gaudiū. Et cui⁹ fruibilis na
tura est ⁊ fruitiōis bonitas sūma: ⁊ illius secreta
est leticia atq̄ plena. p̄ hoc aut̄ sicut amam⁹
⁊ sumus. Habet enī amor camelioētis contuitū
vnde trāsimus cū amatis aut sissim⁹. ⁊ cum eis
dem vilescimus aut cari sumus. Sed qd̄ lugēti
camelionte de colore aureo mutato in luteū sas
gax coruus respōderit nō audisti. claudē auruz
pone desuper lutū ⁊ de cetero tepescit aurū. quis
bus dictis vale superaddens recessit.

Ubi multa cōsilia ibi sunt multa salus.

De formica ⁊ vulpe.

Cap. x.

b ij

Congregati materiam ut domum sibi construeret super terram. vulpecule formica obuiauit. quod esset quod ageret: aue prius dicto quesuit. At illa respondit. In obscuris quidem terre latibulis ut et tu tanto tempore habitauisti. modo fert animus in luce tam cunctis gratissima construere mihi nidum. Cui formica mox dixit. Quis tibi forte unquam molestum habitaculum primum. Que ait. Nunquam certe sed turissimum et quietum. Attram ad nouitatem hanc dulcedine lucis inclinor. Cui formica subiunxit. Nimis dulce est lumere et delectabile oculis videre solem. At longe magis sapidior vita est. et delectabilior securae quies. Quamobrem soror. licet non sim tanta ut sim consiliaria tue prudentie: hoc tamen quod tibi memoror in hac nouitate unum est. quod prefereris et pelliparijs non es modicum odiosa. illis quidem propter zelum gallinarum suarum. istis vero pellicum cupiditate tuarum. Sed aliud est ut in nouo negotio consilium antiquarum regram. Nam consilium custodiet te: et prudentia te seruabit. Statim vulpes in consilio respondit. Minime quidem hoc soror attendo. Neque egere consilio minime puto. Et formica prudenter respondit. Principia quidem rerum mole minima: virtute sunt maxima. Nam ex paruo semine palma gignitur ingens. unde in minimis exordijs maxima sunt consilia agenda. quam paruus error in principio maximus est in fine.

Modicum enim corruptele radicis in totum arboris corpus diffundit. eo quod in suo principio quodam modo totius realitas continetur. Quam et si minima negligis: defluens in maiora paulatim. Propter hoc salomon in prouerbio dixit. Audi consilium et suscipe doctrinam. ut sis sapiens in nouis simis tuis. Nam et cogitationes consilij roborantur. Ad hec vulpes victa ratione ridet. Et si in hoc ipso uti consilio opus est satis gratia nature est mecum. Statimque altera dixit. Scriptum est. Non sis sapiens apud te ipsum. et ne innitaris prudentie tue. quia dicentes se esse sapientes stulti facti sunt. Ratione plura quatuor oculi vident quam duo: multi plicati radij plus illustrant. Maior certe valitudo est plurium. et ratis securius pluribus nauis gubernatur. Sed et cuius est consilium: nonne sapientie? Nimis hec que abscondit unum reuelat alteri. et humilitatis amatrix ut plurimum rectum per alienum docet consilium de agendis. Vlex si bene vidisti: teste consiliario addito certior eris. Si non recte statim in melius dirigeris. Quanto igitur consilium ex pluribus est: tanto salubrius est. quam ubi multa consilia ibi salus. Sic audiens sapientiam possidebit. Ad hec vulpecula dixit. Scio quod puidas es. doce queso cuius sit consilium audiendum. Tunc illa. Quippe sapientis. prudentis. scientis. experti.

amici fidelis: magnanimi. Deumq; timētis. qui
bus dictis et digestis prouida callidam erudi-
tam vale dicto dimisit.

Diligētior ruminatōne oīa digerās priusq;
agas. **De boue et porco.** Ca. xj.

Post aliquantulā sumpti digestionez edulij
ipm bos retribuēs faucib⁹ cū recubās ru-
minaret. Porcus hoc aspiciēs ad eū venit et di-
xit. Quid est hoc qđ agis cornute? Cui ille, ru-
mino. Tūc porcus. Parū ante tam onerosum
iugū deposuisti. vt qđ modo nō quiescis? Rōne
satis est masticasse. Ad hec bos ita serf dixisse.
Nimix frater si ruminares nullatenus ita senti-
res vbi queso situs est alimenti sensus: nonne in
faucibus? Et ppter hoc cōto diligēt⁹ edulium
masticamus. tāto ampli⁹ totius rei saporem p-
cipimus: et iudiciālem gustuz vehementis dele-
ctam⁹. Reuera molares dētes in duplo puida
ob h^o natura cōposuit vt masticatio maior assit
et gustatiuus sensus puidenter locatus est i ore.
vt delectatiōe cibum diutius teneamus sub fau-
ce. quin et ruminans melius digero. et alimentū
in sine pamplius deputatū assumo. Tūc porc⁹
his auditis adiunxit. Quis ruminare te docuit
Et ille. Nimix. ars illa me hoc agere erudiuit
in corpore: que sapientē docuit ruminare in mē-

te. Cūctā nāq; subtili medicamine ruminat puz
dens que aut dicit: aut facit. Propterea quidez
digesta loquitur. et purgata similiter operatur.
ad quid enim cōmunicatum est homini clarum
rationis consiliū. et tam carissimū concessum est
illi meditationis bonū. nōne vt his salubriter in
agendis vtatur. vii pmeditationis masticatio
semp preponēda est in cūctis humanis actib⁹:
si sapientia gubernātur vt vniuersa digestiora et
puriora studia cōsequantur. Nec semel satis est
rem agendā videre: sed necesse est eam subtiliter
pluries ruminare. Sicut quatuor digestionib⁹
cibus precoquitur: vt deinde mēbris purior at-
q; veracior tribuat. Ois cibus anteq; aie vniāf
quatuor purgat digestionib⁹. Primo vadit ad
stomachū et ibi digeritur: et sequestrat purum ab
impuro. et qđ impurum est emittit p secessū. De
inde purum derelictum ad epar mittitur: et ibi
digeritur et fit sāguis et sequestratur purū ab im-
puro. et impurum emittitur per vīnam. Deinde
derelictū purū a venis attrahitur. et ibi tertio di-
geritur et sequestratur purum ab impuro. et im-
purum emittitur per sudorem et sputum. Dein-
de purū derelictuz p mēbra spargit et in mēbris
q̄rto digerit et sequestrat purū ab impuro et illud
impurū qđ quasi purū est seruatur in vasis sper-
maticis et in grātiōe emittit. Purissimū autē

derelictū conuersum in mēbroꝝ substantiā fina
liter aie copulat factū visuū & substantia vite. vñ
nulla cibalis ipuritas accedit ad aias: nisi cū
quat mūdificat⁹ sit oīs cib⁹. Tu quidē q̄ car
rissime qz nō ruminas ipurius suscipis alimē
tum. & ob hoc diuina lege aial iudicaris imun
dus. Quib⁹ auditis erubescēs porz⁹ recessit.

CIn oibus ordinata grauitate pcede.

De equo & boue. Capitulu. xij.

Quam agiler equus hincinde discurreret
onusum bouē obuiā habuit grauitate in
cedentē. Cui dixit. Quid tibi diuisa est vngula:
cū sub tanto pōdere eius tibi nūc esset solis
ditas oportuna. At ille rīdit. Nimirū q̄ me cō
didit hoc prouidit vt semp ita pcedā quo sub
onere magis accommoda cernoz ordiata graui
tate. An ignoras q̄ pditio deriuetur a pede ci
to. Nam mortalia siquidē plena sūt cūctis pe
riculis. Uñ oportet cū grauitate incedere: vt
possis dato pede vno vbi porrigēdus sit ali⁹
salubriter puidere. Similit̄ aut̄ tarda sapien
tia est terrenis. Implicati nāqz sensibus mem
brisqz mortalibus aggrauati: sapientie lumen
absconditū in altissimis sitū antiquatis t̄p̄i
bus vix attingunt. Et ob hoc q̄to tardiores
tāto pspicatiores inueniūtur. At vero si graui
tate tarda incedimus moderat⁹ laboramus.

& ob hoc qd̄ agimus lucidius intuemur. & q̄s
scente quidē aia cuncta melius iudicam⁹. Quā
& sapientia attingit a fine vsqz ad finem fortiter
& disponit oia suauiter. Quas p̄p̄ si cum tardita
te pcedimus velocius id qd̄ intēdimus expedi
mus. qz sicut lucerna prudentie ducimur. quo p̄
directū iter veritatis amotis deuuis velocius sū
mopere presentamur. Nōne imitari celestis faci
es nō videtur. & rapidissima regularitate differē
repentinū sagax natura nō patitur. & que subito
ingruunt plus cōfusa mēte subuertūt. Immode
rato cursu nisi grauitate p̄peditatur nauis dissol
uitur: & festinato partu fertur catulus cecus nas
tus. Moderatioz verūtamen ymbre tellus pin
guis efficit: & ordinato gressu nō solū decētius ī
mo salubrius grues incedūt. Tu aut̄ carissime
qz indiuisa vngula velociter agitaris: sepe lapsa
cōfunderis. quo nimirū imundum etiā aial iudi
catis. Quo audito recedēs equus erubuit.

CAd audiendū veloz: ad credēdū sis tardior.

De vulpe & coruo. Ca. xij.

Ad vulpē absconditā famescētē cūz ami
cus coruus nō min⁹ sibi q̄ illi cōpatiens
gallinas in secreto manētes fraudis vi stuleret
adducere ad eas se cōtulit & salute pditionis p
posita dixit. Annūcio vobis gaudiū magnum.
qm̄ vulpes monialis effecta est: & deposuit feri

tatem. Venite securate de cetero et videte mirabile. quoniam in oratorio velata cantat horam deuotius laudibus vespertinas. Mordeus ille leuitate cordis credentes cum pergerent inuentum gallum secum ducem conabantur. At ille mira doctus intelligentia quae totius verbi dolus percipiens pijs vixit dixit. Audite me insensate nimis credule. Quo nam tenditis nisi duce fraudis in mortem. Nepe si in coruo fore creditis. Veritate et spatis de vulpibus bonitatem: lucem esse putatis in tenebris: et in vicij sic virtute. Sed hoc nimirum impossibile est. quoniam splendor solum de lumine rutilat: et virtutis stilla de vena bonitatis tantum distillat. Non audistis adhuc ut video sententias sapientium: veloci quidem aure audiendum est: et graui corde credendum. Oportet enim diligenter attendere quod et cui credas. Reuera minus puidet amico et inimico pariter creditur. cum amore et odio lingue libra fallacis siquidem affectiois pondere in obliquitate trahat. Verum nulli securus quae amico de malis: et inimico de bonis accomodat auditus. De te vero nunquam credis inimico tuo in eternum. quia si bene dicit sophista est. de bono tendit ad malum. si male dicit facit quod suum est. ipsius igitur bonitati hosti communi inuido credendum non est: quia cum oculus sit liuidus amator tenebre lucem odit. Ad cuiuscumque turbandum serenam nigrum infamie lingua spargit.

Sic nimirum multiloquij dilectori: adulatori: mendaci: pariter et fallaci: credulitatis assensum mandauerunt prudenter fore nullatenus tribuendum. In multiloquio enim peccatum non deerit. et adulator falsa pro veris cudit. Sic assueta lingua mendacis huic se facilius diruit et fallax aia libenter rethe dolositatis expendet. Sicut autem tuorum auido aut iracundo auditus nequaquam sapientis impenditur. leue namque verbum ut res captes quotius mittit et ab ira seu inimicitia vel inuidia nubila a veritate quidem oris rectitudo curuat. Quid tandem nisi quod nulli minus quam tibi de bonis credas. Naturaliter quidem laudem appetimus: aut maiora commiter de nobis estimamus. Ad hoc autem est eloquium ponderandum. quoniam tantum credendum est possibile. et hoc duratate conueniens est. Sed conuenientia verbi ex circumstantia percipit facti. Nec si quidem sunt rei qualitas. locus: tempus: et modus. Sic igitur fallaci credere coruo stultum est. et omnino dementia vulpem deposita feritate in oratorio velata cantare. Hoc enim vulpine caude non conuenit et totaliter veritas a circumstantijs ipsius dissentit. Quoniam qui dem ergo multa cautela circa credendum adhibenda est et rei veritas tanta diligentia inquirenda. pro certo stultissimum est cito credere et periculosum citius post leuem credulitatem moueri. Quibus eruditus dimisso coruo gallum galline secute sunt.

Quietem mentis dilige et ocium fuge.

De boue et lupo. Ca. xiiij.

In vespertina quidē hora bouē oneratū
arantē ociosus vagusq; lup⁹ repertens q̄si
cōpatiēns dixit illi. Quando tu solutus brā li-
bertate vagaberis ac quiete tam lassus refocil-
laberis ociosus. Et ille r̄ndit. R̄m̄iz q̄si sapien-
tia relinquet naturā. Labores enī q̄si diu sustine-
at mēbroz societas: nequaq; me rapiet vagatio
nis captiua libertas: aut ociositas cordis tēpe-
stantibus fluctuās. Itaq; vagatio alienatio que-
dam mētis et ocii tempestas est cordis. Siquis-
dem alienat⁹ a virtute. mox sensus sicut chayn
psugus vagusq; diffundūtur. et veluti dauid sta-
tim procella victositatis inuoluit animus ocio-
sus. Ligatura enī mēbroz ppter assiduū motū
priuata est sensu. et in albagia veloci⁹ repētinus
ingruit motus. Ad hec lupo aduēxit. Nunq̄
q̄ quiescit sapiens: Ad q̄d bos. Non quiescit sa-
piens solū imo possidet eū secunda quies. Nō at-
tēdisti q̄d ad quietationē maiore p̄cipij sensuū
superior mandibula non mouetur. Verūtamēn-
nunq̄ est ociosus sapiens: p̄tinuo quidē aut mē-
te excitatur aut corpore. Quid est enim ocii nī-
si perditio irreuocabilis hore: effusio vite: retro-
gradatio p̄ficiētie. sic gignit carnis desideria.
parit supbiā. accendit luxuriā. soluit linguā. nu-

trist indigentia. Introducit rapinā. egestatē nāq;
operatur remissa manus. et qui sectat ocium est
stultus. Attamē ocio sabbatizate israel celū nō
influxit manna. qm̄ et aqua putrefecit immobilis. et
imotus ensis rubigine mox sordescit. pes quies-
tus obstupuit. et veste depositaz dirus tinee dēs
corrodit. Sed ecōtra polus cōtinue currit. Lox-
durum viuit: nō quiescit. naturalis virt⁹ nō doz-
mit et rectiua mūdi prudētia semp agit. P̄prop̄
hoc carissime ociaz vitās aut aro: aut comedo:
aut rumino: aut ligatis nubecula sensibus dige-
rens requiesco. Quibus auditis lupo ociosus
vagusq; abiit.

Doctus loquere et auarus sis verbū.

De coruo et rana. Ca. xv.

Post multū laborē et studiū vitē tandē coru⁹
cū eloqui didicisset: desup audiens ranam
fantem deicēdit et dixit. Quis loqui soror te do-
cuit: Et illa respōdit. Nemo certe. sed subtracta
cauda loq̄laz mihi dedit liberalis natura. Tūc
coruus. felicem q̄ppe cōmutationē reoz pro be-
stitalitatis cauda ratiōis linguā dedisse. Cui ra-
na mox inquit. Tibi vero vnde hoc cōtigit fra-
ter. et ille. Longis laboribus et studiosis. qm̄ ip-
sam emi et didici. Statimq; ob mun⁹ inflata ra-
na subiungit. Ecce tu loqui doctus es: et ego nō
docta. si placet loquacitatib⁹ inuitamur vt ap-

pareat nostrū abundantius quis loquatur. Ad hec cornus ruminata sentētia dixit. Ego dūtaxat pauca hec scio loqui que didici. Sed bene verū ē q̄ tu eloq̄ minime didicisti: neq; ipsā emisti. q; si emisses et erudita fuisses nō sic eloquia effunderes. sed aut prudētia venderes beneficētia seu donares. At illa garrula inquit. modo tu loqueris: cui vcdīs: Vox ille. sapienti quippe. cui nihil ordinate actū est perditū. et quicq̄d apertum est carū. Hō audisti q; argentū electū lingua iusti: eo q; rarissima sit. Nam clausura q̄ raro aperitur est fortior: et lingua minus frequētata solidior. Itaq; qd̄ diu rectū tenet: diffili⁹ obliquatur. Sed dū lingua nō loquit tenet rectū. Reuera mētis cōceptus est verbū. Ubi ergo hoc nimis effundit interdū est rōnis vinculū dissolutū. Rōne in multiplicitate sermonū humanū in babilonia cōfusus est labiū: et diuine veritatis tuba. breuiloquio in syna tantū decalogū est locuta ad minus loquendū os labioꝝ ianua claudit et arteria cratera. pp̄ hec hostiolo circumdatur. Qm̄ si vox quidē verbū est et nō sonus oportet q; meditatione cōcipiā: formetur consilio. viri gatur iudicio: et post hoc suo loco et tēpore digestum apertis in auribus pandat. Quinq; vocales date sunt homini. vt parce loqueret ad sensū atq; ob hoc lingua. vnū est locutiōis instrumen

tū et gustus. vt pauca quidē pri⁹ rōne p̄gustata dicam⁹. Hō audisti qd̄ scriptū est. Ventū semis nabūt: et turbine metēt. qm̄ cū in multiloqo peccatū nō desit: p̄ certo q̄ v̄to loq̄citat̄is effundit indigestis. platis cōturbat alios aut turbat. q̄s obrē antiq̄s prophetis sēp placuit parce loqui. Quid plura. qui multū loquit modicū ruminat et verbū occidū hinc eructat.

Udic voce tenui et age rem actu grandi.

De leone et asino.

Ca. xvj.

Leonē soci⁹ asin⁹ antecedēs: cū de lōge lupoz turmā aspiceret: mox palatinā vocē stās cepit emittere: vt gnditate v̄tosa sic puella nimē grex iimic⁹ timeret. At hō cū hostes a clamore hūc asinū eē cognoscerēt fixi fortitē ceperūt ridere sciētes qd̄ tāto sonitu pectoris minime cordis rīdere h̄tutē. Tūc leo pcepto voce statim cucurrit ad sociū et dixit. Amice qd̄ tibi ē q; clamaſti: cui ille. mi frat: grex lupoz apparuit. quē gndi voce pterrui nec se nouit. s; mox ad odorē tuū nō sine mea admiratōe disparuit. ad hec leo prudētialit̄ subridēs inq̄t. Si nosti neq; lup⁹ est callid⁹ clamorē deridet. tantūq; timet h̄tutē. la trātū cās irrūſiōe subsanat: dūmodo morſū effugiat. nimir; expt⁹ miles tubā bellicā nō pauescit s; gladiū. et crudit⁹ p̄hs nubis tonitruū nō vereſ s; fulgur. qd̄ ei ē clamor nisi pectoris euacuatiue

nis effusus. Nempe vacua magis sonat: vctosa
 q̄ cōcrepant. Propt̄ hoc carissime q̄ clamorib̄
 bus nitit̄ minime a sapiēte tūnef. qm̄ hic ventos
 sus ⁊ vacuus sine virtutis fore soliditate notat.
 Clamore siquidē iracūdie flāma in clibano cor
 dis attēditur. de q̄ statim sum⁹ resoluif: ⁊ obscu
 rata rōne virtutis splēdor sulcat. Ex lumine nā
 q̄ rationis oritur virtus. hoc igitur prudenter
 dūtaxat effici: q̄ inanis apparētie spreta voce
 rei grāditate finit. Nimirū vt regularis celestis
 motus est actus virtuosus: q̄ sobrem grandi vir
 tute sine sono completur. Quo dicto de clamo
 rosa voce verecundatus asinus a leonis sociis
 tate discessit.

Gloriosa est prosperitas moderata.

De sole ⁊ mercurio. Ca. xvij.

Quam titan vniformi regularitate stabiliter
 moueret. nimis hoc admirās mercurius:
 hac cū mox questione pulsauit. vt qd̄ semper in
 ecliptica volueris ibidēq̄ fixus nunq̄ in de mu
 taris. Qui dixit. fons sapiētie fuisti dudum est
 matus a seculis. ⁊ hoc ignoras. Quis glorio
 sior inter stellas: nōne sol cui fontaliter indita ē
 lux primogenita: q̄ tota celoz est species ⁊ glia
 stellaz. Propter hoc carissime media semp mo
 derantia ventilo: nec vnq̄ ab ea declino si cōsi
 derasti. Nāq̄ inimicoy gignitiua est grata pro:

Speritas ⁊ suscitatio liuido p̄. nec vllū vnq̄ ostē
 dit veritatis amicū. q̄ sobrem mea maxime mo
 derantia quidē amplectenda est. ne cuz emulos
 iniuste cudit. p̄speritas: iuste formet eos prope
 ritatis imoderata puerfitas. Nimirū ex hoc res
 gul⁹ apū: aculeus in fortune celis deposuit: quē
 natura naturaliter sic instruxit. vt cū est agendī
 facultas validior sit excedendi tunc auctoritas
 minor. Leca quidē lux: diesq̄ volatilis: mutabi
 liū prosperitas est. Cū semp oportet pauescere
 ne lux vertat in tenebras: ⁊ nox diei repētino cur
 su succedat. atq̄ exinde prudēter in p̄speris mo
 destie magis ac beneficētie intēdamus. vt vna
 vitantes siquidē inimicos: ⁊ altera gignentes a
 micos. Si cōtra nos quādoq̄ tēpestas ingruer
 rit aduersitatis: portū salutaris effugij reperias
 mus preparatū puidē in amicis. Reuera nau
 ta prudētior: dū aduersum tēpestatis future tres
 pidat impetū: intrā tranquillitatis sereno circumspe
 ctus: moderātē medio tutus vt nauiget ponit
 velū. Sed vt excessiua rutilātia vifum tūdit: et
 imoderata leticia cor extinguit. Sic nempe pro
 speritas imoderata cōfundit: qm̄ vt in tēperamē
 to sanitas corporis. ita in modestia salus me
 ritis. Nōne timemus in arduis naturaliter ne ca
 damus: ob hoc moderatissime. p̄sperātes in ha
 miditatis solido sūdo pedē. sup̄ alterū teneam⁹

vt sic in medio permanētes q̄si inter profunda & alta tā nō timētes hūiliari. sed amātes in hūilitate seruari. salutari nos ductu dirigēte sapientie trāseamus. In altis etenim fluctibus pupis securi nā nauigat: in firmamēto littoꝝ si alteris isepabiliē remū ponat. Et suū q̄s tuti⁹ sursum edificium eleuat: si fundamentū ei⁹ in profundioribus magis uiget. Quādamoduz igit celestis serenitas q̄to lucidior tanto tranquillior. sic sapientis prosperitas esse debet moderatior q̄to maior. Quibus digestis n̄cuit.

Reminem, spernas sed vnicuiq̄ debitum honorem impendas.

De leone vulpe & mure. Ca. xvij

LEoni & vulpi querēdo passū gradiētibus siml: vt sic ars potentie vni: & ars fraudis alteri subueniret. Mus spaciātū post esū discursus occurrit. quē leo facie curiali respiciēs cauda deposita humilitē salutauit. Illa vō sursum collo caudaq̄ iua porrectis tantillū nudū caudule inflatione facta tāta derisit. Mor ille astur⁹ honorem in honorantē nō sero: grat⁹ refundēs dissimulatiōe vultū tendit in passus ex illato a vulpe vulnere. tū menti credit pectus passus. Dein de cū illi quodā graui famis ardore. sparsis oculis effrenatiz tendētes in ascōditos laqueos pedē minus. p̄uide pariter incidissent. Mus gnas

rus euētus cucurrit ad locū. & leonine salutatio nis nō immemor. corxosis laq̄is salutanti sic pcurauit salutē. Socie vero gestu hūili ac eidem deprecatio cōtinuo fatiganti. derisionis memoz risu subannationis r̄ndit. Quid in me cōspicias iuuat te cauda tua quā olim supbiens erexisti et supaddēs inquit. vulpes callida es: sed prudentia cares. Heic iuisti q̄ in reb⁹ minimis quādaz vim natura distribuit. Quāobrem nihil est a sapiēte spernendū. qm̄ habet vnaqueq̄ res suo loco & tēpore iuuamentū. Nec attendendū est quidem ad modicitatē molis: sed ad quātitatē virtutis. Plura nāq̄ paruitate molis exigua: grāditate virtutis sunt maxīma. Ceteris enī virtuosiores sunt lapides minozes: & rex ingentiū res parue sunt seminales. Quid enī in membris pupilla paruius: & tñ carior. & magis salus exiguo clauo p̄det poti⁹ q̄ a malo. Quid plura: Aranea paruula virū necat: & puler infestissim⁹ hūc cruciat. Reminē igit spernes. qm̄ vnusq̄sq̄ aut p̄desse valet: neq̄ parum est si non nocet. sed et suum cuiuslibet honorem impendas. Quid enim honor aliud est: q̄ omnium virtutum vn⁹ act⁹? Agitur hic nāq̄ de prudentia quam cui: qm̄: vbi quomodo tribuatur attenditur. iusticia vero vt nec iusto minus. Magnanimitate quidem vt et debito amplius. Mirum et temperantia qua

modestius impèdatur. Extra modū tñ honore
re illudere est. q̄ ergo honore p̄uenit aliū bono
rat perāplius semetip̄m. Qm̄ honorator puid̄
lege rationis ostendit fore omnīū possessor̄ & tu
tū. q̄ dicto recedēs vulpē sup̄bā irretitā dimisit.
C̄sto amic̄ cūctis. intim̄ paucis. fideliss̄
mus vniuersis.

De erinatio et viperula. Ca. xix.

Spinosum erinatiū viperula cernēs mirata
de cortice dixit ei. Tu q̄s es? Cui ille. fide-
lis amicus. & illa. q̄d est amicus: tūc erinatī in
quit. Amicus est qui vna tecū est aīa. Sed ver̄
est cui si mollis spina adheferit pūgit. Nam qui
vere diligit in ludis corripit. & in facinorib̄ qui
blāditur odit. Ad hec viperula dixit. Placet cer-
te q̄ amicitia sit intima vnitas cordiūz. Spina
vero q̄ sit veritas min̄ placet. Vera nāq̄ dile-
ctio nō in superficie sed in re. nō in asperitate s̄ in
trāquillitate fundat. Rōne spina de radice ma-
ledictionis p̄cessit: Tūc erinacius pūctus inui-
ctiua subiūxit. Scio carissima. scio q̄ amor et o-
dium in sola substantia radicentur. Tñ in vene-
nosa letalitate tua ḡialis inimicitia ē: & medici-
nali mea quidē amicitia est cōmunis. Attamen
dilectōis veritas falsitasq̄ subiecte substātie no-
tatur ex cortice. Verus enī amor de foris pūgit
& mulcet intus. foris arefcit: & dulcescit in trias

cus. extra pcutit: medetur interius. Est enī q̄si
medicina amara. Nam vt aristoteles scribit dilis-
git quasi odiens senex: & fideli dauid amatori ē
dictū: q̄ se quidē odiat diligēdo. Fictus vero as-
mor oculoꝝ nitet in lumine. sapit in ore. mulcet
in aure. ridet in facie. placet in cute. Intus tñ ve-
nenū sardoniciū q̄d nimīz quos perimit. risū fa-
cit perire. aut forte depicto cortice gloriāz. Mē-
pe basilisci rutlat ocul̄ & occidit. Scorpio p̄-
us lingit q̄ pcutit. & dū ore blando emollit cutē
caude venenosum aculeū magis figit. Syrena
cātat suauiter. vt stupefactā nautā naufragio de-
uoret. Et vbi amnis periculosus est transitus:
ibi aque facies plus arridet. Spina q̄ erinacia
verus & sensatus amicus. & pictura viperula frau-
dulētus. Qm̄ & addens in q̄t. Spina q̄ppe mea
de radice maledictōis nō pullulat: sed interna
substantiā cariorē esse demōstrat. Spintis enim
armat natura rosas: & sub spinoso cortice fructū
condit castanea medullatū. M̄is aut̄ au ditis vi-
pera dixit. Postq̄ verus amic̄ es & sensatus:
vellē si placeret speciali amicitia tecum stringi.
Et ille rīdit. Ego certe amic̄ sum cūctis inti-
mus paucis. fidelissim̄ vniuersis. Nam q̄ non
oēs diligit. nullatenus ex v̄tute amauit. Et qui
est intimus plurib̄ dilector: nullius est magnus
Diuinū enī diuisa virtus. Namīz mater plus

diligit vnūcū: q̄s simul nūmex si haberet natoꝝ.
Attamē si finaliter vis audire. Nulli ergo inti-
ma dilectione astringor: nisi cuius virtutē lōgis
tēporibus ⁊ virtutē in mille calamitatū ignibus
cōprobo. vīnū em̄ nouū nouus amicus. Sapit
quidē in ore: bulit in ventre. fallit in capite. latet
turbulentū in fece. huic amic⁹ stultoꝝ efficiet si
milis. quo dicto repudiatā dimisit. ⁊c.

Cui electissimo tm̄ cū necesse fuerit pect⁹ cre
de. **C**De coruo ⁊ colūba. **Ca. xx.**

Quuis cū ruminaret iter se cui sui cordis
talia cogitantē aspiciens accessit ad eū dicens.
Quid est q̄ tāta meditatione cogitas frat̄: Cui
ille. Meditor certe modo q̄ stultoꝝ infinitus ē
numerus. ⁊ sapientū valde paucus. q̄ppe cogi-
tatus ip̄sius cordis est intimū. Hā q̄ reuelat q̄d
cogitat cor demonstrat. Que igit̄ es. vt dem ⁊ cre-
dam tibi cor meū tā mihi carissimū. vitam meā
tā occultissimā. medullā meā tam pfundissimā:
radicē meā tam secretissimā. secretū meū mihi:
q̄ cor meū mihi. Tūc colūba talib⁹ auditis ad
iungit. Scio certe q̄ callidus es natura. ob hoc
rogo frater me instrue quātis ⁊ quib⁹ si necesse
fuerit credā securiter cor meū quādoq̄. **M**ox il-
le libet̄er annuēs iquit. **H**imix aut vni aut nulli
Electissima em̄ pauca: ⁊ fides rara. **I**s autē fit

vas preciosissimū ⁊ gelosinū nāq̄ in hoc cor sa-
lubriter cōditur. quia nec a seip̄o vnq̄s dissoluit̄:
neq̄ a ferro vel alio frangitur. nec mira eius so-
liditas a subtilissimo calor̄is aculeo pertrāsitur
Quippe venaz aureā natura telluris in abdītis
cōdit. ⁊ radicē viuificā in pfundiora solida plā-
ta mittit. Sic medulla carissima in ossib⁹ latuit
⁊ visus gemam grandinē. deus sub septē tūm-
cap̄ emisperijs collocauit. **H**imix os sapientū
in cordibus eoz. qm̄ hoc quidē eis nimis caris-
simū vt sic celatū foret ⁊ a corde possessum in ar-
cha vite depositū abscoaderetur. Sed cor stultoꝝ
rum in ore ip̄soꝝ. quia os in eis corde tenet dñz.
⁊ apertū pectus habētes paruspēdētes cor leui
aura hoc leuis euomunt. quāobrem citissime
pereunt. quoniam pro nihilo vite venam effun-
dunt. Quibus diligenter notatis illa sic docta
recessit.

Comnem aduersitatē vt vincas patientie val-
let te magnanimitas.

CDe grano frumēti ⁊ lapide. **Ca. xxj.**

Frumenti granū p̄iectū in terra ⁊ mortuū
cū iuxta siccū lapidē pullulasset. hic admi-
ratus ita fert̄ ei dixisse. Unde tibi cōtrito ⁊ mor-
tuo sp̄s germinādi. cū ego dū p̄teroz eo p̄dit⁹
si sum in aqua pfunda. Cui granum respondit.

Hoc mihi carissime virtutis ex grāditate cōtin-
 git q̄ sit vt passio mea sit actio. ⁊ dū mortioz reui-
 uisco. Rex enī in virtute maximay tūc magis in-
 tenditur valitudo: cū eay cōteritur aut moritur
 corpora magnitudo. Himiz fenix mortua ge-
 nerat. ⁊ cynamomi aromatica species trita for-
 tissime plus inflāmat. At vero in q̄bus minus
 fualet virtus res ex hmōi cōfundunt. Precio-
 sitatē nāq̄ dracontidis pdit draco cū eo si mori-
 tur. ⁊ magnes nō attrahit si terat. Se infirmuz
 membrū sine dolore tangi nō patit. ⁊ sanū cū tā-
 gitur delectatur. Nō audisti q̄ virtuosus cuz ex
 aduersis cōteritur tūc magnanimioz inuenitur.
 In calamitate siquidē sumit perāplius spirituz
 ⁊ triūphatiua ratio tūc vehemētius roboratur.
 Quippe si flagellat iuste ab eo quē olim offēdit
 grates agit equanimit̄ tollerādo fortissime: emē-
 dat potētē qd̄ egerat molliter. puerum turpis
 ordinatū decorat. ac offensam iusticie patientia
 recōpensat. Sic virtutē lapsam virtutis fortitu-
 dine reparat. ⁊ malū bono reformat. Verū si in-
 fuste patit tunc nō solū patiēdo magnanimiter
 agit: sed mirabīlīter triūphādo passus cōuict⁹
 cōuincit. quia bonū suuz inamissibiliter virtute
 salua possidet. In malis em̄ nō vinci victoria ē
 virtutis. Nemo aut̄ vincit nisi cui suū verū bo-
 num eripit. Totū aut̄ bonū magnanimi in viri-

tute sua cōsistit. ea nāq̄ sibi sufficiens est ac excel-
 lens. ipsaq̄ gaudēs. vnde virtute salua nulla cū
 denudat foris priuatio. nulla inhonestat confu-
 sio. nulla tunc mestificat sensus afflictio. Nōne
 sanctus iob virtute diues. tēporaliū nō est depau-
 peratus inopia. ⁊ tā excellēs ioseph nō est deho-
 nestatus infamia. Eadēq̄ gaudēs thobias ces-
 citatis quidē nō est desolatus ex tenebra. Si pa-
 tiens igit̄ fueris q̄trumcūq̄ foris impugnat ad-
 uersitas. nō cōfundit. qz in miseria magnanimi-
 tatis si tantū clipe⁹ affuit: passus victor semper
 māsit. Sic igit̄ amico suo conquerenti socrates
 passe mētis medic⁹ fuit. Quisq̄s vult dicat aut
 faciat tibi iniuriā. tu tñ nihil patieris si tñ tecū
 sit virtus magnanimitatis. Quinimo prudens
 magnanimus in aduersitatib⁹ gloriā. qz in in-
 firmitate virtus nō solū p̄fici: imo venenū ve-
 neno cōditur. Antichon lignū incēdio expurga-
 tur: ⁊ electū aurū in camino rutilat approbatū.
 In aduersitate igitur dūtaxat impatiēs vincit.
 ⁊ in ea sapit magnanimitate munit⁹ aut quidē
 corrigit: aut medicamine p̄seruat. aut coronat
 examine. Quib⁹ diffinitis cōticit. ⁊c.

Magis semp partē mie teneas.

De vno ⁊ colūba. Ca. xxij.

Ursi catulū in captū agniculū seuentē de
 sup colūba p̄spiciēs inq̄. Et qd̄ tā in mi-

ferū seuis? Cui ille. Si gionem cōplexionēq; et
 meū morē attēderes tu tibi respōderes. Minuz
 vsi sum fili? vsū me. fore phisonomia ostēdit
 Ursi nūc imitor morē. Tūc illa subiūxit. Aique
 corruptā generationē. vince fellicā cōplexionē.
 depone fericū morē. Hāq; deus clemēs creauit
 te. naturaq; pia nutrit te. plana est tra sustentās
 te dulci sanguine viuus amica mēbroz. cōpagi
 ne sistis. et humoz tuoz pacis federe solidaris.
 Reuera totus ordo nature ad pietatē te trahit.
 Celestia em̄ ac terrestria regula tantū bonitatis
 agūt vt viuas. q̄ppe nō emis viuificū motū celi
 lumē cōseruatiū solis. flatū aeris nō exuberan
 tis impetū fluminis quibus viuus. Unde queso
 tibi hec oīa nisi ex sola nature clemētia. Igit̄ de
 relinque furozē. mitiga rabiez. quiesce seuire. et
 te ad imitandū cōmunē pietatē puerite. Ad hec
 ille paz emollitus rīdit. Hēpe que sapiēter hoz
 taris agerē. si male domantē oīa rationē habe
 rē. Vox illa. Bene inq̄t dixisti: qm̄ oīms crude
 lis asperitas ex feritate bestialis mētis assurgit
 Et asperatū em̄ mare pfundis tenebra: et plana
 tū aurū politura rutilātius micat. Sic lux sapiē
 tie: māfucte lenitatis est socia. et pietatis plenissi
 me semp amica. Sed pturbata mēte ira est nubi
 la. et insipiciētia obscura crudelitas. Sapiēs ergo
 ratione preclara: mala oīa vincēs passus offen

sam magnanimitatis potētia spernit beneficen
 tia liberalitatis remittit. nec āplius quidē mag
 nificētia sui cordis meminit. Sic illata mala cō
 stantia frāgit. patientia vincit. et triūphatorē ex
 toto p mīam se ostendit. Hōuit em̄ nocentē fore
 iracūdie iā subiectū. et idcirco deuictus et passus
 victoz cōpatif. et p sue pietatis anthidotū infir
 mitatis alterius curat malū. Fra igi sapiētis
 inuicta paz vindicta clemētia. In bonis em̄ sū
 ma victoria. in malis virtus inuiolata. Attamē
 q̄ flāmīs ire cito accēditur fetet igne retro vt sul
 phur. Sed cū oportune prudēs irascif splendet
 hoc digestum vt aurū. Fracūdus ergo sulphur
 fetidū ignitū. et irat⁹ sapiēs est et hoc ipm̄ auruz
 digestū. Quib⁹ digestis abiit.

CSi quēq; offēderis pauisce semp hufusmodi
 De vulpe et aspide. Ca. xxiiij.

Dimīs esuriēs vulpes querendo pastū hic
 inde cum furibūda discurreret: passus mī
 nus prouido calcavit aspidem. occultis anfra
 ctibus gradientem. Vox ille furore durissimo
 peraccūsus momordit calcantē. et illa impatiēs
 morsum refudit q̄storius et mordentes. Sic igi
 tur communis furozīs in communem vindictā
 venenositate diffusa diuisi sunt. statim querētes
 post vulnera medicīnam. Deinde cum euolu

tis tēporib⁹ sibi inuicē occurrissent: mox aspīx
 antique iniurie recordata est. ac noua mota ira:
 cūdia in nouā cepit exasperare vindictā. Palli
 ata ḡ cordis nequiciā leto vultu pcedēs pditio
 ne plena salute pposita callide callidā allocuta
 est dicens. In veritate nūc te carissima inquirebā
 vt ozis morfu pditā. ozis osculo redderē pacem
 gratā. Quid em̄ vitali pace mortalib⁹ carius:
 terrenis iocūdius: cūctis amabilius aut tā gra
 tum: Nimis pacis federe cūcta manēt trāquill:
 litate viuētia ⁊ vigent. eiusq; lege ac ordine ciui
 lia florent. cōmune pacis est bonū. Ad hec illa
 callidior mox verbis. insaniēte. parca. puidētia
 sic rīdit. Quippe diuini ssmū bonum pax est: si
 vera est. Sed si sophistica est lux obnubilans vi
 ta mortifera. ⁊ dulcedo est venenosa. Nullū enī
 pdibili⁹ maluz q̄ inimicitia pace opta. Igitur
 tecū carissima sit tua pax. Nimis vbi est offense
 memoria ibi ira. Sed cupit tra vindictā: mittit
 fraudulentia que inferenda serpit ad penā. Cor
 tuū nō video sed ad rationē recurro: ⁊ ei⁹ lumi
 ne seuū pectus absconditum rimoꝝ. Vera nāq;
 pax nunq; offense reminiscit sed ficta obliuionē
 ei⁹ nō patit. Et infima qdē oblite iterdū iniurie
 recordat. Quā timēdus semp ⁊ cauēdus offens
 sus est. q; tenax iniuria leuis ira: expectata vint
 dicta tarda clemētia. Heq; fratres ioseph quez

offenderant adolefcētes timuerūt ⁊ senes. Quo
 dicto cuitato hoste discessit.

Cū electo socio pficiscaris aut cōuerferis.

De vulpe peregrinante. Ca. xxv.

Ad declinatiois etatē vulpes deducta: ps
 trati reatus cōscia: vt fati faceret peregrī
 nare cū vellet: mox peregrinatiois eius rumoꝝ
 insonuit: ⁊ peregrine canis in comitez se dedit.
 Cui vetula dixit. Latrās ⁊ moꝝdēs prouocatoꝝ
 Inimicitie es: nō ibo tecū. Quo quidē repudias
 to onager inq̄t. Sequar te soroz. Et illa. In sere
 no dolens: ⁊ in tenebris gaudēs liuidus es. Si
 mihi malū ingruerit letareris. si bonū continge
 ret tristareris. Uade qz nolo in comitē luminis
 hostē. quo electo statim vsus se offerēs aduenit
 Cui vulpes rīdit. Accendibilis nēpe nimis es
 pectoris: ⁊ paratā vindicte vngulaz habes. Si
 fortasse in me vel in alius seuus irrueres: sic aut
 p̄suderēs sociā: aut reā hostilit laniores. Tecū
 ergo nō pergā. Tūc leonī idipm cū peteret inq̄t
 Quofo carissime vt mecū nō venias. qm̄ p̄ceoz
 dialis validitate virtutis multū es p̄sumptuos
 sus ⁊ audax. Tale qd te cōtingeret forte attētas
 re: vnde vsq; aut nunq; pedē eriperē. Deinde di
 misso leone: pauo in sociā cū se offerret audiuit.
 Nimis aurea pēna desidiaris ⁊ pōpa effuderis
 tecū nō pergā. qm̄ nolo caudā pdere ob mā pō

pam et pennam. Quo sic repudiato lupus se obtulit et dixit. Quæro ut cõtrita recipias penitentem. Cui illa. Rogo ut dimittas facinorosa me lugentem. quippe cum fure nullatenus vadam: ne tue damnationis aut criminis particeps sim. Sed et post hoc mox ingerenti se dixit. Uade: quia nolo tua sortem descere seditate. Finaliter vero asino multum se prebenti respondit. Recede a me insensate. quoniam quidem alicui sine ratione clamares: et occurrentibus lupis una cum stulto confunderes. Lunctis ergo his cum rationis iudicio confutatis: consurgens vulpes fecit hec allecta dixit aialia. Pantheram videlicet culus os redolet. Simeas que in plenilunio gaudet. Agnum mites. Leporem pusillanimum. Erinacium cutis spinosæ. Bouem de labore viuentem. Crusiminum sordes vitantem. Formicamque prudentem. Cum quibus cum hilariter pergeret: coruus ei obuius dixit. Quenam est hec caterua: Cui illa. Electa quidem est comitiua prudentis. namque cum electo electus eris. et qui cum sapientibus gradif sapiens erit. Et ille. Recte iudicasti. Sed doce quibus conuersatur et prosperat. Mox illa. Cum amatore quippe sapientie: zelatore iusticie et amicicie fideli cultore. Quibus diffinitis ultra processit.

C In cunctis esto compositus.

C De aure: natura: oculo.

Ca. xxv.

Audiens auris: quod oculus palpebra tuebat acuto puncta inuidentie aculeo nature dixit. Et quod oculum tam volatiliu palpebrarum munitione vallasti. me autem sicut nudam vndique dimisisti. Certe nec eo me minus scio habere debuisti: quoniam si delectat lux: per amplius tui verbum. Et si visus is struit: plus audit. Cui illa utriusque arte sapientie fabricatrix patienter rident. Si videres quippe: et situm membrorum luce rationis attederes. nunc me magis gratia actione quam causarum querula questione pulares. Nonne locata es in profundis: et osse ac cartilagine circumquaque munita foris tui lucerna cor poris est oculus. et ob hoc pudenter pellicula velocitatis armata. Sed propter hoc digne is hostiolo claudis. ut volenti quidem nihil indecens spargente radio presentetur. Ad hec auris adiit. Cur et mihi repudiationis ianuam non dedisti? Aut forte minus putasti corruptionem auricule quam pupille. Non audisti quod primum aditum morti: percepto venenoso serpentis eloquio effrenatus mulieris auditus exhibuit. Directe si quidem versus ad cor penetrat verbum. quoniam aperta semita stillat auri pectoris riuus. Tunc natura subiunxit. Sicut non est intuendum nisi quod licet: sic nec audiendum est nisi quod decet. Nonne te ob hoc in medio capituli situavi. Vis enim sapientis actus debet esse decenti regularitate compositus. et

quæadmodū ī celestib⁹ sapiētia gubernatis nul-
lus sine regula cernitur motus. Ita ⁊ in mēbris
sæ prudētī subiectis inordinat⁹ apparere nuls
latenus debet act⁹. Unde sapiētis incessus gra-
uis: aspectus pudic⁹: audit⁹ honestus: star⁹ col-
lectus: habitus est apr⁹. Maxime tñ decōr pru-
dentie debet relucescere in facie. Qm̄ coram sa-
pientie luminosum glorificat tantū moysaycum
vultū. Igit⁹ qz velox debet esse hō ad audiendū:
tibi nō addidi ianuā: nec tñ cum necesse fuerit: o-
portuna quidē auditui deest arte rōis clausura
Quibus auditis mox pacata auris quieuit.

In bonis summa constantia te con-
firmet. Ca. xxvj.

Gelosia: abeston: sinoclitēs: lapides simul
in eodē loco manētes de suay admiratiōe
virtutū in cōparabilit̄ disceptare ceperunt. p̄mo
qz dixit gelosia. q̄ppe cū adamētina nō sine pa-
ritate virtutis fortitudine gaudeā plus tñ exces-
do: qm̄ tenacissima. pp̄ie qualitatis vigore ab
igne minime calefiō. Mox abeston illi se p̄ferēs
inquit. Ego quidē maioris admirabilitatis nō
saltoz me estimo. qm̄ inseparabilit̄ vinctuosū hu-
midū cōtinendo accensus semel: vix aut nunq̄
extinguoz. Quibus auditis: sinoclitēs adiunxit
Cōstrictiōes vt video de mirabilitate vestre cō-

trarie imutabilitatis iactatis. attamē ego me si
quidē minorē nō puto. qm̄ varietate mirabili cū
luna cōtinue cresco ⁊ decreasco: sed qm̄ qui seip̄z
cōmendat nō ille pbatus est. ex hoc ipsis nō im-
merito placuit carbūculi audire sententiā radiā-
tis q̄ p̄doctus de causa equo rōnis libramine
mox disceptantiū litē sentēntionaliter diffiniuit:
dixitqz. Cū contrariōz habituale sit p̄stantius:
calefieri ad meli⁹ est mutari. Igit⁹ enīz infrigida
ri erit in deteri⁹ cōverti. Sed nimiz in cōtinuo
fluxu esse nihil est esse. nā scōz nō esse est. Unde
res oīs q̄ntūcunqz habet de mutatiōe tñ ⁊ nō de
esse. Dico q̄ nunq̄z pmoueri ad melius obstina-
tie dura neq̄cia est. Nec vnq̄z in deterius cōverti
cōstantia sapiētie. Attamen semp mutari desi-
piētie vesania iudicat. Qm̄ amens est q̄ vt luna
rōnalis lucis orbatu stabilitate mutat. Arūdi-
nem siquidē vacuā exalatiōis semp influr⁹ hic
inde mobilitatē ⁊ omī v̄to cōfluctuans cōtinue
fluida spargitur maris vnda. Hō audisti qz sa-
gay vulpes semel respōderit cameliōti: de adep-
tione coloris aurei gloriānti q̄ppe vbi nō est sta-
bilitas: vmbrialis est entitas: ⁊ gloriōsitas nō est
vera. Hōne q̄ntuz detestabilitate: tantū de mobi-
litate tenent oīa. ⁊ in vno gñe quoqz fixatione sta-
bilita sunt p̄ma. Porro natura que sapiētie q̄dē
ordine regit: in necessarijs variatiōibus stabili-

tatis amatrix nō sine firmamēto vniformitatis mutat. Itaq; celū semp regulariter voluit: ac vicissitudines tēporū et etates vniformit se sequuntur. Quā melodie sapor et nitor faciēdie aures si mulcēat: tū sine decētis stabilitatis correspōdētia sensū aie nō delectāt. Sic igit nihil sapiente mobilē ex malis: nihil eo stabili⁹ i bonis. Quibus diffinitis terminata est lis.

C In bono noīe virtutū tetragano semp vige.

C De lauro: oliua: palma. Ca. xxvij.

Iter laurū: oliuā: arangiū: atq; palmam si cus exorta cū succedente hyme illis solita viriditate vigētib; suis ipsa folijs velut arida nudare nō ininus quidē mox confusa q̄ liuida vicinis. tetro vultu querulā p̄posuit quēstionez. vt qd semp viridia folia retinetis. et trāfacto fructu frōdes inutilis tā fouetis. Itū forte ymbra: tilis apparētia p̄placet: et sp̄reta substātia cortex mulcet. At ille p̄uritū inuidētie sentiētes: spinā verbi rīu patiētie cōfregērūt. Tandē igit ad veritatē loquētib; illis p̄ma rīdit laurus. Ego quidē cōplexione iuuata cōcalui et idcirco frigiditate repulsa in me solū semp viuit. Tūc oliua subiūxit. Itū in me humor pinguedinis sup̄crescit quo etundās radix suas in p̄petuū frōdes nutrit. Vox arāgius inq̄t. Solidior nancq;

substātia me cōponit. vnde in me bene tenta viriditas nuncq; perit. Sic et palma finalit addidit. In me quidē foliū exaruit nuncq;. qm̄ hmōi moderatum germinauit. Post hoc aut laurus vice omniū eloquens dixit. Itū audisti quare sapiēs nuncq; ponit clari noīs venustatē. Itū qz claritate prudentie: largitate iusticie: firmitate constantie: paritate modestie: semp vige: icēpm̄ dirigit: nullū ledit: in aduersis nō deficit: et in p̄p̄eris nō mollescit. Igitur his virtutū quatuor: anchois sue mentis in portu sapientie ratem figit. Quā obrem nuncq; eum mundialis fluctus tempestatis elidit. Quo dicto quicuerunt.

C Explicit liber primus quadripartiti apologi Cirilli episcopi contra imprudentiam.

C Incipit liber secundus. De bono humilitatis et malo superbie.

C De aere et terra.

Cap. j.

Ame factus aer de latitudine corporali: claritate substantiali: et sublimitate locali spernēdo terrā eidē locutus est dicens. Ut quid tu punctū opacū semper deorūz manes?

D. ij.

Cur nō interdum erigeris? quare nō dilataris?
 At illa. In paciētē firmitate humilitate sun-
 data paciēter rīdit. Ego quidē qđ asseris fate-
 or: me fore punctū. sed hac tñ modicitate pūctas
 li corporis mūdialis effecta mediū inlempiter
 nū quiesco. Cū tua tu semp magnitudine fluctu
 es circa me totū celū reuoluif: et vitalis ei⁹ alla-
 tio sup meā stabilitatē fundaf. At hō qm opas
 cum sum corp⁹ nō effusua vt tu perimis in mo-
 virtutū celestū retētiua preciosissimis gēmis et
 metallis sum intrinsecus adornata: atq; extrin-
 secus riuīs herbis brutis et hoibus decorata qđ
 si vita viuentiū et mater cūctoz vniuersa q̄ in cor-
 pore viuunt: diuersoz bonoz plenissimis vberī-
 bus alo. Vex quia subtus oia manco: nulli vn-
 qđ molesta: nisi cū a te mea viscera subintrāte ter-
 remotu cōcutior: vite: locus: quietis: situs: et sa-
 luti portus: fixatione ppetua gratis oibus sum
 parata. Tu hō situs iursum cū ex hoc ad te cō-
 fluctū silr vapor sis altera petentiū susceptiū?
 Hinc dēsis nubib⁹ dulci lumine viuētia priuas
 Hinc letalia fulmina mādās: nūc coruscationū
 rouferas emittis sagittas. nūc terribilia fundis
 tonitrua sic et vētoz hoc pōdere bellis. Hec qui-
 dem grādinis lapide cōteris. Hec pcellay tur-
 bine submergis. Hinc emissionis supbie tue qđ
 qđ grauissime sunt tēpestates. Igif meli⁹ est hūi

litaris opaca modicitas: qđ sublimitatis supbe
 prospicitas procellosa. Quibus dictis arrogā-
 tem confudit.

Contra eos qui supbie incipiētes inflantur.

De aia et corpore.

Ca. ij.

Qñiūctio et dñio aie caro parit liberata
 statim intumuit: et letari cepit qđ inqeta p-
 dita fuitute nuper grossicie siml et q̄tatōe gau-
 deret. Sed cū visitasset relicta post aliqñtulum
 aia vt cerneret q̄liter illi esset et tumefactā reperi-
 ens inq̄t. Putabā quidē diminutā te fore p me
 am abientā. qđ est qđ es inflata: At illa respōdit.
 Quippe cū reliquisti me subiectā me hactenus
 et vexatā vna cū requie a libertate et magnitudi-
 ne suz possessa. Ad hec aia dixit. Bene video qđ
 sic inflata ingrataq; loqris virtute ac cognitōe
 priuata. nāq; te cū semp habuerim inimicā: cuf
 vnqđ quantū potui nocte ac die patiens tanqđ a
 mica seruiui. nāq; viuificabā te et occidebas me
 alebā te et me desiccabas. delectabaz te et tu me
 cōtristabas. Certe vētosissime es locuta. nec est
 mirū: qđ q̄ vento inflātur sine rōne ventuz tantū
 emittit. Attamē ostendā tibi qđnam sit quies:
 libertas: et grossities tua. Hinc hec reqes tibi
 mors. libertas pditio et tumefactio et putredo. is
 pregnata es tabe veteri. rupturā parturies et pa-
 ties vermes. Corruptiuus enī inflauit te flatus

scindet te mediū effunderis in altū. spargeris in omnē ventum. Nōne mare cū inflatur pcellōsa vētositate diffundit. tumore membzū venenatū extēditur. et inflata cute idropisi fundamēta cor poris minozātur. An ignozas q spūs cū inflat supbia: ab eo vita relinquit: ingrossatus minuit extēsius dislūgitur: erectus demergitur: et foris apparentia tumefactus vndiqz sparsus interna substātia vacuatur. Quid ergo turgescēs de vētoso spū gloriaris? Attēde qz dānosa sit ei? conceptio nāqz in ea genit? is stabilissimā terrā cōcutit: nubes aperit: viscera scindit: et nervos leti fero spasmō trahit. Emitte g ex te exaltationis corruptifere flammā: et nō amittes putrefactiōe substātiā. Quo dicto inflatā reliquit.

Contra eos qui se dignificant maximis.
De hirco et erico. Ca. iij.

Hircus ad fontē veniens: vt ardētia siti refrigeraret interna cōiectis oculis quidem in laticē nitote fungentē. similitudinē vultus sui quā in eā emiserat reuerberātibus riui speculis mox suscepit. Lūqz vidisset altis ornatū cornib? caput: atqz ptenfam faciē barba pēdente corde hylari. vocē exultatiōis emisit. Sic quidē cepit et dignificare se maximis dicēs. Quā decenter eminēs staret in cornuto capite corona pauoni

ca. et torquata ceruix qz cōuenienter descenderet facie sub barbata. Quē cū audisset erinaci? stās et ipse in fonte versit amentē et dixit. O si post tergū oculos haberes corona et torque te nullo modo dignificares. Nimirū videres caudalā pudēdam tuā. et mox humiliat? de satuofo capite poneres lactantiā tuā. Ut qd te dignificas maximis: ac magnipēdis miseriam tuā. Pone te in libra iusticie et tūc pspicies quanti es. Nōne pugillus es terre. Ut qd te extendis in regna? Sicut uilla ignis: quare te erigis sup stellās? Porro si te magni existimas cū sis parui attētabis maiorā. et insufficientē mox cōfundēt te maxima. Sicut si parui pēdis teipm vbiqz tur? eris. qm humilitas parit timorē. timor: pcurat securitates. hec custodit salutē. Ulex si te altis dignificas: iā mē furas et iudicas teipm. Quēso igit vt sequaris cōmune ius. hoc autē pcepit. vt in iudicio nō credatur vni. nec cui minus qz sibi de bonis. Fit ore siquidem pluriū fide roboratus stat verbuz. et dilectionē magis qz rationē motus lingue sectatur. Nimirū ergo et imoderate te diligens nōne iniustissime tibi credis. Quanto maior es humilia te in omnibus. Crede mihi. crede mihi. qā maxime se vilitat qui se magnis dignificat. Sicut qui se iudicat sapientem fit amens. Lux quidem confunditur. et altitudo altitudine

curuas. Sz altior stella mentis aspectibus. et cunctis inferior luna super omnia decorat. Ubi ergo profunda humilitas: ibi excelsa est dignitas. et ubi ex teipso delectio magna: ibi ex virtute dignificatio maxima. Namque dum mundanis cardinalibus nos iudicamus indignos sempiternis celestibus reddit humilitas nos dignos. Quibus auditis hircus erudit? quia se dignificauit erubuit.

Contra presumptuosos.

De strutione et gallina. Ca. iiii.

Eratius strutio pedis officio cum ascendisset in monte cernens volucres in liquidum aerem ale penate se alligata diffundere presumptionem sumens ex pena idipsum voluit attetare. Cuius an belatidis impetu paret se mittere. id gallina prespicens sic ei fert dixisse. Tene locum tuum carissime. et caue ne pena presumptionis tue tibi amittas virtutis. Qui vilipendens huius salutare consilium mori rudit. Tace miserrima. que cum posses valitudine penarum altis et lucidis profui. gunitate pauperis pectoris lutum colis. Quo dicto cordis vigore presumptuosus se cum magno impetu sic emittens fallacium mentiente statera penarum totum se confregit. Tunc ad vulvarum dolentis gnara rei gallina descendens ad eum pede tuto venit et dixit. De imprudentia tua non miror. Namque quia magno corpori nisi

mis paruum super appositum habes caput. Alia non vtili. pedem perdidisti tam commodum. et vanitatis volatus. tibi veritatis abstulisti gressum. Amisisti tuum auium presumptuando non propius es eleuatus in casum. facta est tibi perditio et non salus. Ne penam attendisti quia presumptio dum nimis extendit dissiugit: et dum erigit diruit. cum anteponeit postponit. Ac in tus cum foris inflauerit inanuit. Nam cum supra vis res stomachus hauserit se confundit. et imoderatissime dilatatum vitali perditio spiritu cor semetipsum extinguit. Altius raptum pondus fortius cecidit. et erectum sine modo velum submergit. Sed omni moderamine virtus agit. Et natura dimicantem contra morbum. tantum in extrema necessitate posse suum ostendit. Tunc igitur ita validudinis fines age et extra metam tue longitudinis te noli extendere. Omnis fume quod possis ferre. et illud bibe quod possis digere. Crepat enim improporionatum suis viribus pondus leuare quod nititur. Et caput inebriat si immoderate bibat vinum. Quibus dictis in dolore suo presumptuosum secedens relinquit.

Contra audaces.

De equo et mulo. Capitulum v.

Lodoratus equus sub milite de lege prelium bus cum arrogancia capilloz audacitatis sue misit hinnitum. Cuius audax et instabili yngula se cum

neum in hostilem anhelaret imittere. secus mul-
lus astitit qui et dixit. Pone frater letale auda-
ciam: et pauiscens fuge quoniam dire transiet te sagitte
et lancee. At recordare quod nudus et mollis te seque-
tur tuus veter. At ille flamma pectoris indignatur
ad verbum de sociali male gratum consilio tale refu-
dit vena faustus eloquium in amicum. Pene quidem
es asini filius. et ob hoc corde frigidum semper fuisti
timidus atque tardus. Quere lanibulum et te custo-
diat mus et lepus. Quibus dictis rapido cursu
morum cum se misisset in hostes. hincinde diris vul-
neribus perforatus vi fusa cum sanguine. debilitate
corporis soluto tegimie se prastravit. Deinde cum
mulus effusis copiis bellicis pugnans semiuivum
hinc inuenisset iacentem risit audacem et subsannans
arrogantem. tam malis humilitatem subiunxit. Vere
te carissime detrari genuit. postquam bulicte pec-
tore superbie. audacie gloria vitam cum sanguine perdi-
disti. Nimirum bene scripsit aristoteles phorum sum-
mum. Quod semper callidi corde sepe fatui. capite fur-
rosi. et amatores sunt vini. Inde furit ebria gal-
lia. estque spei dedita iuuetus insana. Ulex ne cor
in audaciorum dementia bulliat. splene subter. ca-
pite desuper et lateraliter iecore. mitigatoris
bis vallauit moderatrix natura. Aptis quidem
oculis dormit lepus. quod de corde est timidus:
sup eius custodia semper vigilante prudentia val-

latus timoris acie requiescit securus. Sic cor
uius naturaliter est in vigore virtuteque collecta
per fortius amplius. et quod est gradus minus. Audaci-
or nauta facit naufragium. et timorosus saluus
venit ad portum. Quam obrem beatus homo qui sem-
per est pauidus. quoniam ad salutem timoribus rebus vi-
uentibus est prouisus. Quo dicto audax equum
toto fuso sanguine extinctus est.

Contra superbos qui volunt equiparari deo:
De simea. coruo. nauta. et vulpe. Ca.vj.
A silem nauta inspiciens simea in malum
velociter ascendente cum morum nitere in sile
id coruus attendens consiliarius dixit ei. Sta in
loco tuo carissima. ne in regione extranea eleua-
ta quis corporis ruina te pereas. At illa verbis
denique spiritus conscendens. statim profuditatis al-
te conuictu. debilis cerebri imaginatione confusa
ruit inferi. et ceruice fracta nunquam de cetero vul-
tum potuit eleuare in celum. Denique pergens cum
rege in solio sedente purpuratum vidisset. cepit ad
simile cupere sed absente patrono quasi princeps
alter in throno consedit. Sed hoc nimirum visu vul-
pecula venit ad solium. et salutato sophistico rege.
ministra prouida ironice flagitauit mandatum.
Cui simea dixit. Hoc tamen precipio. leta gloriam
cerne. At illa. Egoque consulo sane hinc quancum-

to descēde. Quod cū negligeret vane similitudinibus
 similitudinibus statim inde plecta est caninis dentibus
 laceranda. Tūc ad se reuersa doloribus inquit. Ue
 mihi quod spreui consilia sapientium. Resciebam quod vbi
 non est consilium deest salus. Que cū audisset vul-
 pes appropinquauit et dixit. Ammodo quippe te
 video veritate sensui restaurata. quod dilectione fa-
 ciens sic argua. Ut quod ceteris animalibus ade na-
 tura subiectis tu sola iugum commune fugiens eidem
 parificari conaris. At illa rridit. Mouet quidem
 ad hoc innata cupido. Ratione cunctis brutis hūa
 no corpori sum plasmata conformior. Tūc vul-
 pes arguens inquit. Quāquam certe figuratim homi-
 ni sis conformis. plus omnibus tamen quod hec similitudo
 in te puertit. Hinc tua forma forte deformior in
 uenit. Quid enim bertina facie turpius: plāta digi-
 tata deformius: nudisq; natibus sedius: nisi forte
 te caudato pavone non caudatam te iudices pul-
 chriorem. Monstrum namque aut sedum est cuiquam per-
 uerse assimilasse. An ignoras quod superbiens spiritus tā
 to magis turpior: deoq; dissimilior cernit. Quōto
 amplius equipollere illi. distorta imaginatio mol-
 litur. Hanc que in mundo maior est monstruositas.
 quam cū infinite magnitudini nihil vite mors. oipo-
 tentie infirmitas. glie in ieria. veritati stulticia.
 luci tenebra. ac deo suo equiparare se fatagat crea-
 tura. Uex postquam te hoi equiparare fatagis ei?

sequaris vestigia. et obediēter sue voluntati cōfor-
 ma. Sic enim placēte te sibi non solum alimentum tri-
 buet dulcia. verum et iocosa veste fedi corporis or-
 periet pudibunda. Quibus auditis egra ad me-
 dicum iuit.

Contra appetitum singularitatis.

De passere et ape.

Cap. viij.

Passerem solitariū inuenies apes pposita sa-
 luratione mor dicit. Ut quod tu irater mihi
 amarā solitudinē diligis cū amica societas sit tā
 dulcis. At ille respōdit. Minime placet.
 multitudinis fluctuare pcella vel vnus esse de
 turba. Ratione inter sidera sol est vnus. et sup oia
 vnus deus. Quo audito cū subtiliter prudēs illa
 singularitatis supbia ei nota sset. in causam tan-
 liter arguendū pcessit argumētosa. Quāquam vnus
 inquit essentialiter sit deus: cōparis tamen trinitatis y-
 postatice indiuisibili societate gaudet. Sol autē
 stellarum infima ne sit solus sibi dono lucis effice-
 re sociā splendoris in grāditate conat. Sic et primū
 mobilium cū sit vnū allatiōis primarie cōcicata vir-
 tute secū ethereos orbis rapit. Ne sit quides in
 suo officio singulare. quā est vniuersitas mundi
 tota. sic cūctarum partium iunctiua vnitatis cōnecti-
 vt nulla earum disunctiōis solitudine yllatenus
 patiat. Ratione aia naturaliter societatis amatrix
 mor dolet si in pūcto suū dissoluit corpore. Uex

cum a principio deus creasset hominem unum: mox dixisse subiungitur. Non est bonum hominem esse solū: faciamus ei adiutorium simile sibi. Habere quippe comparē et possidere coadiutorē. Propter hoc si quidem duo creati sunt oculi, alae duae, manus totidem, et pedes dualitate cōsimiles, ut pluralitate numerorum et unitate formarum membrisque omnibus et simili adiutorium sit pulsus. Ad quod nimirum cōstruere sunt urbes, collectae ciuitates, legisque federe adunatae policie, nisi ut ciuū obsequioso consortio sint non solū sufficētes, imo tranquillissime res humane. Quid ergo. Ne soli, quia cum instabili pede superbie vtilitatis indubitāter ceciderit societate priuatus subleuariū adiutorium non habebit. Attamen aialia domestica turba viuūt. Cetera quae sunt possunt se natura politie incolunt. Et is qui fugit cōsortium aut est rabiosus aut heremita. Heremita vero socius est deorum. Quibus dictis tristē dimisit solitudinis amatorē.

Contra appetitū principalitatis.

De voluntate et aia. Ca. viij.

Superbiētis voluptatis cupidine volūtas cum naturali relicto principio nolebat ipsius principium sibi esse, ratio sentiens statim dixit. Quid hoc est soror quod cupis? At illa rīdit. Tibi certe principium cupio fieri: ut desiderata omnibus celsitudine possim frui. Tūc ratio inquit. Tantā igitur pul-

chritudinē vniuersi in deformitatē vis monstruosam cōuertere, et speciosissimo corpori machine mundiālis caput extraneū moliris inferre. Absit hoc inestimabilē viciū a te, quippe si mundus hoc fenserit tāquam sui ordinis et pulchritudinis corrūpticē aduersū te totus hostilitē se armabit, quā et magis arguā, quā minime est prudētis ad impossibile nitī. Dic mihi quō vnde existis a te: an aliunde. Vex quia a te ipsa non fueris appetitus principalitatis ostendit. Nullus quod possidet cupit. Sed quod a semetipso est: id naturaliter principium est. Quāobrem si a te ipsa fuisses non principalitatem cuperes sed haberes. Igitur si aliunde es: forte te principatam dignosceres, quare principium non nisi impossibiliter tibi eris. Attamen natura intellectu sapientie gubernata ad impossibile non mouetur. Subiectum membrum es: si subterfugiens proprium dominium capitis, mox orbatā sensu intelligentie et motu priuata prudentie mortieris. A radice quippe sciunctus ramus non pullulat, et sine duce suo milites oberrant. Humiliare igitur carissima sub naturali tuo deo principio, et cave ne pestifero appetitu superbie vana principatatem desideras, eterne quidem perditionis alimentum primum tibi fias. Quibus dictis voluntas sic erudita quieuit.

Contra appetitū supbe libertatis.

De oue ⁊ ceruo.

Cap. ix.

Ovis auida pprie libertatis sociali relicto grege dominiū sui pastozis effugit. Cūq; p solitudinē errabundā ceruo vagā ⁊ pfugas in uenisset cepit pius querere sue solitudinis terro ris occasionē. Cui mox illa ridit. Duduz certe fuisse iugū durissimū: ⁊ multa passa. nūc frui vos lo sicut ⁊ vos libertate. tā cūctis gratissima sic ⁊ patronū duriozē effugere. q̄ nō soluz quotidie me vsq; ad sanguinē emūgebat. verū etiam omī āno oportuno vellere spoliabat. Tūc ceruus nī mis ꝓpatiens inquit. Satis certe carissima do leo de errabūdo itinere tuo. s; multomagis de erroneo cōsilio. Nimiz libertas dulcis est. the saurusq; incōparabilis: sed nō cōiter vniuersis. Plura enī sunt q̄bus pax vita securitasq; salutis tm̄ ex debita subiectiōe cōtingit. Et ꝓpter hoc nō est aliud libertas eis q̄ salutaris ꝓditio libertatis. Itaq; libertas ppli quē regna nō cohercent: libertate parit. Subiectū quidē corp⁹ aīe viuūt: ⁊ mox cuz ab ea liberaf extinguit. Itaq; uis subiecta nautis serua f a fluctib⁹: a quibus si libera fuerit statiz naufraga dissoluē. Sic for mica alis liberata de fouea cū sursum erigif: tūc finali miseria captiua f. Itis ergo libertas certa est ꝓditionis captiuitas. ita quidē esse et tibi

crede carissima. Itā attēde q̄sio ⁊ qualit̄ nūc incedis. qm̄ sine duce. pasqualis itineris nescia. si ne tutore nulla: ꝓpzia validitate armata. Inter inimicos soliuaga atq; in miseris es circūual: lātibus destituta. Itimiz via tibi error est: ꝓceptū dūctor: efuries pasqua: ꝓnicies socia: ⁊ tui tandē crudelis interitus sunt extrema. Ego certe cornupede magnitudine ⁊ agilitate munitus vix a feris huius solitudinis sū securus. Sed ex quo naturaliter te delectat libertas dic q̄sio si ad bene vel male faciendū. Quippe si intēdis bñsa cere hoc tm̄ est q̄s exigit pastoz tu⁹. vt qd̄ refugis eū sine rōne agere cupis. Ipsa tibi erit libertas inicalis fuitutis captiuitas. Itā male volūtati ꝓccādi libertas est: qua quidē ꝓsumatur ei⁹ iniq̄tas: ⁊ mox captiuitas sequif. Sic mala volūtas q̄to liberioz tāto fuiloz. q̄to ꝓtētioz tanto infirmioz. at q̄to sublimioz tanto minoz. Audi igif cōsiliū meū: ⁊ q̄totoius reuertaris ad dñm tuū ne libere pereas: ⁊ teipaz lupis deuorādam impēdas. Itā ⁊ si dñs tu⁹ te mūgit ⁊ tōdit ab eo sumis hec ipsa q̄ tribuis. qz te custodit et pascit. Eligibilius q̄ppe est lac dare ac vellera: q̄ cū oibus ꝓdere vitam. Quibus auditis ouis gaudēter ad pastozē redijt.

Contra appetitum dñationis.

De affectu et intellectu.

Ca. x.
c)

In tumescens affectus mori intellectum suum voluit indicavit: dixitque ei. Cupio frater mihi cunctis hominibus subiectis preesse. At ille ridit. Laue carissime ne appetendo dominacione: fuitur superbie incurras: et cum tu te alijs preferas tui ipse tui tam grande dominus perdas. Sed et dic mihi quomodo si quod desideras putas iustum. Respondeo si iustum non est hoc ipsum appetere est iniustum. Velle enim quod iniustum est: iniustus esse sanxit. Atque ipsa iniusticia misera est. Ergo ex hoc appetitu es miser. Verum omnis miser sue calamitatis est suus. Sed si quod iniustum desideras obtinere: plus miser existeres. quam vnusquisque tanto miserior convincit: quanto ei in malo celerius voluntas implet. Si vero quod cupis asseris esse iustum: necesse est vt sit ex aliquo supereminencia tua. Ex hoc enim sus dominandi ceteris animalibus obtinemus: quoniam ad ymaginem dei conditi: natura superminentes his sumus. Ostende igitur cuius quidam dono sapientie tumefactus tam singularis excellis. Respondeo si sapientia a lios cupis transcendere: hec vera est. Inequaque hec sursum te picit. Sed humilitatis deorsum sinus salutaris recedit. quia vera est sapientia vbi humilitas fuerit. Si autem potentia niteris transcendere: et si eius platione leuaberis: cum nerone ipsissimo: aut cum alexandro necessissimo predo eris. Potentia siquidem non excellentia: sed potius violentiaz gignit. At vero ne per opulentiam extollaris: quoniam hec non te facit

transcendentem: sed sufficientem. Spes enim aut egestatem auferunt: vel quod in paucis est cupiditate extinguit. Nulla igitur excellentia reperit iure. quare homo hominibus preferatur. Quobrem apud te mane carissime: et contra legi societatis naturalis subsiste quod si iniuste leuaberis mori iusticia et firmitatis amissa: iuste similitudinem seruus eris. Vex in equitatis policia preesse: subesse est. Et quod arrogancia dominari iusti iam spernit: et vicij subest. Recordare pro quo factus homo factus est in societatis comede iudicium: et a tribus fratribus non filijs humanum postmodum infirmitatis euidens documentum disseminatum est genus. Sed depone fastum: tolle noia dignitatum. et quid est omnis homo nisi homo? Vna igitur tamen equitas est homini possidendi et voluntas diligendi. Quibus autem ditis mori ille fastum deposuit.

Contra appetitum dignitatis.

De vno: vulpe: et cerua. Ca. xi.

In titati vno famelico vt predam aliquam deglutiret magistra fallacie vulpes: pia impio subuenire eum putat. ad eum ceruam solius gam arte doli sic conabatur afferre. Respondeo inquit vultu placida: ceruice alta: pelle polita: pede valida: proportione decorata: parens te formauit natura. Num tantum perfecte venustati minus est: quia cornibus carens. Respondeo enim certe

infirmo sexui: taz supba ⁊ tuta debuit armatura
deesse. Maxime cuz ea cōcesserit sil' vacce. Aut
forte liuoris nescia quedā reliq̄t arti natura. Sy
mea quidē suppletua arte induit: ⁊ magisterio
aurū ⁊ argentū politur. Si vis q̄ p̄fici cornu au
di monitū: ⁊ imitare ducātū. qm̄ ad magistrū te
dirigā tā expertū. At illa Hō tā mobilitate femi
nea q̄volēs cornu seq̄bat mēdacē. sed pia sorte:
dolo capte fuit obui' ceru'. q̄ miratus de socia
dixit. Quo vulpinā sequeris caudā: Cui cerua.
q̄ppe tāto duce ad vsū tēdo. vt sicut ⁊ tu corni
bus gaudeā. An solus apparere vis supbis ma
sculina: Ad hoc ille astut' vtriusq̄ senticēs fastū
⁊ dolū amice cōpassus totū suū fundit nisum ex
hortatu. Diritq̄. nēpe pp̄t cornua vsus dedit
q̄ete virtutis auriculā. Laue ne tu deteri' amit
tas pellē ⁊ vitā. Ursus nāq̄ interrogat' a lupo
vt qd̄ faciē prona ferret. Rndit qz habeo debile
caput. Cui lup' ait. Muni ip̄m cornib'. His q̄
caput armauit natura bouinū. Tade ad boiem
arte dotatū ⁊ ponet. Quo inuento magister ait.
Solue p̄ labore volo hoc qd̄ dare non noceat.
Si branchas peterē nō dares. da mihi aures. et
nil tibi nocet. Quo volēte scidit eas. ⁊ ferēs mal
leū vt p̄foraret craneū ei' audiuit. fatu' sum vt
p̄fores mihi caput. Qui ait. alif tibi cornua non
ponūtur. Tūc vsus abbreviatīs aurib' inquit.

Bñ est fatu' q̄ cornua cupit. p̄dit eni' (vt vīdeo)
caput discretiōis ⁊ aures q̄ete virtutis. ⁊ sic ab
scisis aurib' sine cornibus abiit illusus. An igi
noras q̄ dū admittit cornua luna fit lumine va
cua. ⁊ cornuta moysi facies cōtuitus liberi dul
cedine velamēto est priuata. Illaqueat quidem
vacca p̄ cornua. Et aratro bos seruus sub duro
iugo assidue duci solet p̄ cornua. Hō attēdis q̄
nulli celestū p̄tē trapotā cornu pōdus apponit
tur. Sed eo dūtaxat nos terreni q̄uamur. qm̄ et
ego serpētis haustu cōburoz interi' vt possis ve
tustatis pōdus deponere cornu qd̄ plura. Besti
alitas quidē cōis ostēditur: aut cornu: aut cau
da. Depone igit' fastum ⁊ fuge cornu ne dira te
laniet vngula vsus. Quibus intellectis mox di
missa vulpe secuta est ceruum.

Contra appetitū humane celsitudinis.
De nube et terra. Ca. xij.

Exorta de tellure nubecula statim cepit na
to desiderio sursum ferri. Cui mater dixit.
Ex quo tibi nata fuisti: nōne ex me ⁊ in me: cur
q̄ supra matrē erigeris: natale solū cūctis q̄tiss
mum facta pegrina relinquis: qm̄ ⁊ sursum lata
vel a tēpestatibus inuolueris: aut ab estu obui
sumeris. Rogo igit' nata quiesce: ⁊ in patino
salutaris: hūilitatis sinu recūbe. At illa minus
prudēter rndit. Appetitus quidē desiderabilis

celstitudinis sursum coegit ascēdere. Cui contra dicere et si liceret nō placet. Ad hoc multum illi terra cōpatiēs dixit. Dic mihi q̄so quo erigi cōcupiscis? Cui nubes. Nāmis anhelō attingere ī aq̄lonis sublimia. vbi cōstituta toti visibilib sim plata. Quo audito statiz deridēs caliginis cecitātē inq̄t. Bene vt pax ante genita infantissime es locuta. Nāq̄ minime adhuc positōis celestis ordinē vidicisti. nec mūdi sitū mirabilē attēdisti. Nūde mihi. q̄ pars primo moueat in celo? nōne oriētalis? Inde nāq̄ stella diyalis ascēdit: et q̄si motu suo oriens ibidē siderib⁹ iuste oriēs apellat. Igit̄ hec pars dextrū est celi. q̄ em̄ p̄ma in aīali mouet pars: hec dextra nūcupatur. Sz si vt patiēs est iudicat oriens celi dextruz de necessitate cōcluditur ei⁹ polus antarctic⁹ esse sursum. Ab eo enim cōprehēdunt philosophi: oriētalis motus principiū deriuari. Nāq̄ in corpore aīalis pars est illa caput q̄ subiecte dextre localez influit primo motū. Ulex q̄ ex meridionali polo celestis alatiōis principiū oriāt. Hac ratione dinoscit. qz situato v̄tice hoīs versus illū: mox ei⁹ dextra si voluat ab oriēte mouet. Igit̄ si meridionalis in celo polus est sursum: aq̄lonaris erit p̄ p̄ns sic deorsum. Ipropt̄ qd̄ carissima si tuus fert anim⁹ in hmōi v̄tilari: putās erigi pfundaberis. Et cū credideris ire sursum: tunc

demergeris mūdi maximū in abyssuz. Accidet qz tibi sic decipi cū supbis q̄ dū eleuari iactātie flatu superi⁹ opinātur. ruūt inferi⁹ ad ima inferi. diuino quidē ictu iusticie pfundat. Et sic cū videt eis altissime fore sursum: speculo decepti fallacie. tūc maxie sūt deorsum. Qui em̄ cōtra verū mūdi cursuz sursum erigit. de necessitate lat⁹ ei⁹ oppositū infimatur. Sed ex magna quidem p̄uidētia cōditiōis: supboz habitabilis locus aq̄lonari polo supponit. vt ex positōe mūdiali discant. illud quidē qd̄ fm̄ mūdane visionis aspectū videt superi⁹ i v̄tate fore inferi⁹. Quāob̄re fugiētes hui⁹ seculi fallax sursum: ad verū tendūt p̄ hūilitatis deorsū. Sic enī natura vbi pari modo situauerūt inferi⁹: dato capite de matris aluo mittit in hūc mundū infantulū vt hūilitatis maistra cornu cordis et pedē p̄p̄ hoc situat deorsuz. His diffinitis queat.

Contra eos qui adepti celstitudinem mundanā magnipendūt magna et alta.

De formica et philomena. Ca. xiiij.

It̄ tranquillitate qd̄ est iua formica nouit natis alis: cū de frenis latiblis i liquidū aerez euolasset: i amena folijs virētib⁹ arboze: iubilātem philomenaz iuenit. cui dixit. Tu qd̄ es? At illa r̄ndit. Volatile sū: s̄z q̄te iubilo luce pacata fruor. deide cū ap̄ circūuolātē vidiss̄ scieitata

c. iij

UNIVERSIDAD DE SALAMANCA

quo tēderet mox audiuit q̄ discurrebat p̄ flores
 e q̄bus colligeret sibi pastū mellis. q̄bus audist̄
 magnipēdēs dñationē alax gaudēs ⁊ grata na-
 ture dixit. *Stras tibi ago. qm̄ sil' de pfunditate*
⁊ obscuritate trena atq; de solitudine cōgregan-
dī elaboze portādī: nūc me quidē ereptā: loco lu-
cis ⁊ cardinis: ac Anantius quiescētūq; et faui-
stilla fruētūū societati dedisti. Igif cū locus is
eā nō modicū delectaret: nec ex toto eā ppter a-
las antiq̄ gnīs puidētia dimisisset: ab ape doce-
ri petiuit si qua p̄cula ibi essent. q̄ dixit. p̄la cer-
te. atq; hec ipsa sūt. Desup spūs pcellax. latera
lit v̄toꝝ ipetus: nūc frigus: nūc estus. Hinc vn-
gula volucrū de rapina viuentū: hic rethia tēsa
latralit̄ araneax. ad hec illa r̄ndit. effugiā oīa iu-
uāte prudētia Sz quidē postmodū rapidissimo
pede: celeri estate transacta: mellis edulij⁹ et
gaudiose quieti hyemis tēpestas ⁊ siccitas suc-
cessit pcella desursū p̄mente: tūc v̄to p̄llente:
atq; frigoꝝ extra ac famis intra eā p̄nicie cir-
cūdante mox ex alto formica descēdens solituz
cepit effugiū terrenoz acquirere. Sic q̄ cū necel-
sitate cogēte ad dimissum latibulum recurrisset
clausum: pulsātī ab ostiaria est r̄nsuz. Vñ venis
qd̄ portas: At illa. nimiz de aere tm̄ alas. Mox
illa. vade: q; nullū alatū. ⁊ q̄ nō secū detulit frus-
ctū inuiolabili lege nature hic cōditur. Tūc des-

perata formica locū detestās aduenticiū ⁊ p̄is-
 mū laudās exclamauit ⁊ dixit. *Cognosco certe*
fallacē celsitudine lucis hui⁹ mūdi a sapiētibus
fugiendā: q̄ete p̄iuatā: securitatis nesciā. Hinc
inde innūeris vallatā angustijs ⁊ vitalis vacuā
libertatis. q̄ felix q̄ppe est illa fouea obscuritas
tis hūilis sēp stabilis: vndiq; tuta: dulcis amī-
caz: foroz policia: bonoz vitaliuz regio plena.
Sic in malis formice prudētia reddita: vita per
superbiā precepta est.

Contra eos q̄ cito adepti raptā altitudinem
 gloriātur sp̄nētes humiles.

De arūdine ⁊ canna mellica. Ca. xliij.
Quandē i breui trāscendēs altitudine tumēs
 ait. *Lāna mellis q̄stum t̄pis habes: Cui illa r̄n-*
dit. duos vite ānos. Tūc ipsa velocius altū rā-
puisse se gaudēs sp̄nēsq; humilē mox arrogan-
tie gratitudine dixit. Vñ sit nature q̄ in āno me-
fecit te quidē trāscendere. Ad hec cāna mellis
ostendēs fatue pfusione suā dixit. Vñ es arūdo
sensu arida: ⁊ oīs v̄tositatis ipetu agitata. Nō
attēdis qm̄ vt cito cresceres totū altitudinē: n̄s
hilq; pfunditati dedisti q̄ intus es vacua: ⁊ for-
ris tumescis infructuosa. Ego nō hūilitati sū-
tū impendēs hinc medulla dulcedinis plena sū
ac suauitatis tota sum fruct⁹. N̄miz sublimes

arbores vt plurimū infructuose cernūf. ⁊ herbu
la ferpēs peponis in grāditatē germinat. Sal
lina paruula oi die ouificat: ⁊ semel in āno ingēf
strucio fundit oua. Graui siquidē a tēpestate vē
toꝝ: hūilitatis me tutat firmitas: ⁊ tua tibi est al
titudo tēpestat. Dis em̄ q̄to sublimioꝝ tāto mu
tabilioꝝ spera. Ut qd̄ q̄ de altitudine p̄cellōsa ⁊
vacua gl̄iaris: ⁊ stulte plenā melle ⁊ stabili breui
tate p̄fūdīs. Puluis q̄ppe q̄to plus erigif: dif
fusius spargif. ⁊ fum⁹ cū magis extollif ampli⁹
ānullaf. Altius vapor ab estu cōsumif. ⁊ p̄nitio
grauioꝝ in rozē dulcissimū cōdensaf. Mōtes ae
rei sepe nubis caligine iuoluunt: ⁊ trene valles
rius inūdantib⁹ impinguant. P̄gīf incōparabi
liter melioꝝ plene humilitatis est paruitas. q̄ve
loꝝ sublimitas omni bono euacuata. Quib⁹ au
ditis arundo erubuit.

Contra tumentes ex scientia.

De gallo et vulpe. Ca. xv.

GAllus intelligēs dispositionē mutabilitatē
celestis. moꝝ de sciētia tumid⁹ in arboris
ascēdit ramuscūlū. ⁊ erecto collo alta voce cāta
uit. Quē cū audisset vulpes ad eiuſmodi cantū
tā cito cucurrit. ⁊ stans deozū salutauit ⁊ dixit.
Audiui frater mi vocē exultatōis tue ⁊ veni q̄so
cātationis causam indicā mibi. At ille p̄tinus
inq̄t. P̄imix. intelligētia sup̄ne dispositōis doꝝ

tatus eam cū sensero statiz voce cātabili nulli in
uidus p̄ado. Tūc vulpes subridēs inq̄t. Ergo
plenus es sciētia. qm̄ hec est diuinoꝝ sublimiuz
disciplina. Quo audito gallus pl⁹ intumescēs
cātauit. moꝝq; vulpes saltauit. Cui ille desuper
Ut qd̄ saltasti: Tunc illa rīdit. Lerte q; tu plus
exultasti. gaudere nāq; cū gaudētibus licet. qn̄
⁊ effundēs rethe dolositatis verbis callidīs sub
funxit. Quippe gaudeo frater mi: eo q; liberalif
sima bonitas q; p̄ditis oibus participiū p̄fectio
nō suaz gradatione pulcherrima exundātissima
fontana diffundit. etiā nobis brutis inestimabi
lis donū sapiētie dedit. O gallo tu es gl̄ia nra.
tu es bestiaz leticia. te nūc q̄so porrige si digna
ris vt osculer mix intelligentie caput tuū: rogo
cōple gaudiū meū. At ille quidē adulatōnis do
lose molli lingua mollitus statim vitale caput is
prouidus oꝝi famelico obtulit. quod auid⁹ strin
gens deozum: miser rapuit ⁊ subiūxit. gallo gal
le vbi est sapientia tua. cōcepisti superbiā. p̄didisti
prudentiā. ⁊ dedisti pro nihilo vitaz tuā. Cui
gallus. Quid gloriaris i malicia: Et illa respō
dit. Non est malicia humilitare superbum: sed
ars vera. Namq; noui q; cum sapientia inflat
moꝝ tumefactioni ruptura succedat. quo fit vt
auris vacua libenter adulationis auram susci
piat. que cor instabile superboꝝum rapit et dis

ruiſt cū ſubintrat. **M**imic. min⁹ cōſideraſti q⁹ ſi
nus p⁹pus ſapientie hūilitas ſit. **M**āq⁹ ſi in erudi
tis nature imaginib⁹ attēdiſſes: lux imago ſapi
entie ſemp hūilitati cōnectiſ. **S**idus nāq⁹ q⁹
to ſplēdidius: tāto infimi⁹. ⁊ q⁹to ſublimi⁹ dat
ſe apparētie tāto minus. **P**aru⁹ oculus rimat
acuti⁹. ⁊ in cauda vermīculi lucis clariffime ful
get decus. **P**orro q⁹ ſciuiſti: ſi te ignoraſti: aut
ſi nouiſti quomō ſupbiſti puluis ⁊ cinis. **Q**uid
plura: **N**ulli maior dementia eſt q⁹ p⁹ ſcientiā dū
inſlaris p⁹bere ſapientiā. **Q**uo dicto ſtatiz fame
lica aliud ori ex preda officiū dedit.

Contra arrogātes ex eloquētia.

De rana ⁊ anguilla.

Ca. xvj.

Ranīcula ī fonte genita ſine voce cū cauda
pcedēte die cū creſceret: ac mutata forma
p⁹dita caudula loq⁹citatis inq⁹tiſſime accepiſſet
ampulas natantē ibidē aſpiciēs ſine ſono cau
datā anguillā mox eloquij vento tumēs coram
illa nature cepit impēdere arrogātie ſue grates
dixitq⁹. **G**ras tibi ago q⁹ nō ſolū ſubtraxiſti mi
hi caudāz beſtialitatis opprobriū: imo rōnalis
glie ſacundiā tribuiſti. **N**oc autē cū audiſſet an
guilla ⁊ tumorē faſtus ei⁹ ex āpulloſa fabulatio
ne notaſſet vt ſupbiā p⁹ſunderet ſtatim in cōtra
riū dixit. **E**go q⁹ppe grās offero ſibi: eo q⁹ acu
tiſſimū iactātie ſonitū abſtulit ⁊ mihi in reſugiū

ſalutare longiorē aſtucte caudā dedit. **U**t q⁹ d⁹ ca
riſſima v⁹to peſtifero loquacitate inſlaris **N**on
attēdis q⁹ inflata lingua dū quidē ructuat facū
diam. bulit ſtulticiā. q⁹ ſtatu ſuperbie venenata
vna cū hūilitate mox a mēte ſapientiam fugat.
Uex q⁹ d⁹ eſt eloquētia ſine ſapientia niſi incogni
ta lingua: furioſa potētia: bucca ſine freno: eq⁹na
demētia: ars in p⁹ſoſita: ⁊ dulcedo nō modicū ve
nenofa. **O** miſer q⁹ exornat⁹ eſt ea. nunq⁹ ergo
ta⁹z relucentē in ſe reprobam⁹ ſacundiā. **A**bſit.
Sed dūtaxat ſupbientē hāc ipſam dānam⁹. **A**d
ſapiam em̄ lingua directa eſt. q⁹ ſobrez ei⁹ſmodi
fermentuz iactātie ſi venerit p⁹ ancillā p⁹diſ d⁹na.
Moxq⁹ vbi ſumit inſtrumētū recordia ⁊ ars ſe
ua. cedit in iram. **S**ic q⁹ cū intumefcis ſacundiā
bonū tibi in malū ſam cōuertit. ⁊ tua tibi ipſi lin
gua mētē. **S**ic ⁊ ſcia in amentia vertit ac in cor
ruptelā grā p⁹mutat. **V**irtus q⁹ppe ſit vicū. ⁊ ſe
renū in nubilū variat. **S**ic tua ſcia te decipit: arſ
q⁹ fallit. **S**ic tu⁹ te quidē nitor cōtaminat. ⁊ pul
chritudo deformat. **M**alo ergo ſine vocis arti
ficio cū formica gaudere prudētia: q⁹ vocis to
nitruo inſanire cū aſino. **A**c eius iūbilo captiua
vernare cum philomena. **M**alo certe in eternuz
non loqui: q⁹ locutione ſampſternaliter captiua
da in ſuperbiāz erigi. **Q**uo dicto ſub limo ſe ab
ſcondit.

Contra superbientes ex amicorum multitudinem quibus armantur in malum. &c.

De pisce superbiante. Ca. xvij.

Septem ordinibus dentium piscis armatur cum vidisset alium piscem in latere oris arte nature compositi armatura munitum pariter iuxta eiusmodi positus mali cupiditate dixit. O utinam nature illa mirabilis ars quam tam disparibus formis vena sapientie cuncta fudit satis itus armato dentis valitudine. et hanc mihi de foris addidisset. Cui aliter inquit. Et quid ageres idem: Vox ille. quod de dente. quo audit alter subiunxit. Postquam certe velles uti eo in superbia et ad predam carere tibi melius est quam habere. Eligibilius quidem est privari bono quam uti in malo bono. Male namque voluntatis licentia iniquitas est. Complectitur enim homini habitam tanto iniquitate celerius quam toto hanc agere sperabat avidius. Et propter hoc sulphur rogo. gladius fatuo iniquo. Quid expectas inde nisi ira: feucia: violentia: atque preda. Dicam igitur in turberis carissime illud quod olim bos visio inquit appetenti cornua. Amice bona sunt cornua sed non tibi. Quinimo longe melius esset tibi postquam naturalibus armis abuteris ut omnino dentibus priveris. Cui igitur tuum seiviret cor iracundie neque valitudo deficeret. ac cum sanguine dirus veteri appeteret. dens neque laceratius deesset Sic appere facultatis oratio aut iniquitatem corrigeret aut

sopiret. et quod amplius est preteritis subtractio sepe trahe in mansuetudinem verteret. et in virtute quietis necessitate mutaret. Atque cordi pessimo debet deesse organum tam armatum. Valitudo enim superbiendi suscitatur ausum inuadendi. Vox quolibet suscitatur actum et nocendi quantum libet complet effectum. O certe miserum cui peccare licebat. Neque quod ex bonis ad facinorose se armat. Neque quod amicitiam vincens omnia trahit in superbia: vel ad predam. Huic profecto bonum malum est. amicitia inimicitia. lux tenebra. potestas demencia. et dira calamitas sit fortuna. Quibus elucidatis secessit.

Contra superbientes ex robore.

De rinocerote et coruo. Ca. xvij.

Superbientem rinoceros ex maximo robore cornu sui cum vidisset coruum super rupem quiescere mox eum presumpsit ictus vi mira subvertere. ut sic coram illo se de gloria roboris ostenderet. Cum igitur hunc fulmineo impetu cursus rapidissimi percussisset a petre resistentis duricia in semetipsum virum reuerberante acumine fregit cornu: et doloris podere vna cum larato corpore victum statim humi dedit robur. Cui quidem tantis doloribus decubenti corui risu sparsus euentu minus compassus passo. hoc desuper fudit eloquium onerosum. Rinocere frater mihi ubi est cornu qualidum: ubi

robur stupendū: Miniz. qz in vno posuisti totū cū vno pdito mox ⁊ amisti totū. Releuisti q paucilla est cuiusvis virtus: nisi maior ⁊ assit ani mi sit. Tota nāq illa mira vis sansonis nū ab ossib⁹ quidē s⁹ erat a spū in capillis. Virt⁹ aut spūs hūilitas est. hec em̄ basis ⁊ fundamētū at q os corporis est virtū. Igit cū ex supbia tolli tur totū vey corporis sil ⁊ cordis robur aufer. Hā vna cū capillis virtute pdita spū dudū triū phator mirabilis. mox sanson fact⁹ est infirm⁹. Sed cū quēq supbire ex robore corporis pdere animi fortitudine sit. q̄ta tñ est valitudo carnis quā pūctata dolor prosternit. hora vel angietas frāgit. granū veneni perimit. ⁊ modicus ferri in sempiternū occidit. Vey in naturalibus rebus maiores vires esse sine supbia dinoscit. Hā spif sior te est gelosia. quā nullus ptrāsit estus solidi oz abeston. q̄ a cōburente flāma nō tōditur. ⁊ durior adamas nunq̄ a ferro deuict⁹. Porro si su perbis aduersus oipotentē te erigis. cui cū nul lus resistere possit cōciturus assurgit: ⁊ mox ad uersantē sibi potētior prātem elidit. Crede igit mihi q nihil supba validitate ifirmi⁹: nilq̄ hūi li debilitate potētius in hoc seculo inuenit. Ser rum em̄ q̄to duri⁹: tāto veloci⁹ frangitur. et vi trum tāto facilius rūpitur: q̄to amplius indu ratur. Attamē gutta mollissima cauat saxū. ⁊ te

redo ⁊ mis tenerrim⁹ vastat lignū. S⁹ ⁊ sulmia tus duriora destruit spūs. ⁊ eo tā molli⁹ stāgnū ab incēdio tutat ferrū qm̄ ⁊ arc⁹ q̄tomagis cur uer: tāto ⁊ validi⁹ mittit ictū. Quo dicto victuz supbia vnicornē dimisit.

Cōtra supbiētes ex pgenitoꝝ nobilitate.

De burdone ⁊ mulo. Ca. xix.

Quam sibi parit occurrisset spernēdo mulū iactabat se burdo q̄ a meliori p̄e esset ge nit⁹. Cui mox ille armati pedis calce retēto tñ acutiore rōnis calle rūditi dixitq̄. Et qd tibi ex inde āplius cū sis burdo. Bonū nāq̄ aut seduz gnōnis ex assilatis genitorib⁹ existit. Ubi q̄ hec p̄formitas tollit. nihil vñ sis referre videt. Hān q̄ de dracone draconi des p̄ciosissima gēma orit de gallo spētū neq̄sim⁹ regulus gnāf. Medī cinalis rosa de spinis p̄ducit. ⁊ de erinacia iuu tua substātia spinay acerbitas deriuat. Sic au rū de sulphure gignit. de flāma plucida teter oz tus spargit fum⁹. S⁹ quomodo fursuz tolleris ex parēte q̄ q̄si alteꝝ afinū p̄fūdif genuisse. P̄r aut me⁹ glūatur me equalentē equo mior valitu dine p̄creasse. Igit cū hā nobilitas tā in corpa lib⁹ reb⁹ q̄ in spūalib⁹ nō sit aliud q̄ virtus pos sessa. mihi pluris est eq̄na fortitudine: q̄ tibi tñ gnōne gaudere. Attñ dū ex nobilitate carnis eri geris: mox dignitatē glorificā aie vctosa viciōsi

tate p̄dis. Et sic ex p̄ciositate effectus vilis lusc
 ce nubilofus efficeris. ac bono re^o nubilitate vi
 lescis. Acciditq; tibi sicut albedini q̄ denigrat
 argēto. et flāme luciditate sedat. Sed cū aux̄ q̄
 to p̄ciosus tāto hūilitatis p̄dere est graui^o. et
 lapis minor est p̄ciosior. Sic lignoz minima p̄
 ciosissima sūt balsam^o et cinamomū. Vera igit
 ac gloriofa nobilitas hūilitas est. que sursum ele
 uans mentē deo cōiungit. virtute repleuit. deifis
 cauit grā: et sapientia illustrauit. Quibus allega
 tis obticuit.

Contra eos qui superbiunt ex diuitijs.

De vulpe et symea. Ca. xx.

Impinguatē cutis cū pil^o humiditate splēs
 desceret aridā spineā vulpecula cernens ca
 ra pelle et ardētī pinguedine tumida. vt simul eā
 de nuditate pudēda et vili pellicula derideretur.
 mox extēsa cauda et planatis pilis ei^o se consipe
 ctui p̄ntauit: dixitq;. Nunq̄d nature opulētis in
 te tm̄ defecerūt diuitie: vt debitū natib^o indumē
 tū: ac nobili aīe correspōdentē pellē tribuere nō
 valeret: aut certe si te cū hoīe inducēdas si te diui
 serat: ac cū acciderit necesse est vt capta sis. Ad
 hec hō sēfata vetula radicē eloquij fore diuitias
 supmātes supbiā cōprehendēs in derisoz deris
 sum pri^o ostēsis dētib^o dixit sequētia. Admirus
 scio q; vbi incepta maloz iuuetutis flāma. suris

ōsse pturbatōibus sensū adhuc indomitū nub
 lat. Ex hoc ipso inq̄tus q̄tori^o supbie pes sub
 intrat. Quāobrē minime miroz si lucētis pili et
 caudule lōgioris incētuo submisso in te iuuenis
 lis iactante creuit ardoz. Uex de hoc satis mi
 roz. quō taz naturalit̄ callida pilos fore putauer
 ris bona tua. cū bonū qd̄ extra te māserit nō sit
 p̄p̄iū. nec qd̄ te nolēte abradit̄ possessiū. Itaz
 de diuitie tecū sunt. eo dūtāxat quo te reluctāte
 auferrī nō p̄nt. Hec aut̄ mētis virt^o est. Ea nan
 q; cū nil aliud cupiēs anim^o ditissim^o sit. nunq̄
 tm̄ nisi stult^o voluerit: ipam p̄dit. Sed cū ex pilo
 supbiens tā amisisti viciōsitate virtutē. vantis di
 uitijs tumēs foris intus effecta es natura paup
 igit diuitie vitia et tibi fit facultas egestas. Sz
 et glīaris vbi sepe cōsūderis et supbis q̄bus mul
 toties hūiliaris. Plures em̄ sue carnis diuitijs
 perierūt. Itā ouis cara. p̄p̄ vellera tondit. et pa
 uo glīe ob pennā aureā decaudat. Gaudeo cer
 te et dignas nature grates ago q; quiesco q; exco
 riare me cupit nemo. securā dormio nō molestoz
 Sic q̄dem pelliparijs sum vilis. eo q; sum mihi
 carissima. et pellis paupertas est mihi opulen
 tia. et vilitas vita. Verum tu carnem substantia
 lem pro pelle. et ob diuitem pilum substantialem
 spiritum perdes. Uade igitur et diuitiarum fal
 lacium pone superbiā. qm̄ melior est secure pau

ptatis pellis vilissima: q̄ letifere facultatis au-
rea penna. Itaq; p̄tonia pelle beuarius querit. ⁊
vultur volante plūba cuti diuini denudat. Qui-
bus cōfutatā vulpecula recessit.

Contra vanigloziosos volētes apparere.

De pauone ⁊ erinacio Ca. xxj.

Pauone erinacio p̄tato vt corā eo pp̄iaz
gl̄iaz dilaret: ip̄mq; de spinosa cute p̄sun-
deret. sublimata mor cauda: ⁊ q̄si purpurea va-
rietate mirabili: stellari specie aurca. p̄nis ordi-
ne situat; effuse volitās hincinde donabat se pa-
uo lūibus intuctis. Uex illa mire prudentie sic
vanā effugere gl̄iaz p̄bendēs mor ip̄az vt p̄de-
ret sub globo collecti corpusculo p̄dita facie sp̄s
nas vndiq; tm̄ dedit. Quo quidē facto: cū pauo
se vidisset illufuz statim ira collect^o lamētatiuis
eloquijs his aggressus est eū. Dixitq;. Quāq;
hō res tā mirabilis admirationē sc̄p̄ cernere de-
lectet. occultis oculis tu nō solū me intueri spe-
uisti. imo grāditer mirāti de te horrendū spinaz
globū de formicq; formulā tribuisti. Cui ille r̄s-
dit. Memini q̄ppe facit iuriā q̄ vti p̄ptate sua.
Attū q̄so vt pacifice dicas mihi qd̄ plis sit tibi
videri an esse. Memiz si dicas eē. qd̄ tibi v̄ oculis
meis: nāq; sine his nō minus existis. Sed si vi-
deri plus appetis: ⁊ iā p̄pa factus es ymbra-
tis pupillare speculū q̄ris. Memēto q̄so q̄ bass

lisci ocul^o occidit: q̄ ⁊ dicā tibi illd̄ qd̄ oli simee:
se i eo cernēdo lucefcere gratulāti inqt̄ speculū.
Gaude magis qd̄ es: ⁊ nequaq; qd̄ in luce silu-
dinis specularis appares. Mēpe qz es: hēs sub-
stantiā vitatis. Sz i me apparēs: ymbra tm̄ effi-
ceris vanitatis. nō audisti q̄ tigris velocior rap-
tos catulos pd̄didit. qz fixo quidē dolo in semita
se mirādo i speculo silitudine iā eos iuenisse pu-
tauit. Sic ob vanā apparētiaz: amatā substantiā
filitoz amisit. Qd̄ ergo cū v̄tilabro p̄p̄sitatīs
effuderis. ⁊ tm̄ in sup̄ficie fore q̄ris. Recordare
q̄ sum^o vanescit cū spargit: ⁊ tellus nō pullulat
nisi datū semen in suis viscerib^o recōdatur. Al-
bedo foris facta nubilat oculuz: ⁊ resp̄sa in cute
p̄taminat lepra mēbzū. Sz occultata forma mi-
cat lucidi^o: ⁊ res aromatica abscondita q̄dez pl^o
delectat olfactū. Sic castanea sub spinoso recō-
dit cortice. vt vane sp̄reta apparētia sub medul-
laris dulcedinis existētia req̄rat. Et ego spinis
valloz exteri^o vt in esse sim tur^o. Sic moyſi fact
es lūioso velamie cōdif. ⁊ factuariū dei multipl
ci vndiq; opimēto celat. Si audisti formice cō-
siliū datū cameliōte gloriāti de colore aureo ⁊ le-
tanti hocip̄m est. Claude oculū ⁊ eris in ō glo-
ria stabilis^o. nā duob^o cilijs vt clausura firmio-
re seruet claudis oculus. ⁊ vno tm̄ vt caro suspen-
sa sit: palpebra aperit. Quo dicto recēfens se ad

mirabiliorē pauone eū reliquit.

Contra eos qui gaudent videri cū nō sint.

De strucone ⁊ coruo. Ca. xxij.

Strucio posir⁹ int⁹ aues visu cupid⁹ s; ext⁹ stētia vacu⁹ ostētatōis vōto: mox alay al⁹ tionib⁹ sparsis velis: sic se maiores gliabat hie pēnas. Lui aues dixerūt. Van⁹ qdē apparētē coxer quē exītie it⁹ medulla nō replet. Et pp̄ hoc si alay sublimiū pēnosa iactātia sursum corde leuaris. eaz de potētia vētilar⁹ iā corpe nos pre cede maiori. Tūc post v̄bū cū illis volātib⁹ ip̄e trestriozī mole maneret tētus in fra subridēs pō posū desup coru⁹ clamauit ⁊ dixit. Strucio frat vbi est pēnaz supbia: vbi celsaz glia alay: Cur eaz iā te nō iuuat sūmitas: ⁊ tāta cordis vētositas nō extollit: At ille rīdit. Namq; pedū gūitas ipedit cū volatiua vis assit. Lui coru⁹. Et si asinin⁹ pes pōderat vt qd tātilli capstis leuitas ⁊ colli gūilitas nō te leuauit. s; qz apparētia ⁊ nō exītia est i causa. Sic g; gliaris de sarcina. Ala ei sine volatu ē barda. s; qdē digit⁹ manū se dat ⁊ ala te onerat. iō sēda res ⁊ vāitas onerosa ē pōpa. Namq; nūc video qz p̄cipis stellaz aspectu micātū ⁊ nutu formaris. Totaz structura tua ostētatōez designat. Vex nō audisti qd m⁹ rīderit talpe de oculis gloriātū. Hie q̄ppe oculū ⁊ nō viū nō min⁹ q̄ mōstrū est. Cū apparere ⁊

nō esse mōstruosa cecitas est. Sane cū magis in oculis assit pōpa: tenebra tū ipsa p̄fūdīt ac visio: ne priuaf. Sitr aut supbientē ex sexu talit equa mulū p̄fudit. Namq; apparētē sexū hēs: sed ca res exītie fructu: adulterina p̄fūctione plātar⁹. Sic ozbata fructu pōpositas cernit. qz est puer⁹ se supbie neq; parat⁹. Si sciuisi qz ocul⁹ speculū intūēs illud cū mūdū esse q̄si alitex se iactaret rīdit. Quid tu v̄ apparētia gliaris: attēde qz ex alta pte iūmica luci opacitate obscuraris. ⁊ hec ista mētiris. Apparētia em̄ sine exītia mēday ē Quib⁹ auditis strucio cōfusius obmutuit.

Contra apparētes ⁊ contrariū existētes.

De spina et ficu. Ca. xxij.

Spina floruit: ⁊ sic⁹ anteq; frōdes suos gros flos p̄durit. Lui mox tumefacta ex florib⁹ spina dixit. Sic⁹ vbi sunt flores tui: At illa rīdit Spina vbi sūt fruct⁹ tui: Et spina. nō dedit mīhi natura fruct⁹. nec mīhi addidit flores sic⁹. s; cū flos ait diriuē i fructū meli⁹ est sine flore fructuz p̄ducere q̄ fructu priuato flozē. Attū qz nō floreo: germē suauissimum gigno. Namq; palma mel suū nō effundēs in florib⁹. parit binc mellis: fluū dactilū. Et cāna mellea: qz flos nō detulit. sic totā fruct⁹ dulcedinē se infra semetipsam recōdit. Quid g; de apparentia cōtrarie existētie gliaris. Sepulchrū quidem extra flosculis pin

gitur. et int^o est spurcicia mortis plenū. Exacōs
tolit^o lapis hic cātilus mira floret distinctōne
colorū: et cū delectatōe inspici^o: occulte lesionis
aculeo pungēs tremulū oculi facit neruū. S3 ex
obscuritatis nube saphir^o ē optim^o et q̄ est splē
didior vēditus valet min^o. Onica gēma albe ni
gra pponit. et Suis lapis q̄to plus pallid^o: tā
to magis p̄ciosus. Itaq; rex ipsa mirabilis fa
bricatix natura: etiā suis opib^o apparētiaz dā
nat. Et qd̄ igit̄ visus cupida gaudes totalr cē
foris florida pōpa. Attēde q; aux interi^o nascit̄
latibulis: et margarita ros celit^o in occultis of
creaz gēmaf. hō in maternis viscerib^o orit̄: et re
rū suba nō videt. De occultatis sub t̄ra vitalem
succū trahit arbor radiceb^o et hūane vite latet in
p̄cordiis fundamētū. qm̄ queq; sūme p̄ciosa na
ture inuisibilia sūt. Quid plura. magis certe gau
deo esse fructifera sine flore q̄ spina cum floze.
Quibus dictis pōposam cōfudit.

Contra pōposos ex magnitudine ḡraz.

De firmamēto et saturno.

Fraz stellaz spera gloriabaf de maximis
tate uestimabilis corporis: velocitate mo
tus rapidissimi grāditate v̄lis virtutis et multi
tudine astrī possessi. cui^o quidē pompā saturn^o
itelligēs: ita ei ferē dixisse. nūm̄q; si gloriatio fal
sa est: cōfusio est. et a. S3 dic̄ mibi rogo te firma

mētū v̄n̄ sit tibi tāte molis realitas. hui^o alatio
nis velocitas ex q̄ luciditas ac stellaz numero
sitas tāta. Et illa rīdit. Ab itelligētia quidē vē
tiloz: a sole illustroz: cūctoz auctor me t̄m cōdī
dit et in me sydera ipse idē inſirit. Tūc saturnus
adiūxit. nil q̄ habes qd̄ ex te sit s3 totuz aliunde
assūpsisti. Et illa. fateor inq;. Vox alē subſūxit
Cur igit̄ q̄si nō accepertis de cōcatis tibi p̄fecti
onib^o gl̄iaris: et aliene gl̄ie vsurpatrix erigeris.
Itō attēdis q; vbi pōpositatis rapia: sup̄bientē
cōtaminat nulla q̄a gl̄ia nisi cuius est bonitas
vniuersa. S3 falso pdere vez: et p̄ gloriā vanā in
p̄fusione incidere maxie stultuz est. Prop̄ hoc
sūmo studio cauendum est a subtilissimo inanis
gl̄ie laq̄o: q̄ cū sit arrogātie genita eū quez dect̄
pit a sili quidē fallacia cōcludit. Itā queadmo
dū fastus verā falsus celsitudine diruit: sic et pō
pa inantis: solidā deceptrix gloriā rapit. Et sic
illa surſū apparēter capiēdo demergit. ita et ista
pōpa falsam spargēdo gloriā te p̄fundit. Hout
eni q̄ fallax q̄q; lesionis tā sunt arma. v̄n̄ appo
nenti silia morbz ordinat: ducit ad furiaz: leuat
luctatrix vt diruat: escā effert vt hamo fallere p̄
dam trahat. Sic et dicēdo hoc tuū: facit te suū.
ac fallaci gl̄ia foris pictā fabriactrix mirabilis
omilo falsitatis oī ḡra te reddit int^o vacuus. q̄
obre q̄to generosior es: et in bonis tibi cōcatis

stantior: tãto sis infra solidũ finũ hũilitat[ur] col-
lecta latetior. diues time furẽ: cũ lince thesaurũ
cõde. grãp spm̃ sub duap[er] velationũ tunicis re-
cõde. Aurũ es: iub[er] tra late p[er]ciosissim[us] es robi-
nus. In petra vallagij te abscondẽ. Quid plura.
fuge gloriã sparsẽ lucis. et tũc cũ noctiluca intri
sece glorie sic tuo splendore fulgebis. Quibus
dictis exhoratus cõticit.

Contra eos qui gloriãtur ex carnis specie.

De pauone et coruo.

Ca. xxv.

Gemmaus p[er]naq[ue] aurea decorat[ur] specie
tumidus: ac carnis luce p[ro]posus admira-
tiõẽ pauo corã coruo vanã se fundebat in gliaz
et illũ de p[er]ne nigredine p[ro]fundebat. Cuius mor-
coru[us] deridẽs dementiã inq[ui]t. B[er]n[ardus] video q[uo]d in te
regula visonome nõ fallit. Itaq[ue] paruũ ex toto
corpore habẽs caput: minoris es sensus. Quo-
quidẽ min[us] miro: si in p[er]na volatili q[ua] v[er]o ra-
pitur et differ[re]t: tuaz leuis leuiter gl[ori]am posuisti.
Dis em̃ caro fenũ: et ois gl[ori]a eius q[ua]si flos agri.
Decor nãq[ue] floris pulchritudo ẽ carnis: forme
sitate q[ua]ppe materie rutilat subtilitate nõ durat.
ac leuitate q[ua]ntotius euolat. Amens q[ui] gl[ori]aris in
ymbra. sed aure[us] circulus i[n] narib[us] sordide suis
carnis luciditas cũ ignauiã m[er]itis. Ad cõcupi-
scendũ te nõ p[er] delectatõis magne p[er] forã me[us] o-
culi tui trahit affect[us]. et captiuũ quẽ ducit fatuitati

volubili tã cito dedit amatũ. Nõne p[ro]pter speciez
avidus q[ua]eris et ob penne pulchritudinẽ decaus-
daris. T[ame]n si tui ex venustate corporis gl[ori]aris:
iã te quidẽ denigrauit luciditas. et te tua species
deformauit. Itã forma carnis m[er]itis pulchritu-
dinẽ abstulit: et lumẽ corporis splendore aie p[er]su-
gauit. Quid q[ui] sup[er]bia fedi[us]. qua q[ui]des ois deco[ra]-
prudẽte ab aia tollit: ois fulgor virtutis suscit[ur]
ois ordo vite puertif. Te laudare si difformitas
tẽ in tue substãtia forme nõ uiderẽ. Itã caput ha-
bes serpentinu[m]. sonũ pectoris ululũ. cor maliuo-
lũ. pedẽ fedũ. Nunq[ui]d ei carnis vana laudãda ẽ
species. Et cuz substãtialis deest forma: m[er]is fit
ipsa difformis. Absit nẽpe turpis aie q[ua]nto caro
pulchrior tãto fedior. Syme em̃ d[omi]ni ornatur fit
turpior: et anus ipsi[us] difformior. Sic q[ui] cuz sub-
stãtialis difformis est forma: ois formositas ẽ
feda. Sed et sua g[er]ma draconẽ necat: viperã p[er]-
ctura vituperat. et fulmen horribilem facit flam-
mam. Vera igit[ur] species virtus m[er]itis et formosi-
tas glorioza claritas rationis. Quib[us] dictis ex
sua specie confutatũ pauonẽ dimisit tristem.

Contra eos qui gloriãtur de vocis claritate.

De coruo et philomena.

Ca. xxvj.

Post curatã esuricẽ vtre stomachi iã repleto
cũ sibi coru[us] dissona pectoris simphonia

cātare: cācellato dilectoris sui carcere mācipa
 ta philomena: hūc audiēs fastu dulcissimi ventī
 sui nō min⁹ vana q̄ tumida. mox ynante flōzī
 de prupit in cantū vt sic illū de obscura voce cō
 funderet: et modulatōis sue glīam ostētare. S3
 quidē ille tā callid⁹ vacui capitis vanitatē ag
 noscēs subito tacuit et subiūxit. O q̄ felicitē affu
 isti iubila rogo te vt auidas aures lepoze philo
 menice vocis in amici solaciū mulce. At illa p
 cussa p̄ce: ac eo q̄ ceteri naturalr inclinā auersa
 statim cōticuit ac auari pectoris flatu retēto: vē
 tū sui capitis sine voce rōnis in aurib⁹ conditū
 fudit. Tūc coru⁹ victor: adiūxit. Video bñ sapi
 enter dixisse aristotelē in phisonomia sua q̄ phi
 lomenizātes naturalr sūt fatui. Hēt enī sēp cor
 calidū et melācolicū cerebrū: nulli⁹ humidū stil
 latiuū. Quāobre stolidū eis amicū est vinū. Hā
 q̄ cythara vacua resonat: et chorda sicca cōcan
 tāt. Ne ignaue tue hic testis existit q̄ ipsa tua
 es felicitate infelix. Elēto q̄ppe satis cōsona es
 s3 oino dissona rōni. Hāz tediosissima iubilas:
 rogata nō cātas: captiua suauit⁹ ynās: et modu
 lato tua est tota pueritas. Quid q̄ pectoris vē
 tosite inflaris: et infelici vanitate iupbis. Hō
 ne sapid⁹ folles in organis canūt: et in psalterio
 plectrū: in figella pilus: et in cythara mortuum
 intestinum. Sed ventosus ex toto est qui suo vē

to glōziā et extollitur. Quibus auditis cōfusa
 philomena se abscondit.

Contra eos qui appetūt adulatione laudari.

De coruo et vulpe. Ca. xxvij.

Reminiscēs coru⁹ priorū facinorū subtiliū
 fraudū et magnaliū calliditatū: huic fastu
 tumid⁹ et adulatōe auid⁹: cepit q̄rere aurā lau
 dū. Cū igit adulatōis cupidus tendēs iuenisset
 vulpē sub vmbre refrigerio quiescētē post saluta
 tiōis officiū qd quereret interrogat⁹ sic rīdit. In
 bonis famatorē: muta iuidia nō iueni. Statimq̄
 illa tanti ingenij calliditate subtilis cū vbo vo
 litū aspexit et deridēs amētē dixit. Bene video
 q̄ vbi supbia: tetra verecūdie nube mentē obnu
 bilat cūcta sagacitas paz iuuat. Amiz factus
 es vacu⁹: postq̄ suscipere cupis ventū. Hūc em
 folles cui⁹ sint inanes attrahūt: et eo vacuo mox
 replētur. Itā quidē mortis fact⁹ es hospiciū:
 postq̄ vane laudatiōis pestifere sitis flatū. quid
 em aliud est adulatio q̄ astri nascētis aura luci
 da. septētrionalis pcella. melodia syrenica. leti
 fera cātica. fallacie fistula. et vox yronica valde
 mēdax. Hāq̄ suauit⁹ sonitu auris tympanū pec
 tit. lucernā ratiōis extinguit. flatu draconico se
 renuz virtutis corūpit. ac brutino dēte nihil in
 ānuā viriditatis relinqt. Dulcē sonat. suauit⁹ in
 trat. letāter occupat. irremediabilē totū vastat.

Mimicque videntur. lingua aspidis. os scorpioidis
 et basilisci mortiferus flatus quibus. Sed crede mihi
 quod deterius est dulcis catus tuus adulationis quam
 amarus mortuus detractio. nam adulatio bona
 interiora perdit. exteriora tamen detractio. illa substantiam.
 hec apparentiam. illa virtutum vitam. hec famam
 illa nolentem percutit. hec renitentem ferit. illa cum
 semper placuit nocuit. hec ad meliorationem sepe
 compatiens proficit. Ulex aut tecum habes laudationis
 naturam aut non habes. Si hanc habes cur
 medicas diues et vis inuictum habere quod in te con
 tines a virtute. Atque si indigne laudaberis velut
 in fronta. laus tibi fiet opprobrium: et commendatione
 in confusione vertet. Mendax enim laus vitu
 perium est. Sed eos pro quibus indignus et laudatione
 mox reddidit. quod vetose laudis habuit appetitum.
 Appetere namque laudari a gutture: sedum su
 perbie vitium est. Hoc enim dum spargi de foris ap
 parentia diligit. alienum semper nutum et labium concu
 pit. Scio tandem quod magna laus est linguarum
 vocis spernere laudem. et solida gloria mundane lu
 cis fugere gloriarum. Tota namque res vere laudationis
 est virtus. His ergo digestis auditoris magistra ex
 hortationis appetitum in odium vertit.

Contra eos qui commendant seipsum.

De gallo et coruo.

Ca. xxviii.

Nullus quidem possit iuxta coruum cum ex intel
 ligentie lumine penne plerumque specie: ventosi
 tate supbia non parum esset inflatus. erecto polimito
 collo sua se cepit caritative laudare. dixitque. Quod
 in celis fontana sapientie ac vena splendore re
 dundat primaria ars venustatis. certe postquam nos
 bis frigenis tanta pulchritudinis et intelligentie
 dona sudat. Cui sic eruditus coruus respondit. Lara est
 intelligentia et iocunda venustas: sed optima est sa
 pientia sine qua aut sibi non sunt aut nihil sunt omnia
 sapientioribus aut nostris audiui quod luce lucem perdere
 virtutesque virtute: extremum sit quippe demerite. Pro
 et laude laudationem amittere idem est. Admirum
 ab aristotele laus diffinit esse sermo elucidans
 magnitudines. Sic nec minima virtus est. imo
 maximum vitium laudare temetipsum. Dicentes enim
 se esse sapientes stulti sunt. Atque sapiens dum laudat
 in facie flagellat in mente. Virtus enim etiam: ut et ego
 pudicissima est. que sine rubore videri non patitur.
 Quasi stella rutilans ab apparente sole abscondit.
 et velut crisopasion splendens in tenebris seu ru
 bescens laus in lumine occultat. Ergo qui seipsum
 commendat nimirum vituperat. quia laus eius vitium
 generat: dum sine splendore virtutis ac ca
 stitate hunc esse informatum demonstrat. Verum
 si hoc aure intelligentie percepisti scriptum est.
 Tu de teipso perhibes testimonium. testimo

nisi tuū nō est ver. Ac in cōi lege, p se nemo suscipit eo q lingue libra pūati amoris i se attrahit pōdus. Est ḡ laus ppa dedec^o. q; lingua sibi te stis aut nō suscipit aut mētē. qñ r illō nos appbat qd exaltat. Hoc aut est laudū fugitiua hūilitas. Qui ei se hūiliat exaltabit. Hūilitas q̄ppe regularis nature a p̄tario viā sequēs. p semitam mūdialis p̄fusionis atq; caliginis in finem glie ac luciditatis adducit. Svt qd te laudas: Ler te si not^o es agis supfluū. si nō not^o memēto q; latere desiderat h̄a h̄r^o. Uex nec tps laudandi quēq; est mutabilis donec viuūt. Hā cōmēdatio h̄a nō p̄terit. quā possesse h̄rūtis etnitas stabiliuit. Laudet ḡ te os alienū. accuset te tuū. Hūilitatis te approbet virt^o. dies te p̄mēdet etern^o. Quib^o auditis gall^o q; se laudauerat erubuit.

Contra inuidos.

De simea r onagro. Ca. xxx.

In tranquillitatis sereno splēdente aere spar-
sa luce. cū per solitudinē simea satis leta di-
scurreret tristē iacentē onagrū inueniēs dixit il-
li. Quid tibi est fraf. q; tā lugētē cōtuitu. egroq;
vultu liuida facie r submisso capite tristis faces
Iudica mihi rogo te. q; si qd lāguoris est in cor-
pore valore man^o excipiā. si h̄o in corde: adhi-
beā rōne vel cōpassione medelā. Ad hec quidez
ille tāte hūilitatis oleo emollit^o. mox sui vulne-

ris patefecit archanum. dixitq;. Ex aeris q̄ppe
fozor tā pacata serenitate cōstringor. ei^o ei mihi
nō ferētib^o oculis. in tēpestatē tranquillitas verti-
tur. r in nubē serenitas cōmutaf. Sed ecōtra tē-
pestas ipsi^o in cordis pacē efficiē. et obscuritas
in serenū. Quib^o cū stupore admiratiōis audit^o
notās simea liuoris vicū suū esse tormentū. ex-
hortatiōis sue sic inquit. anathematizādo in-
cepit officū. Maledict^o sit talis oclus q; turbaf
in lumie r i turbine delectaf. Qui cū noctula vi-
talē lucē videre nō patif: s; in caligine illustraf.
Cui gaudiū luct^o. lux nubilū. bonū malū. Cui i-
felix est felicitas. r calamitas felix. Cui aduersi-
tas p̄spera: r p̄speritas aduersa. Cui amica mi-
seria: r bonitas inimica. O phozendū pestiferū
ac pueruz malū. Sic r euerēs eloquū ad ona-
grū dixit. H̄imix bene siluestris es asin^o. postq;
tecū pateris talē oculū q; tui cordis est iuge pati-
bulū. r boni ac oīs boni inimic^o. Hā cū vite hu-
ius decursus nūc aduersis reb^o nūc. p̄speris de-
ducaf. si te quidē cōtra naturā res secūde mestis-
ficāt: r lugēde semp te delectāt. tristitia r calami-
tas nō delinquet. Gaudere em̄ de plāgendo ma-
lo amenitate rōnis est maximus dolor. Qui si q;
dē tāto deterior ac letalior estimaf: q; to min^o cū
sit incēsus fonte sentif. Ridere em̄ in ḡui morbo
magui meroris indicatiū est. At fm regulam p̄po-

cratis. Cū adherētis doloris nō p̄cipitur causa
mēs letalī mor iudicat̄ egrotā. Sic ḡ lūozis vi
ciū possessoris sui cōtinuū est tormētū. Uex cuz
odis inuidētia quēpiāz p̄p̄t bonū. iā p̄ncipali
ter ipsi⁹ hostis es boni. qm̄ cui⁹ gr̄a est vni⁹ qd̄
es: ⁊ illud magis. Sed cū ip̄m bonū sit de⁹: a ḡ
tanq̄s a suo fonte bonitatis vena manans in oīa
entia deriuat̄. hic quidē p̄uincit̄ q̄ tu hostis bo
ni es. ⁊ tui ipsius ac oīm inimic⁹. Ac cū malicia
bonitati sic contraria. q̄ta te deprauauit malig
nitas cui tota bonitas est aduersa. Uex cū natu
ralit̄ ḡq̄s similia delectent̄. Uide cuiusmodi es
ḡ tēpestate ac tenebris gaudes. Nisi ei corde nu
bilus ⁊ p̄cellōsus existeres. nequaḡs te talia de
lectarēt. Lūoz: ḡs̄ interne turbinis grauis tem
pestat̄ est. Sed cū absq̄s tranquillitate ac luce nul
lū putef bonū. hinc te agnosce iā oī bonitate p̄i
uatū. q̄ paci ac lumini tā oī bonitate p̄i
sic cū inuideas ne bonū tuū alteri⁹ p̄mendē. in
spice cece qd̄ p̄ lūozē eidē oppositū tibi cōtinge
ret. obscurasti tui p̄se tibi bonitatis influxū. Cō
traria nāq̄s se fugiūt nec se alicubi inuicē patiun
tur. Attramē si cōe bonū intelligeres. ⁊ in visu p̄
uato hoc ip̄m in vnoquoq̄s benign⁹ adamares
totū bonū tuū existeret. ⁊ secū oīa possideret. Ni
miz dilectū bonū quo gaudes tuū est. p̄pone er
go carissime luidū oculū ⁊ amittes tormentuz.

Sic em̄ scriptū est. Si oculus tuus scandalizat
te erue eū ⁊ pice abs te. Nā ⁊ talpe melius foret
in pupilla nō habere cōtuitū: postq̄s dilexit ob
scurū. Sic ienne oculus ingēmat̄ qui cōpassinū
mutatiōe coloris in caritatis exēplar gerit affe
ctū. Quib⁹ sic digestis recessit.

Contra infamatores.

De columba et luto.

Ca. xxx.

Olība p̄nali bisso seu rutlantia veneris
Opta p̄ totū: sursum sparsis gēmantibus o
culis. icessu graui. pede simplici alisq̄ collectis
ad aquariū incedebat. Sed cū scenū lutū: intus
latitās aride faciē mētiret. impēgit in ip̄m ac il
lius spurcicia mor resp̄a nitidū sedauit corpus
culū. tūc lutū hui⁹ rei euētū sue miserie tollēs rī
suz ḡppe letatū q̄ malefecerit. ⁊ exultās in reb⁹
pessimis ita illi dixit. Quomō obscuratū ē auz:
mutar⁹ est color optim⁹. et sēda facta ē pulchri
tudo tanta. At illa rīdit. Nimirū quia pegi in te
Quidnā tu es: Cui illud: scenum ⁊ lutuz. Mor
columba subiunxit. Bene verū est quia si scenoz
sum nō fuisses nequaḡs a te maculam contraxis
sem. Non em̄ nisi qd̄ sedum est sedat. ⁊ qd̄ imun
dum contaminat. Nam aqua lauat carissima. ⁊
cuncta splendor illustrat. Attramen nitor meus
in substantia mea existens non recessit. Setoz au
tem tuus in tua est nec a te recessit. Quod enim
g h

fedū nūc apparet i colore meo inest substantiali
 inesse tuo. Quāobrē verifisti teipm ac ptamina
 tu me fedādo clarissimā ostēdisti. Lanis nāq; la
 cerat nociuis dētib⁹. et os aspidis inicit veneno
 sirate infectū. Spina pūgit q; hēt aculeū. et pi
 cis igruit mare. suūq; vomit magistrū. Sic ois
 nocētia pri⁹ in auctore suo ē. Quid plura: Ego
 certe pgs ad lauacrū emūdabor. tu vō scp ma
 cularū eris: q; lutū esse dīnosceris. Hā fedata de
 tractio q̄totius ab innocētia radif: s; eius infe
 ctio nunq; ab infamia detractoris purgaf. Qui
 bus dictis ad lauacrū perrexit.

Explicit liber secundus.

Incipiunt capitula tertij libri de his que sunt
 contra auariciam. rē.

Uōtra cupiētes mūdanas diuitias.

De coruo et vulpe. Cap. j.

Coruus ditari desiderās vulpe rep
 ta mox sui cordis volitū indicauit
 dixitq;. Nepe foroz minime cela
 bo qd cupio. imo a tua industria
 querā artē. q̄ psequi valeā hoc qd
 volo. Hāmix tāto tpe nil pter meipm possedi.
 cōgregatis nūc vellē diuitijs extra me aliquat
 dilatarī. Ob hoc carissima modū doce si nosti.
 At illa rīdit. Ars certe frat hec in p̄optu est: s;

laboris est op⁹. Paz nāq; est aurē venā agno
 scere: vbi nō successerit laborare. Cui ille. Dic a
 mica. q; si facultas aderit faciā. Tūc mgrā sub
 iūxit. Mi frat. totū officij opulētie mūdialis tā
 tū in trib⁹ assiduis vitijs et in vno p̄tinuo tormē
 to p̄sistit. vid; i insatiabili cupiditate. in incēta
 rapacitate. i illiberalitate p̄tinua. et timiditate p̄
 petua. Hec qdē iunt instrumēta artis ditatozie
 debita q̄tuor. s. semp cupere. Cū ei cupiditas de
 erit mūdane diuitie minorant. sed vbi semp hec
 aderit augmētant. Minorato siquidē appetitu
 caro marcescit. et coaddito mox refarcita pigue
 scit. Hā rob hoc excessiua ornat crassitudine por
 cus. q; inextigibile patif appetitū. Aliud vō ē
 semp vndecūq; et quocūq; rape. p̄p hoc em in
 estuo tpe q̄q; plurimi fluiorū deficiāt. Hā au
 cus fines suos trāsgredit. qm vndecūq; cōtin
 git hūiditas vi calozis rapiētis haurit. Tertiu
 qdē est nihil vnq; donare. ex eo nāq; surfū altissi
 me arbores rapiūtur. q; foris minime effūdunt
 in fructū. atq; intestinū ieiunū semp vacuū est. eo
 q; chili mos est cū susceperit effusiū. Ultimū vō
 est timore sollicito semp parta fuare. Plures ei
 et si nō dat; negligēti in audacia pditis diuitijs
 caruerit. Audax nāq; pauo caudā aurē pdidit.
 et pauid⁹ lepus pellē p̄p̄riā custodiuit. Hec igit
 frat mi oportet diligēt seruare si mūdi hui⁹ di

uitias cupis acq̄rere videlz vt sis semp cupid⁹
 eiusmōi affectādo violēt⁹ in rapiēdo. auar⁹ i te
 nēdo. timidus i fuādo. Vbi aut̄ hec coru⁹ audi
 uit digestā sententiā p̄festim ptulit. O certe infe
 licissime paupertas fallaces mūdiales diuitias ⁊
 om̄i cū studio sapiētis iudicio detestādas q̄z ni
 miz dilectio cupiditas est. acq̄sio rapacitas.
 possessio illiberalitas. ⁊ cōsuatio timiditas est
 horrēda. Sz qd cupiditate scelesti⁹: qd rapaci
 tate iniqui⁹: ⁊ illiberalitate difformi⁹. ac timidi
 tate molesti⁹: Sp̄no de cetero imoderatas diui
 tias. Cresci ⁊ assueri opū magnalia ⁊ scuta repu
 dio aurea salomonis. Meē qdē diuitie he sunt
 sine cupiditate q̄tū: sine rapacitate iustū. sine il
 liberalitate benignū: absq; timiditate secuz me
 possidere. Sic adiucto vale discessit. ⁊c.

Quō cupidi terrenoz sunt ceci.

De talpa contra naturā. Ca. ij.

Sub terrenis latibulis cū talpa fodēdo di
 scurreret in occulto meditāte quiete fabre
 factrice rez natura inuēta hāc pponēs q̄rimo
 niā dixit illi. Ut qd illudēs me quasi monstruz
 inter aialia posuisti. formās mihi oculū nec dās
 visum. Basilisci tū pupillas letiferas illustrasti
 ac tā nocētis iene oculos inq̄masti: meos qdēz
 nulli nocuos: tū dulci luce obscura puasti pelli
 cula cōdens. Lūi illa r̄ndit. Si summe nimiz ia

piētis potētia cūcta cōpono. vey nō iuenis adī
 tū vnde factricē me arguas cū satis iudis inu
 meris ⁊ pōderib⁹ debitis gratis tā cōstruxerim
 vniuersā. Quāobrē si qd cōtra directū tibi vide
 tur inesse opib⁹ meis. ibi occulte regula latitat
 rōis. Vey si structura tua min⁹ in pupilla visū
 habuit causa tā rutilat in oculis sapiētis. Itaq; la
 tebras incolis ⁊ terrena totalit dilexisti. Amore
 nāq; terrestriū pdidisti celestia. ⁊ diligēdo odibi
 les tenebras lumine caruisti. An nesciuisti q; a
 uaricia mōstruosa q; nimis adamauit trestria p
 didit celestia. ⁊ habet oculos ⁊ nō videt. Itaq;
 ceca dimisit vera bona p falsis. fixa p fluidis.
 celestia p terrenis. ⁊ sic infinita p minimis. glo
 riosa p misertis. secura p dubijs. ictā p pessimis
 ac gaudiosa p afflictiuis. Cōgregat stulta qdē
 ceteri⁹. vt int⁹ depauper. In vndis se tenet vis
 fluctib⁹ terrā possidet. ⁊ a diris inferis possidet
 Quā ⁊ vorat vt euomat. amat qd pcreat: acq̄rit
 qd pdat. curat vt doleat. onerat se vt veloci⁹ in
 abyssz descēdat. Si audisti auaricia obcecar⁹
 homo deliciaz moy pdidit paradisiuz. Itaq; cū
 animus a duersus apparentiā tantū cupiditatē
 cōcepit statim intus mentis lumē perdidit. ⁊ fo
 ris reieratis talpeis oculis sue nuditatis dum
 taxat pauperiem vidit. quia nimirum contuitu
 rationis orbatuz. saul dum pecora concupiuit

regali gl'ia caruit. ac male possessis bestijs vna
secu natura pares amisit. Quā bñ certe camelio
ta sue carnis cupiditate thoraci ipm hostiliti in-
festati r'ndit. *S* viciositat' interiecta caligine nu-
tū prudētie tibi cupiditas nō cessasset. pfecto at
tenderes q' te si me possides pdes. habes igif
talpa quomodo quidē facta es cōpositiōis etiā
tue rō auaricie est imago. qb' auditis vna cum
v'bis querimonie cessit.

Quod cupidi q̄tumq; habeāt sunt paupes.

De cocodrillo et scrophili. Ca. iij.

Post vētris repletā efurēte gūissimo dep'ssus
sopore cū cocodrill' ore refato iaceret hi-
ans mox insidiatrix auicula mole modica s; au-
dacia et hostilitate pmaxia soporati patētia v'is-
scera itroiuuit. Lunq; ligati nube sōnifera sensus
erāt: armafa sublatā: pacuto rostro: nuda vita-
lia nec sic excitāda hostis mortis morfu feriret:
data sup eū dānatiōis sentētia. pdijt lefa mime.
ac p'spectās exitū facti: pēna s'etit desup iuder.
Demū cuz tarde vī doloris adducta vigilia leti
mestus penā iā inflicta sentiret: suriū inimicū a-
spiciēs: q̄rimoniā petijt ad vindictā nō valens.
Quid scrophile peccauit cocodrill' tibi: pastu
nō cōtent': imo factus de bono pessim' paula-
tim manātia viscera tā crudelit' e letalit' lanasti
At vbi in patiēte culpa nō est: pfecto ē in agēte

neq̄cia. Qui ille r'ndit. Si cōis est oib' amica iu-
sticia: iuste certe re' est cūctis q̄ aliq̄bus nouit.
Sed et pter hoc isaciabilis cupiditat' deprauas-
tū exēplar totū tevoragini tribuisti: dū nō obstru-
cto ore q̄si nunq; saciata ingluuie dormis. Duz
latiores morsus pueniūt tenacitate horribili sti-
pāte se dentiū scire: vnguiū imanitate armaris
dū lingua vorabilia iudicās tibi deficit: q' dum
modo repleat voracitas: q̄lia rapueris nonduz
discernis. At supbiori singularit' horrēdi oris e-
leuata maxilla q̄sitrice capitis cupiditate: sit
cupiditate excecāte prudētia tēpestaris. Duzq;
miri corticis inuicibili scuto: auariciā sic diuici-
az tenacitate foris designate vallatā: i apparēti
b' tm idueris parte mollescēte vitali. Iuste igif
nūc sētis dolorē tristib' a delphinis cū elictis
ad natādū subē natātib' defozis itestinis: apto
cū dormis corpore. *De* siquidē subitrāte scissa
q; itus vitalia pdis: vt quēadmodū prauē acto-
nis cupiditati dedisti formā passionis debite ei
ita pādas miserā. Sic nimiz cupid' magis e-
uomit q̄ exhausti. Null' est pl' pdidit q̄ qui se
metipm amisit. An ignoras q' post dantiū maxi-
mo cū democriti pceptozis sui opintonem et
comes ausquard' exposuit de pluralitate iuido-
rū gemitū donāti macedoni alexādro. *I*deu me
q' post tot labores iuidos letalesq; casus nōdū

eorum potius suum vino ac si vanitatis auditu cupiditate concepta iam ad alios anhelati. Rūdit vir pditus. Nihil habes quod est quod possides: postquam auaricia te absorbet: quod vicisti rapuisti. quod una te: cum flamma fulminea cupiditatis exhaustit. ignis enim nunquam dicit sufficit. neque cupiditati unquam satis fuit. Ob hoc autem destructiva est cordis. et cum te per primum deuoratiua possessionis. Stomachum namque exinanitum appetit: et incendio naturali membrum arefactum famescit. locus euacuat attrahit: et ardore peccati febricitatis magis sitit. Igitur cupiditas mentis egestas est ac tanto maior quanto fuerit auidior ei flamma. Ecce quidem dyogenes nihil extra seipsum cupiens mundum spreuit: alexandro macedoni dixit. Tu ipsum iam possides concupiscis amplius: quis igitur ditior. none qui spreuit. nimis enim plenus veter eructat et tunc summe extra diffundit cum exundat. Stilbō plus exteriozibus bonis pditis equitatis libere salua virtute non dissoluit. ac nihil se pdidisse demetrio victori ridit. Tu mundus alibus iam possessis opibus adhuc magis cupidus ingemis. Quis igitur felicior. None is qui est inuisitatus cunctoz dominus amplius cupiendo depauprat. Felix namque est qui non cupit amplius. et est sepe nihil amittendo intuetur. Vides igitur quod plus cupere infelix pauper est: nihil autem cupere opulencia summa. quo dicto cum cocodrilli vita finierit et ba.

Ultra eos qui non sunt contenti cum satis habeant.

De homine et fortuna. Ca. liiij.

Infelix scdis rebus factus sibi homo sufficiens dum est amplius mime contentus sentiret: obuia fortuna quod dum tempestuosus plus quereret habuit quod hac vaga argutia questionum dixit. Ut quod carissime non descis: cum iam tribueri tibi sat. At ille ridit. Sua nimirum dulcedine trahit bonum: et donec aditum fuerit est molestum. Lui illa. Vnde inquit video quod pauper effectus es: postquam cupiditate plus sitis. Ita et si haberes amplius non quereris. Plus ei non cupit ille cui quidem satis est. Ecce igitur depaupavit te auara voluntas: exinanituit cupiditas: expoliavit sitibunda tempestas. Atqui si totum iuuenes aux male conditum salomonis amplius non habebis. sed aliud: quibus quidem bene utimur hec habemus. Ita fossus humi celsus non est hominis: sed telluris. Igitur cum ad usum opes proficiunt tunc habentur. usus autem visus ad finem sufficientie extendendum est. quoniam si ultra quod satis est comedes natura mox euomet. et si plusquam requirit necessitas idueris: cuius fides suslinere non poterit. Sic et vino stratu daturat descis: et vbius te locis silis circūcludit. Igitur multis cum latis diuitijs nullatenus plusquam habes habes sed bene aliud. Ut si quidem phasiano in pabulum: vino vernatiuo in potum: bisso in pallium: alto palacio in domum. sic amplius oribus frueris delicijs non diuitijs. Rescivisti quod

filij israel i deſto ex māna viuētib⁹: magnis et paruis: diuitib⁹ ⁊ paupib⁹: eandēq; cūctis celeſtis edulij mēſura dabaf. Nec collectū qdē pl⁹ iueniebat auar⁹ nec min⁹ q̄ fuerat pigritar⁹. Mi mix qm̄ vana ē ſufficiētia oib⁹ ⁊ vliis purfor eā dem hoib⁹s neceſſitatis opulētā ē largit⁹. Nō ei plus hēt diues q̄ paup. ſ; tm̄ in q̄litate q̄dez tituloꝝ eſt dīa vtriuꝝq;. Diues nāq; v̄r q̄ delicti oſa vtiliū fruif q̄litate. Q̄ez hec delicioſa rez q̄ b⁹ vtimur q̄litas: magis fore calamitas iuenit. Eſt cū irritatiua iuidie. puocatiua ſupbie. ſuſcitatīua luxurie. motīua auaricie. ⁊ ois neq̄cie gignitiua. Nō audifſi oliz qd apollinis ydolū paſſori p̄ achatē lapidē regni lidie facto regi ſciſci tāti: ſi q̄s eo in mūdo ſupeſſet felicior ⁊ elicioſas q̄futās diuitias mīdit. Moꝝ cū ſupbiētī gigi agalū zophidiū achadiū ſenē pauperē p̄tulit q̄ nun q̄ exuerat t̄minos agri ſui. Et dixit pl⁹ pbioꝝa p̄bati ſecuritate: ridēs tuguriū: q̄s curis ⁊ ſollicitudinib⁹ triſtē aulā. paucaſq; glebas pauoris exptas q̄s arua lidie latiſſima metu referta. Unū q̄s aut alteꝝ tutele facile iugū boū q̄s equitarū iſpenſis voracib⁹ oneroſū. Sic ⁊ horreū vſus neceſſarij magis appetendū: q̄ theſauros expoſitos iſidijs ⁊ cupiditatib⁹ oim̄ Eſto igit̄ p̄tent⁹ ſi ſatis habes. nec vicioſus ad ſuicndū delictijs ſed tm̄ ad ſubueniēdū neceſſitati. volūtate libera q̄

ras opes. cupiditatē dimitte. ⁊ moꝝ ad plenū te inuenies diuitē. Nā ⁊ clara ſer̄ epicur⁹ phs diſ finiuiſſe ſentētia. In his multiplicādīs diuitijs nullo mō eſt adiciēdū pecunie ſ; auaricie ſubtra hendū. Tanto nāq; diuoſciſ quis eſſe dītor: q̄s to in eo cupiditas eſt minor. Quibus dictis auiditore docto diſparuit.

De malis q̄ vt plurimū acidūt ex diuitijs.

De vulpe ⁊ ſymea.

Ca. v.

Uſtulā vulpē ſymea iuuecula ꝑctioſa pelle ditatā aſpicēs liuozis miſerīa miſera gignēte paupie: moꝝ iuidit: ac ſimul cū oculo liues ſcēte lingua dixit. Satis certe digna factricē oim̄ puifione nature donatū eſt vt tanta calliditas: tāta qdē cauda ſplēdeſceret: ⁊ vulpinā artē ars nō imerito naturalis ditaret. cui illa. Multis iā edocta expimēt maloz: moto capite mīdit. Nō eſt mix ſi infantaliē opinaf infantia: ⁊ ſi ceca loꝝ quif mēs ierpta. Senefces quidē ⁊ mlta ꝑſpici es ⁊ alit ſenties. Quo dicto rogauit eaz vulpes vt cōuiuātes ſil̄ incederēt. Tūc ſymea dixit. Et ſi verecūdū mihi ſit ſine cauda ꝑgere cū cauda: tñ qd̄ poſtulas placet. qm̄ erudimēt̄ tuis mihi fortaiſſis aſtucie cauda crefcet. Sil̄ igit̄ ꝑfici ſcētes cū edentatū elephātez habuiſſent obuū. de cauſa h̄mōi cū peteret mīdit. Deſiderabil̄ dē tis auiditate belluz amatrice diſcordie auaricie

suscitate vt ostia cupidoy iā nō cupid^o effugerē
 elegi perdere arma nature. Belligeris nāq; diui
 tijs eligibili^o carere est q̄s ad hmōi tuēdas proz
 sus parmatā vite suauitatē amittere. Deinde cū
 lumib^o priuatā suis gradiētē ienā paritē inueni
 sent dire passionis inquirētes causā lamētabilē
 audierūt. Effrenata hūane cupiditatis rapaci
 tas nō tā vi q̄ arte doli munita: pditis quidē o
 pū diuitijs meliorib^o in eis gēmay exortis: ocu
 los q̄s cōcupiuit destruxit. Bona em̄ bonis per
 dūtur. cū p̄ter necessitatē supfluūt. Quo audito
 tendētes fracto craneo gallū adhuc palpitantē
 reperūt. q̄ de tāte calamitatis illatiōe infroga
 r^o sic exposuit. Minozali nimiy ex radijs gēmi
 ficatē stute: ditatū cerebriū pdidit semetipm̄: cū
 sitibūde auiditatis seruo: ob desiderabilez lapi
 dē: dix̄ suscitauit icendiū. Opulētia qdē vi cior
 hostilitatē aut ostēdēs aut signēs: p̄niciosa pau
 ptas ē. Hūc aut̄ p̄trāseuntes: cū scissis vitalib^o
 semiuuā yūdine iuenissent: hec ip̄s vastatōis
 hui^o materiā vna cū sb̄bis p̄eunte spū petētib^o
 inq̄t. Amabile celidoniū v̄ter cōcipiēs infacia
 bili cupiditatis voragine cōcitata: hāc mihi les
 talē mor odientiaz pepit. Suos nāq; possessio
 nes fallaces: diuitie dū se cupidis amabiles of
 ferūt: effect^o eis odibiles pdūt. S; hoc dimisso
 cū castoz eis pditis genitalib^o occurreret petie

rūt: vt qd salutarī gñe seminariū defecisset. q̄ ait
 Qm̄ iudicaui sanctū antidotū: cū itaz p̄ciosū exi
 steret: mox caro vilis ac p̄cupiscibili odiosus: p̄
 niciosis venātib^o infestabar. ac ne totū pars p̄
 deret: ac genitalia genitorē cupita vastarēt. Ea
 certe malui mihi vocare hostilia q̄s amatrici di
 uitiaz: et diuitū hosti me auaricie voracitati ipen
 dere. Melius em̄ opes est q̄s salutis opē pdere.
 Quo quidē relicto cū pauonē decaudatū vidis
 sent quō pdidisset caude gliaz q̄rentes audierūt.
 Nimiy aura placuit penna: et idcirco auri cupi
 dus seru^o auaricie hāc ademūt. Mūdiales nāq;
 diuicie quē exornāt fugiunt cupiditatis durissi
 mas ad sagittas. Tādē excoziato repto vulture
 cū sue calamitatis studerēt casū agnoscere mis̄
 dixit illis. Cariori quidē pluma carnis me cor
 tice natura dotauit. s; deliciois hoc placuit: et
 mox auaris insidijs p̄da sui. Quid em̄ sunt car
 nales diuitie: nisi blādimēta libidinis: fomenta
 cupiditatis: et onera mortis. Beat^o certe q̄ caru
 it eis. Auditis q̄ hmōi sentētijz et talibus tantis
 q̄ diuitū calamitatib^o visis: paz a semita decli
 nantibus ad quiescendum vulpes symee dixit.
 Quid mature de diuitijs sentis? At illa rūdit.
 H̄pe q̄ nō nisi penalitates sint: natura sic carū
 illudēte possessorib^o: aut hmōi calamitatibus
 edocētib^o esse virus putande sunt. Hunc aut

edentat: illū exoculat: huius cerebrū vastat. illi sic
vitalia pforat. isti genitalia vorat. modo exco-
ant. nūc decaudat. Hōne sic auaricie ingeniosa
vi. a viris iprudētib⁹ hec collecte: multis pos-
sessorēs suos viciōsitatib⁹ lacerat. amatores de-
pauat. dū os ligua magniloqua: p̄tuitū infidē-
tia: caput ignauia: ventrē gula: libidinē gēitalia
caudina isamia: virtūū inopia torum vastat. O
male oditū bonū brā paup̄tas. o stulte dilectus
malū: infelix opulētia. de cetero paup̄cula pellis
mibi ditissima est et vilis q̄ p̄ciosa. Volo certe
iā fore simea sine cauda: q̄ pauo cū cauda. Qui
bus digestis mox hincinde cupiditatis ārietate
erudita vulpes societate valere dimisit.

Cōtra eos q̄ dolore diuitijs pditis adhuc la-
borat dīrari. **C**De coruo et pauone. Ca. vj.

Atrate pēna cupidie pauonē vndiq; spoli-
atū cū coru⁹ aspiciēs oli deridēs p̄posū
diuitē inqt. Ubi ē mire picta luminib⁹ desidera-
bilis pēna. quo qdē alax splēdentiū abiit glia. q̄
ue plumax gēmantū fugit mirabilis oritura.
At ille nimis patens illufozijs ybis indignat⁹
rūdit. Quāq; insaciabilis certe hūane cupidita-
tis vorago pennax opes absorbuert bñficio tñ
ars relectiua nō deerit nature liberalis. vey mi-
nus malicie nō min⁹ āpla largitate. ea qdē do-
nate priuat⁹. spez paup̄ habe: tu semp miser es.

Cui ille. In aduersis nēpe casib⁹ nō imerito eā
dūtaxat calamitate dixeri: calamitatis nō do-
ceri. Hāq; vbi tēpestatū igruentū mole oculos
fel thobie restituit: ac vexatio ita itellectū dedit.
Tūc damnū cedit i comodū: et illaz malū repa-
ratio fit virtutū. s; cū p̄celloz experētia casuuz
anim⁹ nō docef sine mō malū intēdit. Qm̄ ex to-
to circūspectōis orbaro regimie: q̄si inf̄ tumētēf
fluct⁹ mēt̄ inf̄p̄ceps nauicla circūferf. ipudētie
quidē plaga despata est: si re nō curaf aduersa.
Tua pace iā hoc dicā amice. Hāpe decaudat⁹
es et vñ accidit nō vidisti: depaup̄tat⁹ es: et quō
dānū possessoris euenit nō sensisti. Malū mime
te docuit ob quā rē sine moderamie crescit. Re-
uera p̄dilecta pēna odibilē te reddidit et placida
caude te dehonestaui. Sic tibi tua opulētia nō
ne paup̄tas fuit. Etenī qz hoc habuisti pdidisti
Attū itez p̄cupisicis vñ dolorib⁹ sis expoliat⁹ i
felix. Hīmiz si recrefcit cauda sil⁹ et renascef ho-
stilis auaricia. Et qdē inde nisi quotiēs tibi mul-
tiplicanbunf ābite diuitie: totiēs nudatiōis cas-
lamitates succedūt. Itaq; hoc bonū semp malū
est: et incrementū ei⁹ fit merozis additamētū. Bo-
nuz q̄ malū petis nisi forte diceris bonū est hfe
vt pdas. S; hoc ē certe p̄tra rōez. P̄dere enī
amatū bonuz sine dolore mime est: ac cui meroz
placuit min⁹ cōpos dinoscitur esse mēt̄is. Qm̄

igitur non habere melius est appetendum quam perdere. Dignas gratias ago nature eo quod dederit mihi penam pauperum. Eiusmodi enim natura puto me esse diuitem. Ea quod deest honestor cauda perpetua et liber utilior semper ala plumbata. Ea nimis me superius et nemini in preda dilectum. Nigra pena illustrat me. pluma pauperum la ditat. et spreta caudula tutat. Uerum te diuitie tue pauperum faciunt. desiderabilitas oditus deliciae dolorosum. gloriositates inhonestum. felicitates miserum. et excrementie minoratum. Maledicte sint igitur tales diuitie quae suum depauperant. decaudant. et vituperant possessorem. Quae nempe sunt in nuditate possessio. in dolore dilectio. in confusione gloriatio. in vitioz mitate et decor. ois certe leta et cara paupertas. cupiditatis tabes. liuoris lues. vicioz expers. virtutum hospes. securitatis reches. cuius par ubique est. cui etiam ipsi amatores discordie pacifici sunt latrones. Gaude igitur si prudens es quod tibi hostiles a miseris opes. nec eas sic ultra appetes sed opulentum te iudices in his pauperum. Quibus eruditum diuitum depauperatum magister.

Contra eos qui ex diuitijs acquisitis se putant esse felices.

De dracone et gemma. Ca. vij.

In suo vertice splendente draconide tante gemme draco preciositate dotatur cum superbus incederet inuenta quidem tena dixit. Satis certe abo

benefice possum regratiari: ac tenemur nature. Quam quidem artis ingenio subministratis humanam dotata mente corpora: multo precio adornant. Inde nis ipsa mirabilis operatrix liberalitatis tantum gratia in nobis gemmarum ornamenta contexit. Tibi namque oculum mirabiliter ingemauit. Caputque meum solis libito regibus insigniuit draconide. Cuiusmodi illa iam effrenate cupiditatis. in se erudita periculis. aliter sentiens et effecta opulentum straria tali sententia profuturum. Vbi inquit video quod diuitie corporales dum tempestuosa leuata supra sursum precipitant: et minime caput rationis liberant inferius: ac fallacis foris propositatis decoere cum elucidant corpore. intus obtenebrant mentis intuitus. Nihil enim impinguat caput orbem sensibus. In gemmata foris albula pupilla intrinsecus obscurat. Neuera si conuictu interno nunc attenderes clare. ac circumspectis in te inter gemma rationis splendet. Scilicet quo vane tam gaudes tibi. profecto lapidem offensionis agnosceres. et petram scandalum iam sentires. Etenim non in decus ut stolidi operariis: sed magis in onus. non in ornatum sed laqueum. non in commodum: immo in damnationis tormentum. Hic tibi lapis diuitialis insiguitur. Eo siquidem ab hostili cunctis cupiditate sollicite quereris. eo callidius venaris. eo ad huc sic te sopito viuente raptus ut splendet

exacerbaris atroci⁹. Quo igitur infeliciter feliciter te putas. quod te beatum mirabiliter iactas. Quo te quod eo diminutum magnificas: ac te glorificas eiusmodi profusum. *Itimur*. vide quod rex non tamen mirabilis operifer: sed mirabilior iudex quod facti se inanis erga nos fecit et effrenatur impetuum. Nulli quod acerbiores quam voragini cupiditatis patemur. operibus operum dānata sententia. *Dū* natura nos adorauit dānauit. *Nullus* magis enim quam suis plures depauperant diuitijs. et eorum desiderabilibus peroditi perdunt. Afficiunt namque hec cupiditate duz sui placiditate fluidum affectum alliciunt. quod ut cose qui valeat id quod optat mille possessoribus perdit: ua parat arte doli ingenia. *Runtlanti* autem tanto quod to et hoc crebrius videmus in rebus humanis in quibus non minus gradus quam magis diuitiarum amatrix auaricia tepeestas est. *Hone* nabuchodonosor clipeis tractat aureis salomonis. hostiliter hostis quas petiuit amicam copiosam copiosam argento hierosolimam spoliauit. *Silur* autem babilon totius asie ditata rapinis seipsum perdidit. dum libidine diuitiarum cirum et darium concitatos attraxit. Sic nepe cretus et crescentes imoderatissimis opulentijs harum duz sunt operum incaduit. efferatum ad se percedum orbis predonem famosum. infamia macedonem alexandrum adduxit. *His* et tandem infactibile voracitate romanam bellicosa vi minime comparabilem opulenter mundus

ad se rapiendum vndique irritatum effudit. Quid igitur sunt mundane diuitie nisi amatores odij. iocunditates merorum. delectationes tormenti. preciositates operum probrij. semina litis. iacula belli. bona perdonis. *Infeliciter* quod donat est eis. Quibus auditis draeco gaudium in luctu conuertit.

De causa et cura infaciabilis auaricie.

De vulpe et mustela.

Ca. viij.

Sub ydropisis onere squalida vulpes languens reparanda sanitatis medicina et medicum increbat. *Uex* cum mustela obuia habuisset ei gnara diligetie ipsi mox propositum languoris quod rula questionem. *Memoz* inquit satis soroz quod olim debite tuo vitam de laqueo mortis quasi nouiter renata rapueri. *Qua* quidem re nunc grauius morbi letalis. obsessa periculis. pristinis audacter beneficis memor ad consilium sagacitatis tue inapridez ad te adiuta recurro. *Lui* mustela non ingratis liberalitatis verbo rindit. *Quid* si cuiusque profecerim nescio. quod si suscepi huius semper reminiscor. *Expone* igitur morbum. quod pandam si sciuerim curandis modum. *Tuc* vulpes gratias agens inquit. *Languorem* nepe soroz inextinguibilis sitis patior. *In* quibus duo sunt de quibus miroz. *Unus* est quod cum bibo plerumque sitio. *Aliud* vero est quod extenuatis vitalibus corporis fundamentis a foris sola cutis intumuit. *Lui* magna rindit. *Putaba* certe tanta te forte ar

te calliditatis aliq̄stulū in medicinalib⁹ eruditā
 Sed video q̄ ipocratice discipline totalit̄ es ig
 nara. Lāguoz em̄ tu⁹ nō vr estimas sitis: sed sa
 mes mēbroz est. Qm̄ cū in te flāma intēperati
 calor̄is infra suū modū remittit̄ minor sit epatis
 ca digestiua. tūc aq̄ p sanguine gignit̄. ⁊ suo mē
 bra nutrimento priuānt. Atq; arefacta vitalis sa
 mescētia cibi sanguinē cōcupiscunt. Uex tu ob
 errās in h̄mōi iudicio appetit⁹ famem putādo
 corporis sitim esse. dū p cibo laticē donas: lectū
 dam magis digestiua debilitas: quo ⁊ min⁹ san
 guine gñato. mēbra aridiora facta exinde pl⁹ sa
 mescūt. Prop̄t qd̄ carissime etiā si danubiū de
 glutires: mime hāc sitim extingueres sed auge
 res. Cū iuxta galieni sententiā latex substātiālit̄
 carnis organa nō humectet. Istud nimis tñ in
 moralibus astucijs erudita. naturalit̄ ex eo quā
 patit̄ avarus in mēte idropisi cernere lucidius
 potuisti. Itaq; cū ex ei⁹ aia p cupiditatis excel
 siuū incendiū corūpatur. pportio caritatis. ac
 digestiua mox electiōis oberret. substātiālis bo
 ni p̄dito sanguine sitibūda statim ariditas deri
 uat̄ in mēte. S; cū mēt̄ deide secutiēs appetit⁹
 bōa t̄p̄alit̄ fluida q̄si potū. p cibo cupiat: p sub
 stātiālib⁹ ⁊ eternis. q̄stūcunq; sollicitudin̄is per
 uerſe circa poculū pecunie submisset. sitis mag
 ne cupiditatis accēdit. qm̄ mūdānis opulēt̄ijs.

spūs ariditas nō minuit̄ s; auget̄. Accēdit em̄
 hec affectū q̄i auiditate dū fallūt boni appetit̄
 tōe. q; bonū solidū affectat. ⁊ apparēs attribuit
 Bonitatis solide substātia nō repta. affectus ve
 hemētius inflāmaf. Natura q̄ppe. puocat desi
 deriū menticiā desideratū. Igit̄ si crescētis cu
 piditate animi possessio. mūd⁹ esset capax. aua
 ricia plus sitiret. ac mēt̄is existētia tabescēte ina
 nis glie tñ foris cutis tumesceret. Quādmo
 dū q̄ avarus si caritatis largitate cupiditatē ex
 tingerit satiāf. Sic idropicus naturali p̄fortato
 calore si arida mēbra cibo roauerit mox curaf.
 Quib⁹ auditis doctrici agēs gr̄as vt sic ageret
 vulpes erudita secessit.

Qd̄ melius sit egere min⁹ q̄ magis habere.

De vulpe ⁊ symeā.

Ca. ix.

Icosa veste induta symeā veruz ⁊ cathenu
 laritate iubilans exultaret. cucurrit autem hoc
 intuens ad eam vulpecula que gaudiose gaudi
 osam salutans tante mox locunditatis quesuit
 de causa. Cui illa quidem adhuc animi modici
 tate seminei memozans derise nuditatis iniuri
 am retroactam. simul cum reminiscētia nata
 ira. vade inquit. Tu olim derisisti nuditatem
 meam vel paupertatem. intuere nunc glori
 am. quoniam vsq; ad me diuitiarum exun
 b iij

dantiū hūanay nō min⁹ felicif q̄ liberalit̄ dul-
cis fuit fōrana. Ad hec p̄festi vulpes vt inanit̄
tumescētē minueret. ac sup̄bientē leuif pōdere sē
tētie iclinaret sic r̄ndisse d̄r. **S**i te felicū felici⁹
i quē opū rōis ⁊ circūspectōis decursu res hūa-
na p̄tingeret. ⁊ foris nō pellē decor opulētie: sed
splēdor sapie int⁹ estimatiōnē ornaret. ac te inse-
licē felicitate p̄spiceres. In hoc fore opib⁹ ino-
pē iudicares. Estimētū ei p̄ter hoc q̄ cathena
⁊ cippo teneat. p̄iuatā q̄ nullū in donis aut di-
uitijs aut suauit⁹ dixerit libertate. liberāq; ceruicē
cē captiuauerit: euidēs est indigētē argumētū.
nāq; nata feditate nudatis nisi tabesceres p̄fe-
cto q̄ nūc derisa rides sp̄neres idumentū. Si au-
disti quidē adā in paradisi delitijs p̄stitur⁹ quā
q̄ nud⁹. nullo t̄n egēs erat ditissim⁹. **U**ex post
q̄ subact⁹ auaricia virtutū gl̄ia est denudatus.
hic egestate: hic cupiditate paup̄rim⁹. pia dei p̄
uidētia mox induit. Sed cū naturalis sit opulē-
tia nō egere. artificialis quidē q̄ indigentā sup-
pleas hoc h̄re. vitalis aut vitalib⁹ nō t̄n neces-
sarijs affluere. ⁊ silr̄ paup̄tas nature idigere. for-
tune quidē hāc vnde suppleas idigentā nō h̄re
Auaricia nō semp pl⁹ cupere. Si āpli⁹ habes
aut eo indiges: aut nō indiges ⁊ habes. aut his
vteris aut nō. Si vteris luxuriādo fatua. si non
vteris es retinēdo auara. Si nō egēs habes ar-

tificialit̄ quāq; diues. natura t̄n paup̄ es. **V**ide
igif q̄ plus h̄re aut sine quidē viciositate: aut si
ne aliq̄ paup̄tate nō est. **V**ane q̄ q̄ plus h̄es
gloziaris. ego certe me minus egere nunc glo-
rior. et nudā arte quod nec egeo. neq; cupio ves-
timentū ditiorē me puto. **M**imix q̄ minus eget
is natura diues est: cū sit ip̄e sufficiens. Solā nā
q̄ hāc (nī falloz) estimaueri verā esse opulentiaz
nō aliūde mēdicatā s; cupiditate abdicatā natu-
rā h̄re sufficiētā. **E**t quidē t̄m diuitē se putauit
cupiditatis victor: dyogenes cū attēdēs natura
li vase manū haustū sumentē vix ⁊ se sibi i neces-
sitate hmōi fore sufficientes. **I**nde q̄ ⁊ dūtaxat
cū veste possidebat. tā seip̄o diues potatiōis fre-
git vasculū. ⁊ potēter peditās spreuit equū. **O**b
quā rē hui⁹ mūdi diuitie aut paup̄tatis natura
lis opulatiū solaciū. aut cupiditatis āxie iugū
fuit onerosus. **D**isce igif q̄ meli⁹ sit nō egere q̄
indigēter habere. Quib⁹ diffinitis audiētis ri-
sum versum in luctū dimisit ⁊c.

Que sint vere diuitie.

De adolescente q̄ iuit ad aureos mōtes. **L. x.**
Adolecēs quidā flāmīs auaricie sensiliter
iā accēsus cū vidisset mōtes aureos bene-
ficētie naturalis exrescēte vena esse in india hu-
ius esse comes desideras mille p̄ pericula tandē
hinc puenit. **L**ū igif p̄fusus iocūditate pupillis

stillantib⁹ auri cupidine rutilantes motes desiderio cooperisset. attract⁹ auro. impulsusq⁹ vicio. festin⁹ anhelaret attingere. gigno sophisticorum quidam salubris curreti occurrentes rei hui⁹ questione gnar⁹ ignaro iuueni dixit Quator⁹ retrocedes caue et ne. pcedas vltari⁹. qm si griffes appropi quare te viderint. iaz p auro pnicie habes. Quibus ille sic cupidus ta stabilis q⁹ terribilis audistis mor totu gaudiu in gemitu couertit. Hinc dolorose memoras tui vane acti labori. hinc nimis ploras p diti spem. hinc vniuersi mundi regni men magis feris q⁹ viris. tatis concessis opibus detestas. puiditie ordinem. Cui⁹ q⁹ de⁹ doct⁹ ille corde emolit⁹ lachrimis vt costernatu ad terram copassione erigeret. ad sauciatu rone misericorditer inqt. *Edoztare fili. En ego naq⁹ pandam tibi magnu thesauru. Tunc pmissione ac doloribus ardētis auaricie mitigatis paz p⁹oztat⁹ resedit Cui⁹ mox al⁹ adiuxit. Dic mihi rogo te qd tibi summū putaueris esse bonū. At ille. Hoc certe (ni fallor) qd a me sume diligis. id aut sume diligim⁹ qd summū bonū esse putam⁹. M⁹suraz si qdē boni amor sequit. mox al⁹. Recte iudicasti Sz qio vt dicas qd magis diligis. At ille. aurū certe cui vniuersa defuūt. pecunie naq⁹ iuxta salomonis sententiā obediūt oia. Ad hec tadē erudit⁹ mag⁹ vt magis cupiditate q⁹ dolore saucia*

tū pect⁹ auditoris sanaret. pū rōnis dedit atbi dotū dicēs. Bñ video q⁹ auaricia habet oculos sz nō vīsus. Hā bonū pdiligis. et hoc ipm cū magis appetis nō agnoscis. rñde mihi. Quā q⁹ de⁹ aux rōne ceteraq⁹ desiderabiles res amant⁹ nō ne q⁹ iformant bonitate: sic ut em odienti forma malū est: sic diligēti et bonū. Sub rōne quidē boni cūcta diligim⁹. Sed qm p⁹ qd vnuq⁹q⁹ et illud magis rōcinatione p⁹cipit. p⁹ qd: qd amam⁹ id magis est amicū. Amem⁹ em vniuersa ppter bonū. Igit finis oim desiderabiliū et sumū amabiliū est bonū. quā nimiz ex re. Iā amice rutilāter aspicias: qd vniuersalit⁹ bonū appetis. ipz maxime diligis. hoc in oibus volitis qris. p⁹ hoc cetera cocupiscis. Uex cū digesta sit distinitua sentētia idipz esse summū dilectū hoc tm cūctis summū esse bonū: ac toti⁹ thesaurū petitiōnis desiderate rectitudinalit⁹ dixerit. qd est essētia bonitatis: hoc aut aux nō est. g nec ipm pōt esse summū bonū. Unde illud summū bonū est: q⁹ oēs naturaliter diligūt. nec est q⁹ eius effugiat appetitū. Nature naq⁹ nostre hoc bonum finis est: ad quē naturalis dilectiōis impetu cūcti deferimur. Oia em naturaliter suū finē expectant. Attamē q⁹uis plures sunt viroz q⁹ nō solū aurū non appetunt: immo vt inimicum virtutis pacisq⁹ fugiunt et effundunt. Hancq⁹ bragmanni vt

libera trāquillitate ciuiliē verfarētur: auz totalit̄
 a suis finib⁹ abdicarūt. At vrbite ciuilitat̄ cul
 tores ne vsu ei⁹ polluti auaricia corūperēt eq̄
 tatē ⁊ salutarē pacē pderēt id in trāz p̄fundū a
 bicūt. hui⁹ genus metalli cū emūt. Vñ magis
 putandū fore malū: q̄ bonū reb⁹ hūanis auruz
 virtutū zelatores fenerūt. Ampli⁹ aut̄ si sūmuz
 bonū hoīs corporales opes essent. Ut qd natu
 re puidētia circūspectissima hec quidē diuicia:
 lia bona: feris magisq̄ hominibus est largita:
 Smaragdinas nāq̄ gēmas: arenulasq̄ aureas
 sithie hosq̄ mōtes griffes possidēt: ⁊ metallozū
 āplissimis venis multisq̄ lapidib⁹ p̄ciosis nob̄
 additis tra gaudet. Hōne sic apparet q̄ natura
 sagacissima pueritate auaricia p̄futauit. Cum
 desiderabiliuz quidē opū maiores lōge copias
 ad possidēdas brutis dederit aut in ipsis absco
 derit elemētis. Hec nimiz alienata naturalit̄ ali
 ena a veris nr̄is bōis se esse fatētur. Postq̄z igit̄
 finē amabiliū bonoz q̄ris: qd sūme diligis: fuge
 auz: sp̄ne diuitias cupiditat̄ extingue flāmas.
 Hō ei ditāt s̄z depauperāt: dū animi viciofitate
 captiuāt. Tm virtutē q̄rere ⁊ qd q̄ris intus hēs
 Thesaurus nāq̄ summe bonitatis nō alibi q̄ i
 suis amatozib⁹ sistit. Quib⁹ quidē diligēt̄ au
 ditis mor fugata cupiditate diuitiales virtutis
 venā in se letat⁹ est inuenisse.

Ubi sit curandum ditari.

De vulpe ⁊ mustela.

Ca. xj.

MAccilēta vulpes vt seipam pinguedine re
 fartiret. In pigue cellariū stricto repto fo
 ramine itroiuit. quā cum ibi morāz asperit mu
 stela salutatiōe pacta cepit q̄rere: ad qd ⁊ q̄liter
 itroisset. *L*ui vulpes rūdit. De toto qd petis so
 roz vna tibi carnis macies sufficiat. Ipsa nanq̄
 dedit aditū p angustū foramē veni vt eā effuge
 rē sociā carnis nr̄e letalē. Tūc mustela sagax sa
 gaci sagacit̄ inq̄t. *L*erte indebitā carnis maciē
 fugare bonū est. S̄z pp̄ pinguedinē vitalē car
 nem p̄dere puto stultū. Demētia quidē est illud
 amittere pp̄t qd agit res. *M*ox vulpes. Equi
 nēpe est ratiocinatio ista. Tūc mustela subiūxit.
 Si tibi placet dare rōnis ppositū q̄so magis vt
 cōsequēs cōsiliū ac sit ceptū. *V*idēz mibi q̄ppe
 soroz vt anteq̄ alienis reb⁹ sitibūde cupiditat̄
 dentē furibūdū adhibeas: ⁊ aride pellī dilatiuā
 pinguedinē addas. *I*ndurādo mox corpori trā
 sitū oportunū p̄uideas. ⁊ ip̄m si necesse fuerit i
 quitas diligēt̄. *H*ā p illū artissimū quo macie
 cedēte cute libere introiisti: impiguata: increassa:
 ta: dilatata: duraq̄ pelle cum necessitas aderit:
 aut volūtas redire ad liberū nō valebis. *T*erū
 cū sit vt video: fuge nō aliūde p̄fidiū si come
 deres: cutēq̄ repleueris alienis. aut oportebit

te h̄ aud̄itate delectabil̄ sumes. vt exire valeas
postmodū cū nauſea cuomere: aut puenta a pos
fessore dilectissimā vitā dolore finire. Et sic qd̄ tibi
erit carnis crassities: nisi amara turbatio: certa
captio: p̄dus intollerabile: et laque⁹ dolorosus
¶ Nunq̄d nosti q̄ stricta nature ianua: puulus nu
dusq; hō vix maternis stridorib⁹ liber egredit̄ i
hūc mūdū. Quid si cupiditate hō affect⁹ et mū
dialiu⁹ rez placiditate allect⁹: mime cōsultus ve
ritu: opib⁹ rapaci manu bicinde collectis fue
rit impinguar⁹. cū tandē morte hinc p̄pellit exi
re. porta iusticie strictiori repta: q̄ delectatiōe ra
puerat: mox aut dolorib⁹ euomit: aut secuz hec
oia vita i eternū pdita ē carissima. et nō des sub
stantialē p pinguedine pellē: ac ibi tibi puiden
tius q̄re pascua. vbi opulētia est etne securitatis
Quib⁹ fuatis diligēter vulpes pastu sūpto p̄s
tis necessitatis libera et docta recessit.

¶ Cōtra eos qui libēter suscipiunt munera.

De symeā et histriōne. Ca. xli.

¶ Cupida vestis symeā p̄fusibil̄ vt polluta
loco letum pluribus indumētis donatum vt ea
manu p̄dgalitatis effunderet mox ad eū se cō
tulit: et pacta salutadē subiūxit. Nescio certe cu
ius instauratiōis causa tā in beneficijs mire lar
gritatis p̄fusa caudula pudibunde vilitatis lati

bulū. nulli vnq; inuidā cuz sit totius bonitatis
exundātissima fontana mihi natura nō dederit
sed reliq̄rit nudū. Vñ ad opulentū inops: ad li
beralē egena: audacia necessitatis accorro. Cui
ille. leniori lingua vestis auida mulcēs. Tibi in
quit hec nuditas amica grāde donū est. cum sis
rōnabilib⁹ cōfo: mior formata. nō bestialiter cū
cauda. sed arte q̄si hō exornata: hūanis gaudet
as opulētis. Nimix latet quosdā nature benefi
cia. Sz his diffusis: grādi liberalitatis ipetu re
pleta sūt oia. Attū qd̄ flagitas satis gratū h̄is
iane do atq; mellis fauū qd̄ libēter deuoras sup
addo. Tūc symeā letātē iusceptis b̄ficijs grā
grās agēs ac nimis magnipendēs: q̄ tā libera
liter vltra q̄s petierit habuisset. cogitauit vt ve
lut cūcte rei sibi necessarie tā gracioso largitorū
inseparabilē adhereret. Cui dixit. Satisq; mea
me naturalis ad te imitandū p̄petas inclinat: sed
p̄fusa tua magis attrahit benignitas. q̄ sobriē a
mice si dignaris fuire sū parata. Mox ille p̄la
cet inq̄t mihi tā gratatōer donata comitua. ma
gis tñ et b̄fi cōueniāt iocus et berthā. Vex ne q̄si
fortassis dilectā te vagabūdā rapcret dulce ma
lū male p̄putata libertas dilectiōi largit donātī
necia p̄iucte dilectiōis vt fuitutis libere adhere
bis cathena. q̄ incōsulte tā subacta donis accep
tauit p̄ grandē libertatis rez. nō grandī munere

callido stolidâ cōmerciō. mercatori mox se exhibuit captiuandâ. Irreticâ q̄ natura dispositâ ludere q̄stoti⁹ eruditâ cupiditatis sue ludis p̄tin⁹ exposuit: ac suis tēpestatib⁹ dilectionē cōibus alienis miserâ fuisse coegit. Qua nimiz interdū magro min⁹ corespondēte: aut vt puniret defectū: aut ipudico lucri ludibrio magis vt seq̄ref effectū ab hoibus videndâ nudabat. sup hoc acetoso pot⁹ haustu mestificās. tūc quidē luce cōfusione ac tribulatiōis fellite arhidotū prudētie oculis symee restitutus cū pciperet durioris patroni nūc ire nūc auaricie se captiuatâ fuisse ad eor reuerſa digeste sententiâ talē v̄ ptulisse. **Q** subornatū deceptiue cupiditatis hamū: letifex mun⁹: munez naturalū adēptiuū grauissimuz obligatiōis pign⁹. stulti ⁊ sapientis cōmerciuz minimū: maxie emptiōis p̄ccū: fuitutis iugū: iniquitatis fermentū: captiuitatis indiciū: fomētū discordiaz: subuersio ciuilitatū: oimq; semiarū maloz: amatū venenū. nō imerito certe amica veritatē eq̄tatis ⁊ pacis: cūctaz ⁊ tutū socia: diuina lex: susceptionē munez iudicib⁹ interdicens inq̄t. **Exodi. xxiij.** Munera etiâ excecant prudētes ⁊ puertūt ⁊ ba iustoz. plane quidē elupār. itellectualis moralisq; ⁊ tutis cōsistentiam vastant. oēmz rectitudinis vitâ necāt. **Reuera**

munerib⁹ excecatur tā admirabilis balaâ perijt munerib⁹ iudicialis sedes dom⁹ Jacob deprecatus liberts samuelis: isrl⁹ in p̄iudiciū cecidit. **M**uerib⁹ corrupto senatu dudū florido sicut p̄ uiderat p̄nceps igratuata murmuratōe romana gl̄ia trāsiuit. **I**d ei cū emptis iniq̄ munerū p̄cio datorib⁹ legū: fraticida inq̄tissim⁹. **H**ecq; p̄do iustificat⁹ i iusticia recessit i roma cōuerso vultu clamauit ⁊ dixit. **U**rbē venalē ⁊ matrē pariturâ si iuenirē emptozē ob q̄s res nimiz: q̄ nō parui sapia cultū ⁊ tutib⁹ animi possederūt: magnis eo ip̄o laudib⁹ sūt dignificati: q̄ magnoz maxma: maxie libertatis amore munera p̄tēperunt **Q**uātis ei titulis gl̄ie superſer ille dyogenes: duz calcatis optib⁹ regis libe tā acciptētis volūtati expositas raptas asie: tutas macedonis gazas alexātri p̄ medias nud⁹ mole s; ⁊ tute opulēt⁹ icessit. **I**ta siquidē eo locupletioz maiorq; splenduit. qz pl⁹ fuit hoc ip̄m qd noluit q̄ dare qd ille disposuit aut possedit. **Q**uantis autē certe laudatiōib⁹ miris mox cultoz socrates extollit. cū archelai regis potestatib⁹ satis qdē magnis pe tebat munerib⁹ honorād⁹ rūdissime serf. **H**olle se ad eū venire a q̄ accipet bñficia: euz reddere illi paria nō posset. liber q̄ppe esse voluit dū atē reddere q̄s suscipe i sp̄reto munere cogitauit. **Q**uantisq; silr p̄conijs curialitatē roman⁹ approbat

Fabrīci⁹ dū quadrātīe mun⁹ vīro paupī a pīrro rege oblatū: v̄tute ditīssīm⁹ rēnuit: magī eligēs honestatē ciuīs liberī q̄ miserib⁹ c̄pti regis glō sitate potiri. Qua p̄fecto re multo magis emīcuit dū rex admirat⁹ spectabilē: ac vbiq̄ sēp tonāte laude sup solē erexit dicēs. Ille ē fabrici⁹ q̄ difficilī⁹ ab honestate ⁊ rectitudine sui cursus q̄ sol auerti potest. Quid plā. Certe nil tā cari⁹ vēditur ac p̄dibili⁹ sumis q̄ mun⁹ cupiditate volitū ac donatū. Quib⁹ diffinitis ⁊ si nō carne ab auaricia: tū libera mēte quieuit.

¶ **C**ōtra eos qui cupidō festināt ditari ⁊ letant̄ q̄totius se diuites esse factos.

¶ **D**e cucurbita ⁊ palma. Ca. xliij.

O rta est cucurbita iuxta palmā: s; radices habēs violētissime fugitiuā: paucis sursum rapta dieb⁹ ac antiq̄ssime q̄dē palme increment̄ q̄toti⁹ violētiorib⁹ adeq̄ta p̄posuit dicēs. ¶ **P**alma sozor q̄tū t̄ps hēs: Lūi illa. Cētā vite ānos Tūc cucurbita nature se creuisse gaudēs q̄ta nature dixit. S̄ras tibi ago: q; mibi p̄ āno die de disti. Nā q̄d palme solaris alatiōis infra zodia cū ann⁹ hoc mibi dies dedit: te opāte. q̄ p̄fusi mis b̄nificentijs q̄s quidē agis reb⁹ munez tribuēs ⁊ augmentū diurnis periodis. Vox enī palma vt supbiaz de q̄ se leuaret diceret: ac quo letabaf̄ tristaret ita serf dixisse. Vñ es cucurbita

curuatū iudiciū h̄is. Nāq; si sane sentires: in te nō rapine vis: s; iudicatiua vigeret. ⁊ vtiq; attēderes q; regularitate mirabili: nafa cūcta dispōnēs iuxta modos augmētatiōis mēsurat perīodos duratiōis. Reuera q̄d imature crescit: cito decrescit. ⁊ paulatī auctū lōge est duratiuū. Esti mera piscis repētī⁹ augmētat⁹ eo die q̄ oritur mozf. Et elephas cētenariū venit ad terminū. q; festinū nō habuit incrementū. Torēs rapid⁹ cito p̄sumit: ⁊ tard⁹ āplius passu moderaminis ātiquaf. Meli⁹ ē q; paulatī crescere ⁊ diuissime viuere: q; celeri⁹ supcrescere: ⁊ q̄totius ariditate finire. Quib⁹ nō certe sine tribulatiōe auditis suspirans cucurbita dixit. Quis te hoc docuit? Et illa. Tarditatis quidē mee antiq̄tas. nā ian tiquis est sapia. Tūc ille mesticiā tandē addēte scia talib⁹ in p̄iudiciū suū ⁊ comodū alioz erudita cucurbita cū lachrimis exclamauit ⁊ dixit. O nimiz infelicē rapacitatē cupidinis ac violēte radice: ac felicissimā moderantiam eq̄tatis. Que ei cito vorat violēta rapacitas: effundunt post modicū: s; q; paulatī acq̄rit eq̄tas nūq; deficiūt. q; in sempiternū manet iusticie fundemētū Quibus dictis conticuit.

¶ **C**ōtra eos qui se raptis diuitijs plenos esse gaudent.

¶ **D**e sanguisuga ⁊ formica. Ca. xliij.

In mēbra lāquentis āthidotū corruptis hu
morib⁹ agguati sinbūda sāguinis apposi
ta sāguisuga gēulari cepit admodū q̄ ad fontes
venarū puenerat a se diuti⁹ exoptatū. Cū igit̄ a
cumē oris p̄ poralis cutis meat⁹ venā thesauri
viuifici attingisset: et nīd⁹ totis deliciofa tūc aui
ditate satis q̄d̄ sitiuerat biberet: arte mirabīli no
ciūū ab vtili seq̄stratū: nafa diligētī sagacitate. p̄
pināte malis male cupida plēa ē. S; cū letalis
haust⁹ in totā p̄fusū virus incipet ebullire: ac q̄
toti⁹ pararet vir⁹ mortē venenatā dolor ingens
disiūgeret et iā clamore p̄iret. Mor ad dolēt̄ vo
cē venit formicula ḡnū trahēs. q̄ dixit. Quid est
q̄d̄ accidit tibi: et illa. Amatū q̄ppe sāguinē pu
taui sugere alimētū et exhausi venenū. Cupida;
nāq; decepit. p̄pinator auar⁹: q̄ retinens sibi co
modū sugēt̄ in p̄niciē dedit vir⁹. Tūc formica
subiūxit. Vñ video q̄ stulti ea q̄ sibi sūt noxia cu
piūt. Et adiuūgēs inq̄t. Refcisti q̄ q̄ alienū sā
guinē sugit. p̄p̄riā p̄ditionē sumit. et dū male q̄d̄
cupierat rapit hoc letalit̄ postmodū euomit: et
se sibi p̄carissimū p̄dit. Itac reuera draco tā cal
lid⁹ peste cupiditatē illudif. q̄ vt expti. p̄petatū
aialiū tradūt dū hostilit̄ p̄cupitū: quē vi et arte p̄
uenit: hic caude potētia irretici pedis auferēdo
refagiū: hic oris morū inimicū q̄rēdo instrū as
uidi⁹ elephātis sāguinē sugit: et plen⁹ se p̄imit:

et nō tā locūd⁹ bibit q̄d̄ doloros⁹ se extinguit. To
tū ei q̄d̄ rapit raptorū ēvir⁹. An ignorasti q̄ au
rus raptorū dū lupinis dēnt⁹ et cocodrillo mor
su alienā rē deuorat. p̄p̄riā alienat. totū se disti
pat. et cor vastat. q̄m̄ t̄male q̄d̄ p̄gregat raptorū
b⁹ parat. Itā calde⁹ affrūtū: p̄sa caldēū: p̄sa gre
cus: ac p̄donē p̄do sic expoliat grecū romanus
Saudeo igit̄ q̄ nulli⁹ sāguinē sugo. imo p̄uidē
tia curo: diligētia q̄ro: iusticia p̄grego: sapia ser
no. quib⁹ nulli p̄redo. laboris iusti meritis viuo
Quo dicto sanguisuga simul cū vita cruozē rap
tum euomit et.

Cōtra eos q̄ laborare nolūt: et de rapinis vi
uere studēt. **C**De ape et aranea. **Ca. xv.**

Quod laboris ad studiū api p̄gētī arte terēs
aranea sue fraudis retialū tendēs cū corā
se illa trāsiret mor inq̄t. Quo q̄dē q̄rula tēpesta
te tā q̄et̄ ipatēs tota die vaga curris et circuis.
cui illa virtutis suauitate mellita patient̄ r̄ndit.
Discurro p̄ flores eq̄s laborib⁹ emēs p̄bulum
mellis. Tūc aranea dixit. Stultū est t̄m̄ p̄ stilla
rozis melliflūi circuire. ad hec apes adiuūxit. stul
tū imo est q̄ iudicas nō sc̄t̄re. Stolidissimū aut̄
p̄ victu vitā euomere. p̄ vtilissima re medullā ca
riissimā fūdere. p̄ icerto certū ip̄edere. p̄ mimo
magnū p̄dere. ac p̄ fetidissima musca teip̄as cui
serare. Ego certe nihil de p̄p̄rijs amittēdo la

boro sep̄ ad certū. Tu aut̄ tota die insidiaris cul-
 scerata p̄ incerto. Das ⁊ pdis itmū tuū vt rapias
 extrisecū alienū. Attū cū in rethiaculū occulta-
 tū nihil incidit qd hēs aliud nisi qd pdidisti.
 Ois nāq; fur āte pdit sua q̄ rapiat aliena. Dat
 p̄ veste fidei gloriā: p̄ auro iusticiā: p̄ cibo vitā
 accidēte substātiā: ⁊ p̄ iniq̄tatis nccitate pascē-
 da mercator: stolid⁹ ⁊ virtutis clarissime pdit famā
 Melior igit̄ est labor fact⁹ iusticie: q̄ rapacis a-
 uaricie tēpestuosissima q̄es. Hīs audit⁹ post cō-
 fusione aranea se abscondit.

Contra eos q̄ vt splēdide viuant rapine dant
 operā.

De boue ⁊ lupo. Ca. xvj.

Post iugū laboris ac cōmodi in cibuz falce
 plique bouē herbas metentē vagabūdu⁹ o-
 cio lup⁹ rapax cū cerneret. Mor̄ ad eū veniēs i-
 quit. Quid est hoc q̄ tā validū aial acutisq; cor-
 nub⁹ adarmatū. nō solū ab hoie iuguz tolleras
 gūissime fuitutis. s; qd deteri⁹ est post taz gūis
 laboris on⁹ viuīs edulio vilitatis. Certe si sup
 artē doli vigozēq; dētis mihi tāta natura validi-
 tatē dedisset. q̄q; sine laborib⁹ ex carnib⁹ vege-
 ter. aselli tū esū vir dignarer. Ad hec bos rumia-
 ta sentētia rūdise dī. O si inocētie bonū māstue-
 tudinis fructū. eq̄atis cōmodū. pacisq; dec⁹. li-
 bera rōnis appēderes. ⁊ hostilis rapacitatis re-
 atū diligentiori circūspectiōe liberes. Videres

nāq; q̄te calamitatis sit seuire hostilit̄ ac rapas
 cū viuere cū neq̄issima vita misere iuuentutis sit
 lues. Itāq; cū male viuif vt viuaf ⁊ virtutis nobili-
 or vita ⁊ a p̄mif. Et ea q̄ relinq̄tur vita cū in ea
 viuatvicialis calamitas neq̄or mors efficit. ⁊ sic
 vita p̄ semetip̄am dānat. Quid igit̄ q̄ ociosa ra-
 pacitate viuīs: malicia gliaris: Attēde q̄ aialia
 viuētia de rapina hinc diuina lex hmōi imunda
 dicēs. in holocaustū hmōi. phibēs. eozūq; eius
 hoibus interdicēs vt maligna dānauit. Hic na-
 tura rōnalis seua a tpe sue p̄plexiouis discordia
 semp̄ abhorruit. Hic cūctoꝝ effectiua ars: felle:
 venenositate: feritate: ac sollicitudine hec detestā-
 da notauit. Itā ⁊ ois furis imundissima mēs dī
 storta aia: fellita volūtas ciuilitatis emula: fero-
 cissima vita. Ferre igit̄ iugū in p̄fectū omniū. su-
 auissimū onus ⁊ virtutis est mihi. ⁊ tēpestuosa lib-
 tas in p̄iudiciū singuloꝝ seruitus viciositatis ē
 tibi. Sic nēpe cari⁹ est mihi comedere fenuz de
 labore iusticie q̄ hedū de scelere auaricie violēs-
 te. Quo audito lupo cōsutatus discessit.

Contra fures qui ibi pluries comprehendunt
 vbi latere crediderunt.

De noctua q̄ cōquerit cōtra lucē. Ca. xvij.

Um multū de nocte noctua i furti facinos
 Ore defudasset. Radio p̄uēta diali minus

intuens. s; pl^o timēs cepit de luce conq̄ri ⁊ male dicere sic diei. **S** caliginosā lucē obscurā diē. ac cusatōnē aprā. dubitatōe letiferā. vt qd̄ puenisti me: **C**ur tā cito vēisti: **E**cce qd̄c iā nō video vbi q̄dar. iā visa ab inimicātib^o auib^o q̄sudar. **C**ui mor aduersat̄ lux lucē s; r̄ndit. **H**imix q; tibi nequā odiosa sū gaudeo. s; magis q; caliginosa sū subilo. att̄n magis q; dānosa exulto. **I**n nocte ei vides vt noceas ceteris q̄scētib^o. **I**nq̄etar; vt rapias vniuersis dormiētib^o. vigilas vt occidas **I**nq̄etasti noctē. spreuisti diē. odisti lucē. puertisti ordinē naturalē. **R**euera cete aues cū surgo surgūt. cū aduenio locūdanf. cū appareo ad iue niēda pascuā vētilant. **T**u v̄o surgēte die q̄scis vt lateas. **A**pparēte die dispareas: ne pareas. ac vigilāte: dormis. vt p noctem malefaciēdo discurras. **Q**uare illuminat̄r cūctoy sū tibi tenebra odiosa cūctis q̄tissima. ac tibi mortifera. tā vniuersis secura. **H**isi q; p̄fecto ocul^o tu^o neq; est. cor maliuolū. p̄sciētia scelerosa. **H**ō miror si cōtuit^o tu^o frāgit saphirū. q; atrocis fugat venenū. qm̄ ieternū hēs sp̄m venenosū q; ipugnat vir tutē. fugit lucē. ⁊ odit splēdozē. **A**tt̄n q; māsuete aues inimicant tibi euidēs argumentū malicie tue ē. cōtra quā nō ois dūtaxat armaf lex. s; siq; dē eq̄tat; ip̄a amica. tota etiā isurgit nasa. **Q**ui b^o talit̄ diffinit; aduersus eā iā currētib^o auib^o

mor dilaniata ē māsuētudis inimica.

C Proverbiū ostensiuuz differentie inter auarum ⁊ liberalem.

De aranea ⁊ v̄me faciēte sericū. **Ca. xvij.**

De medullis pp̄xijs fila serica vigili circūti
Tu vermi cōdenti laborās. p̄pe s̄l̄ sed diffi
 mili rōne. ⁊ tantū opificis studiositatē p̄spectās
 aranea dixit. **U**t qd̄ frater mi tā temetip̄m tēpe
 stas euiscerans p nō tuo: **A**t ille. **T**u aut̄ te qd̄.
Et illo. ego qd̄c laboro p meo. **M**ox ille. **Q**uid
 est tuū: **C**ui aranea. **B**onū meū ē: p̄da certe quā
 capio hoc i retiaculo incidēte. **A**d hec illa. **Q**ue
 nāq; ē p̄da. **E**t illa. **P**reda mea est musca. **Q**ui
 b^o auditis v̄mis locut^o est dicēs. **H**imix soror
 mea detestāda mihi videt̄ ars fraudulētie. cass^o
 labor demētie. ac repudiāda p̄da miserie. **M**on
 dū nosti vt video qd̄ sit vez pp̄ziū bonū. **H**oc ei
 est intrinsecū nō extrinsecū. **T**ātāq; illud qd̄ pos
 sessore nō volēte p̄dis. **A**ḡ hoc est in q; sp̄te ip̄s
 adepr^o reliq̄rit est vnusquisq; iuic^o. **I**s nāq; ve
 racit̄ vincit q; a bono p̄po spoliat. **B**onū aut̄ ex
 trinsecū cēsus est vt qd̄ volēte possessore abradit
 ⁊ false p̄stantioris iudicat̄ esse potētie. **S**ic ent; **S**
 bonū pp̄ziū v̄tutis sola fore dinoscit. qm̄ hec ē
 cordis. ⁊ q; qd̄ez te nisi eā reliq̄ris nō relinq̄t. **I**n
 ea dūtaxat nisi velut possessor vincit. q̄tuncq;
 aut int^o aut foris molestias patiat. **R**euera hec

est possessio mea. ea inuicet. liber diues. det. tu
 tiliſſim. et ceteroꝝ bonoꝝ nõ cupitor ſ; poffeſſoꝝ
 exundãtia ipſi bonitatis i bonis inumeralib;
 meiſpm effũdo. Bonũ ei diffuſiuum eſt ſui. Igit
 bonũ meũ eſt liberalitatis diſſiſſima virtus. q; cu;
 cõico ppria mihi hoc magis a ppo qd cũ alie
 no poſſideo. cũ distribuero colligo. et dũ expẽdo
 recõdo. ea nimiz vt cuctis pſiciat celũ rapidiſſi
 mo curſu voluitur virtuoſa lumina ſydera fun
 dũt. aer torridus cõcreſcit in pluuiã. et vbiq; taz
 cõmoda germinat trã. Ea quidẽ nõ ſibi ſ; alijs
 germificat natura liberalis. gignit metalla: ſca
 turiũt fontes: fructificãt arboꝝes. mellificant a
 pes. et cara vellera ferũt oues. Tota igit nature
 ars labor et ſtudiũ ad bñficiũ exhibendũ ex vir
 te liberalitatis pcurrũt. Hoc igit agẽdo ſequoꝝ
 illud. et ex medullis carioꝝibus ipendere conoꝝ.
 Quib; auditis illiberalis aranea pſuſa a docto
 re liberalitatis obmutuit.

De rouerbiũ offenſiuũ q; liberalis dat gratis.

De terra et aere.

Ca. xix.

Quũ poſt effuſionẽ pluuiẽ quã dederat ari
 de ſitici calefact; aer ex eadẽ vapoꝝales
 humiditates exhauriret mox ei locuta eſt trã vi
 cens. Et qd tã cito humidũ trahis qd ſitibũde
 gratioſus paz ate dediſti: At illa rĩdit. Adhuc
 tã antiquata ignoꝝa. Niſi hoc ſumerẽ illud nul

laten; tribuiſſem. Idcirco ei dono laticẽ vt aſſu
 mã vapoꝝe. Tũc terra ſic inq;retali; q̄ppe cu
 piditatis eſt vir; qd liberalitatis ſpecie tegitur
 Tanto enĩ ampli; nociũũ viciũ eſt. q̄ſtomagis
 apparẽte pallio ſe virtutẽ mentif. Dicaz igit ni
 turberis q; nõ es effuſoꝝ ſed mercatoꝝ rapidus.
 nõ donatoꝝ ſed vẽditoꝝ cũ ſis neq; es liberalis.
 Liberalis nãq; eſt qui ſua bona liberaliter diſp;
 gens nõ cõmutat ſed ſuã. Donare aut eſt gra
 tiã virtutis ipendere. Uñ rõ liberalis donatõis
 poſſeſſe bonitas eſt virtutis. Iñõ enĩ donat libe
 ralis intendẽs aliqđ cõtra ſe volitũ; ſ; dũtaxat
 ad pſiciendũ opib; intentũ virtutis a ſe poſſeſ
 ſum iã bonũ. Et vero qui alienũ dãdo deſiderat
 liberaliter mime tribuit: qd ſeruliter vẽdidit nõ
 donauit. Attẽde q̄ſo ad virtuoſiſſimas donatio
 nes nature q̄ liberaliter effundãt. Quid enim
 ab inferioribus ſuſcipit celũ: quib; oĩm ſuoꝝ vi
 uificum p̄ſtat continue beneficiũ: Quid tyran
 luminis dialis emiſſione: Aut quid ego ab ho
 mine ei ſtillãdo genitam venã aut: vitis liquoꝝẽ
 ſuauiſſimũ. apis dulciſſimũ ſauem mellis. Ni
 bil certe q̄ liberalis natura amando dumtaxat
 virtutis bonũ. Dat dona. Nulla enĩ verioꝝ aut
 maioꝝ donationis eſt merces: q̄ ipſius donatis
 ue virtutis gratiſſima res. Quibus auditis ille
 de queſtu liberalitatis erubuit.

Prouerbiū q̄ liberalis dato bñficio nō im-
properat exigendo laudem.

De vñiculo faciēte sericū. Ca. xx.

Alcepto bñficio serici ex medullis pprijs
liberalitatis causa donati cū ad cōdignas
exhibēdas grās ei ḡtus hō q̄reret largitorē sub
circūclūso firmit̄ cortice sp̄m absconditū reperit
post diligētis inq̄sitōis laborē. Cui mox ḡtissi-
ma voce dixit. Et qd̄ mī carissime pprijs etiaz
liberalissim⁹ de medullis de facie dūtaxat sic a-
uar⁹ te abscondisti. Lerte maior mihi erat mesti-
cia ad grāy actiōes nō iueniēdo te. q̄ leticia su-
erat tā magnificas donatiōes i suscipiēdo a te.
Quib⁹ a grato cū rubore audir̄ hec vñiculus
libalis r̄didit. Tu qd̄ carissime ad agēdas grās
tātillū paupē inq̄rebas: cū tibi nihil existimē me
dedisse. Itaq̄ vbi bñficiū liberalitatis nō p̄cesit:
magnificū grāy actiōis nullū digne seq̄t̄ debitiū
Atq̄ amici paupis si vtiq̄ dignaris grās agere
meū erit. Q̄ p̄ certo mai⁹ est donus ḡte suscipe
q̄ donasse. p̄ eo siquidē v̄le liberalis p̄ceib⁹ tri-
buit si qd̄ donat ḡte suscipit ⁊ magis suscipe sei
dicauit. pp̄ hoc a ḡto nō aliud exigit q̄ hoc q̄
gaudiose suscepit. Itaq̄ abscondit facie: fugit lau-
dē: nullā repetit exteriorē mercedē. Itū qd̄ po-
tēs est nāsa germificās. auri liberalissima taz p̄
sūda vena ⁊ t⁹ pomificās celi bñficijs. ⁊ auriga

nōne abscondit facie. ne tāq̄ visibilē gl̄iaz exigēs
tes improperēt donatā: marie q̄ fudert. Itaq̄ nāsa
⁊ virt⁹ nō in facie tribuit. q̄ nec rē nec laudē ex-
trahit: v̄t tualit̄ fufis munerib⁹ cupierūt. Qui
bus dictis vale addito q̄euit.

Prouerbiū q̄ liberalis oib⁹ q̄pus potest do-
nat. **D**e terra ⁊ p̄mo mobili. Ca. xxj

Aspiciēs terra q̄ p̄imum mobile p̄ter se
cōicato motu diurno cuncta secūz visibi-
lia rapet locuta est ei dicēs. Et qd̄ inq̄etas tānū
oīa: Cur tibi nō iufficit motū tuū ifluere tm̄ vni
At ille r̄idēs desup dixit. Vñ locuta es sicut tra-
obscura demētia tenacitate arida. cupiditate p̄-
petue sitibūda Itō attēdis q̄ meū inq̄etare ē no-
bilitare. meū mouere clarificare. ac meū rapelī-
beralissimū sit donare. Sibus enī q̄ meū mouē-
tur meā naturā cōico. v̄tutē natā ipendo. ppriā
causalitatē distribuo. Aut quidē si forte vni vel
paucis ipartiri supabundās meū illiberalit̄ bñ-
ficiū voluisti. tūc mihi aut alijs crudelit̄ iudisti
Cōsidera q̄so q̄ sicut vniuersale recipit: sic vnū-
uersalis virt⁹ cōiter agit. Itaq̄ quēadmodū v̄a
iusticia est ad oēs: ita bñficientia libera deriuat̄
ad oēs. Itā liberalissimo radio tytā cūcta resp̄-
sit. nec vnq̄ effusionis sui splendoris t̄minos co-
artauit. Epar vniuersis s̄a quācūq̄ mēbris cibale
distribuit. Sic cor vitalē vaporē p̄ cūcta p̄flauit

Sicut cerebrum cunctis insuit. et totum liberaliter corpus anima subito viuum facit. Ergo qui liberaliter donat cunctis quibus potest accommodat. quod non est personarum acceptor: sed cōis beneficiorum largitor. Quibus auditis verēcūda terra obmutuit.

C Proverbiū quod liberalis granditate donat.

De die et nocte.

Ca. xxij.

Ad solis presentiam facta die cum nox totaliter fuisset exclusa: statim ei lamētabilitē dixit. Ut quod tamen clare luciditatis copiositate effudisti et me sic ab habitabilibus vndique propulsasti. Nonne sufficiebat ad visionis necessitudines effudisse. cui ille respondit. Minime infriigidatiua es corporis et pectoris constructiua: et propter hoc loquaris ut auaritia. Quid est virtus: nonne vltimū fore potētia a phis diffinit. Vbi qui infra potestatis valitudinē agit: nondū virtualitē egit. Sic igitur qui non quantum potuit beneficium parū oberrās a virtute deficit. At vero quod est aliud liberalitas quam libere beneficentie magna voluntas. Sed nimis deficientior est si donat minus quam potest voluntas euidēs signū est beneficium traditū. In mueribus igitur largiēdis non suscipiēt arcedenda est dignitas sed donātis. quoniam in beneficiis virtus attendit non persona. Et propter hoc atigones talentū petēti cuneo: illiberalitē denegaui. Tandē auariciā suā in dignitate phis palliās plene est quam tibi dari pueniat inquit. At vero sic alexander mace

do cum argueret quod nimis ultra quam satis est cuidam dedisset. mox liberalitē rēdit. Minime non asperxi dignitate persone sed ad regalē munificētie graditatem. Attēde ad primariā liberalitatem fontanā. Unde bonitatis omnis trahit vena: quantum realitatis mundo tribuit: quod omnia quantum pulchritudinis firmamento. quod omnes stellas et quantum veri splendoris: quoniam totā lucē. Nunquid reliquit aliquid vniuersitatis tam maxime principii bonitatis sue beneficio vacuum. Sic anima quidem liberalitē agēs subiecto corpori: tamen quantum potuit tribuit. Sic liberalis hemiculus viscera propria in beneficium cuncta dedit. Sic largissima sentētia in gñone alterius totā in seminariū pulueres: semetipsam effundit. Vere igitur liberalitatis beneficium non est carū sed cari. non est maius sed maximū neque tantū sed totū bonū. Quo audito magister veritatis obtinuit.

C Proverbiū quod beneficium liberalis debet esse perpetuū. **D**e danubio et equore. Ca. xxij.

Semp inmundati danubio sic locuti ē equores. Quā tue manatiōis cessabit iper. quoniam tūma bif influrus: quosque latice dabis. At ille parum indignatus rēdit. Vbi loquaris sicut mare: quod omnia fluenta insaciabiliter recipis: nec tamē iuste creuisti. Minime tūc liberalitatis mee cessabit influxus: cum insaciabilitatis tue terminabit appetitus. Non enim minor est valitudo virtutis quam viciositatis

defectio. et propter hoc sicut cupiditati nihil satis est ita liberalitati nullus est finis. Unde michi quod ex quo propter quod et quod tribuit liberalis. Hone ex inclinatione virtutis prestat. ratione delectationis donat ratione delectationis se totum coniccat. Quoniam igitur virtus quocumque modo natura inclinatur. semper pagit: nec unquam existit ociosa. Unde semper humilis inclinatur iustus est: innocens: rectus: misericors: prudens: pius: liberalis: beneficentis: et pius. Sicut verus amor est sine fine. Caritas autem nunquam excedit. et quod amicum est prope tue diligit. Unde quod ex dilectione largitur nunquam a dilectione retrahitur: nisi dilectio finiat. Operatur enim amor magna si est. si autem definit operari amor non est. Atque nec unquam deficit beneficium liberali ad dandum cum sit virtute et amore ditissimus. Hec si deficit pecunia adest ligna. si deest census adest manus. si est cellarium vacuum non est consilium diminutum. Huiusmodi siquidem desunt virtuti diuitie. Non ergo deficiat virtuosa voluntas: quia non deerit fructuosa facultas. Attende queso quod perpetue sunt manationes beneficiorum liberalis nature. Hone celus vitales virtutes semper inferioribus influit. Sol perpetua lumina fundit: et semper gratissima tellus pasca gignit. et donec vixerit cor membra singula calefacit. epar nutrit: cerebrum sensus animat. Igitur liberalis beneficij perpetuus est influxus. Quibus virtutis magis danubius redundauit.

Proverbiū quod liberalis velocis est ad dandum.

De sole et caligine.

Ca. xxliij.

Quomodo exortus sol in primo principio orientis copiosissime fusa luce: tenebrae undique habitabilis pleno emisperio mox fugasset. caligo deorsum sic postea eadem est dicens. Et quod tate largitionis impetu tanto repetino emissionis in fluxu radiarum tuorum fulgores super terram fudisti. Nunquid non satis erat moderatio paulatim influere: et ita mercuriali modesta prarietate fugare. At ille respondit. Tenebra es: et ideo ignorante cecitate referta. sicut tenebra es locuta: Huiusmodi nesciisti modum liberali donationis. Hanc enim magna voluntas in dando est: si facultas adest: non minor est in effundendo velocitas. Sic quod effundere potuit et distulit: vitiosus concupiuit quod tenuit: nec voluntarie bene dedit. Clarum est speculum libere voluntatis effusiva celeritas donationis. Ea siquidem lucide panditur virtus si non quod datur amant. Virtus autem in libera voluntate consistit. Audiuit quod iam in puerbiovit. Qui cito datur bene donat. Hec bene: quia voluntate et placida rez. Aut certe bene datur: quia in re et in voluntate. Unde in voluntate non dedit: sed tamen fortis ope quod donare tardavit. Hanc ubi ad dandum facultas affuit. et si interfuit tarditas ibi voluntas non fuit. Reuera si dare diligit non tardat. Hec ei aliud principaliter magis liberalis intendit quam hoc quod dare virtualiter

voluit. Porro si liberalis es donator: letificum videri decet. eo q̄ min⁹ gaudēter suscipis mun⁹ tardū. Attēde q̄so q̄to ipetu a natura nati sōtes scaturiūt vēti fundūt: celū i bñficiū voluit: ⁊ sub stāialis forma materie i athomo t̄p̄is copulat Bñficiū ḡ q̄to dat veloci⁹: tāto libētius. q̄to li bēti⁹: tāto liberali⁹. ⁊ q̄ to liberali⁹ tradit: tanto cari⁹ sumis: ⁊ iocūdi⁹ possidet. Quib⁹ auditis caligo disparuit.

Proverbiū ostensiuū q̄ liberalis hilarit̄ do: nat. **De aquila ⁊ fenice.** La. xxvj.

DE supnis ad infima ptuitu vigili aq̄la p̄e dā inuestigādo p̄spiciēs. Lū fenicē cerne: ret se igne genito cōburentē: descēdit ad eā subis to ⁊ hec dixit. Nūquid i p̄bustione nō doles: At ille. Tu aut̄ i venatiōe nō gaudes: Et illa. etiaz. Tūc fenix adiūxit. certe sicut tu cupida delecta: ris i captiōe p̄de: ita fenix larga in donatiōe sub stantie. Nō ei minor iocūditas est in exhibitōe liberalitatis: q̄ tibi in dep̄datione cupiditatis. Sēm eni actionē ⁊ virtutis effusio sequit̄ delectati onis. Propt̄ hoc carissima i hoc igne nō doleo s̄ delector. q̄ in gnōne alteri⁹ tā delectabilē to: tā meip̄am effūdo. Nunq̄d nō p̄siderasti q̄to i: petu delectatiōis in gnōne liberalit̄ vipera se dis fundit. vt quidē nō sentiat amaritudinē morsus mortis. Nūm̄p̄ cūcta sua bñficia nō sine magna

delectatiōe liberalis natura cōicat. Hāq̄ gn̄ati ua ⁊ tus medullā viuificā bñficialit̄ cū suauita: te largit̄: iocūditate cor fundit. ⁊ cū digestū cibū stomach⁹ donauerit delectat. S̄is eni donatio liberalis cū hilaritate est cordis. qm̄ ei⁹ effunde re virtutē augere est virtutē: p̄ficere i ⁊ tute: vir: tutē q̄q̄ possidere. At nō illiberalis tenēdo aux p̄dit semetip̄m. ⁊ foris duz possidet int⁹ veracit̄ nihil h̄z. Dolet si dederit: q̄ p̄dit. eo q̄ ⁊ tute nō dedit. Si rapuerit delectat: ⁊ nescit cecus q̄ ip̄e amittit. S̄z q̄d habet q̄ seip̄m nō possidet. Dia em̄ trāseunt cū p̄sona. Et p̄p̄ hoc q̄ cupiditas est seruus cuius est dñs. Disp̄ge ḡ bona libēter dona hilarit̄. vt vna cum virtute possideas vni: uersa. Ea quidē in sempiternū sis liber. Quib⁹ auditis aquila ratione liberalitatis confusa i su perna volauit.

Proverbiū cōtra iniquitatē ingratiūditis.

De vipera ⁊ eius filijs. La. xxvj.

GRAUIDA vipera cū ad maturitatē p̄fectā se tus p̄duxisset: diros i suis viscerib⁹ sentēs morsus amara nimiz bñficij q̄rimonia eis dixit Quid ē hoc scel⁹ q̄d facitis: nunq̄d redditis p̄ bono malū: q̄ lacerat̄ vētrē q̄ vos portauit ma trē occidit̄ q̄ vos genuit. Que est ista p̄tra natu rā neq̄cia ⁊ ingratiūditis seucicia tam stupēda. At illi dixerūt. Quid est q̄d nobis dedisti: fecisti

nim� vt delectares te cōcepisti ⁊ in tetri carceris ventre nos abscondisti. qđ aliud circa nos egeris nescim⁹. Atq; pdire in lucē appetim⁹: et gratū mūdi spaciū asseam⁹. Tūc mat adiūxit. Ecce quidē iā totū in rubiginē ingritudinis impegistis. Itaq; nō solū vt dignū est. nec q̄tū ad gñonis beneficiū p̄tinet rñdistis. S; qđ maius imo qđ peius est spernit⁹ ⁊ denegatis. atq; qđ scelestū est matrē exinde leditis. ⁊ qđ est ingritudinis p̄plementū iā obliti tāti muneris estis. Itā qui beneficij recordat⁹ ingrat⁹ esse nondū i toto sanctif. Reuera ego ꝓcepti vos ex medullis carozib⁹ meis. Alut ex sāguinib⁹ ꝓprijis meis fuit calore meo. portant labore. ꝓmoui cū dolore. ⁊ in visceribus ꝓprijis nocte ac die custodiui timore. Itāc autē ꝓ tātis bñficijs matrē repēditis vicē mortis. nimiz in ipām directe venā bonitatis delinquitis in virtutē pijsime largitatis peccatis. legē eq̄tatis offenditis. ⁊ fontanā pietatis bñfice obduratis. Lucidū ignē caritatis extinguitis. splēdore v̄itatis fuscatis. Uerū qz inique repēditis malū ꝓ bono: retribuet vob̄ iustissime malū ꝓ bono. nāq; iusticia ingritudini est grata mime. Itaq; demeritoꝝ reddit ei sti pēdia digna. Et ꝓꝓ hoc qz ingritudine incepiſtis dira ingritudine finietis ⁊ feua. naz tu fili fecūdabis sorozē tuā: ⁊ ipsa te ꝓimet. ⁊ tu filia se

tus cōcipies qđ ꝓfestim crudelitē te occident. Et sic h̄tes viciū in tormētū ⁊ ingratitudo ingratitudine puniet. ⁊ erit soboles ingratitudinis cibus mortis. Quisꝫ dictis dolore v̄iceꝝ exticta ē. Cꝓrouerbiū ostēsiuū ꝓꝓrietatū grati.

C De cane ⁊ lupo.

Ca. xxvij.

Q Anis a dño h̄berat⁹ cū ex dolorib⁹ decū: bēs clamaret: mox venit ad euz lupus nō ferit⁹ sed secur⁹. Sicq; visitator durissim⁹ atq; gūissim⁹ cōsolator asperrimis liniēs: amarissimis mulcēs: afflictioē addēs afflicto ꝓposuit dicēs. Cur de amico clamore conueris ⁊ grandi voce de hoie lamētaris: Tu certe re⁹ tibi es qđ tñ hoie semꝓ dilexisti. nā sunt stipēdia meritoꝝ tuoz: qz nocturno gelu ⁊ calore diurno gregē custodiuiſti: suscipe nūc dolore. Lut qđē canis gratissim⁹ clara ḡtitudinis sentētia mox rñdit. Si bona suscepi de manu hois cur ⁊ nō sustinerē nūc mala. Sēꝓ autē nisi bonū expetim⁹ ab amico: imo ⁊ si qñ inerat⁹: suscipiamus ⁊ malū. nā si ex lege dilectōis ꝓ amico maluz nō fugit vt qđ ab eo trāquillissime nō ferat illatū. Min⁹ em ꝓ certo qđ gratus esse dinoscit qđ qñq; cuius dotar⁹ est bñficientia patiēter ei⁹ nō tollerat offēsa. At semꝓ diligit qđ amic⁹ est ⁊ semel accepto bñficio semꝓ virtuosus est grat⁹. Sicut abestō qđ vere dilexit accēditur: ⁊ qñ fons viu⁹ ingrat

h ij

tudinis vena aperit. Est ei virtutis semp. prosper
actus. Ad hec lupus discordie seminator adiun-
xit. Et quod est beneficium tibi datum: nisi post diei cur-
riculum panis tamen. Tu autem cum aialia cetera nocte
libera quiescunt: eternus fuus super gregem palpebris
timorosis cuiusdam: et apto ore in diali caumate
in dextero pectore: lingua paralitica: sitis auram. Sic
continue latratibus et pestaribus et infestus semp: las-
niaris visinis vngulis. Sed nunquam pro pane par-
uo dulcem tribuisti quietem et pellem. Tunc canis pru-
dentius callido hosti ruidit. Namque cunctis inimi-
cus et nocivus nihil unquam virtutis et gratitudinis
cognovisti. Quid enim aliud est gratitudo quam caritas
iusticia: liberalitatis lex debita et beneficentia equa-
tis tribuens pro vno centuplum ceu bona terra pro mi-
nimo maximum: ut matris secunda pro vili carissi-
mum velut coctula nuda. Neque certe vllum est libe-
ralis beneficium modicum: quod cum virtutis quippe amo-
re dedit principaliter semetipsum. Quid ergo dignum da-
bitur pro virtute: aut quod equaliter reddetur pro boie:
pro certo nihil est quod a grato liberali repeditur nisi
si virtus pro virtute: amor pro amore: atque homo pro
boie quotius redonet. Glorietur ergo quod hoies semp-
sum amicus et tuus propter boiem propter inimicus
Quibus cum pavore auditis lupus mox in so-
litudinem fugit.

Explicit liber tertius.

Incipiunt capitula quarti libri. De his que
sunt contra luxuriam.

De vicio intemperantie contrario modestie.

De murlego et porco. Ca. j.

Tabat murlegus in splendido pra-
to et lingendo lingua pellem eius: et ut
polleret etiam adhereret pulverem ex-
piabat. Sed contra porcum non longe
in sceno fetido hinc inde profusus: cu-
te spinis turpissimam iactatione homini amplius sor-
didabat. O iniquis amenissimum mihi lectus et
stratus dulcissimum. O quam mihi delectabilissimum esse
suis: quod tam fruibile balneum cum carni mee: aqua refriger-
ans stilla rosis: transcendens nepe libani latices: da-
masci et panormitani fontes: et ibi bays et hancis
lauacra sospitatis. Atque murlegus cum hoc dicen-
te in sordide volutus audiret: indignatus ad verbum et
abominatus accubitus: mente quoque clarior hec
dixit. De falsitate talis extollentia multo magis
quam de imundicie feditate dolere. nisi quod ut tibi res-
ferrere aliquid parum me pro eloquium direxisti. Quid
enim hoc est ubi iaces: At ille respondit. Lutum sce-
norum. Tunc murlegus increpando adiunxit. Bene
es porcum quod delectaris in fetidis. impinguaris in
sordibus. et letaris in rebus pessimis. Lutum porcum
impatiens dixit. Vade iudica mures tuos.
Quid mihi et tibi: At ille. Bene salomonicum

est. Noli arguere derisorè ne oderit te. Attèn pe-
 stilèti muri iudex auctoritate nature cõstitutus
 sũ su? Et tibi imunde si pcipis nature morib?
 corrector sũ tu? Te nãq; lingedo lingua vitare
 sozdes edoceo si attedis. At illũ. s. murè iudico
 cũ in maleficijs eũ iudicialis yngula cõprehendit.
 Vide q̃so q̃ cara est deo grãq; mūdicia taz
 aie q̃ nature. Ille enĩ celũ sibi ineternũ parauit
 mundissimũ ⁊ repleuit luce clarissima mundũ.
 Bã de cãdidato semine generat. ⁊ puro mēbũ
 sanguine cibat. Mira quidẽ rutilãtia flores ger-
 minat. ac splēdēti pluuiã squama ⁊ pellicã car-
 nes ornat. Sic natura preciosas gēmas gignit
 purissimas. Et metalla quidẽ puritate splēden-
 tia parit: cõdit modo digesta. Et qd̃ g̃ in imun-
 tijs delectaris: Resciuisi q̃ expulsua dissoluta
 ⁊ tute. retētis feditatib? caro perit. Et iõ si vitã
 tñ diligis sozdes fuge: ⁊ ad purgatũũ mox la-
 uachũ ascēde. Quo dicto rēdeuit.

Contra amatores deliciã luxuriosos.

De pozco ⁊ vulpe.

Ca. ij.

Suadose pozco? a suo dño enutrit? cũ impi-
 guat? recuberet ad eũ veniēs vulpes salu-
 tauit ⁊ dixit. Quomõ est tibi frat. At ille rñdit.
 Quid petis? Nõne hoc cernis q̃ let? satiat? in
 crassat? nunq; fatigat?: s; semp delectat? q̃esco
 Nã iueni hoiez fm cor meũ: q̃ facto mane. mihi

I abũdantia cibũ atēponit: nũq; esurire pmittit.
 imo ad esũ me interdũ pigritantē blãda voce cõ-
 pellit. laborare nõ facit. ymbzã meridianã appo-
 nit. luti suauissimũ lectũ strauit. Atq; dulci ma-
 nu blãdif pzuritũ recũbentis. Nõ solũ pati mor-
 sũ me vnq; a canib? ad delectationē cũvago? su-
 stinuit. sed nec latratũ pauescere me permisit.
 Quid pla? eo pcurãte semp viuo in croceis. vt
 qd̃ g̃ tu die tota vaga ⁊ famelica circũs. ⁊ cũ ta-
 li amico ad habitandũ venis. Quib? vulpes au-
 ditis sup insensatũ ridēs subiũrit. Bũ vep est q̃
 crassities tõdet sensũ: tollit motũ: ⁊ p̃tinate sub-
 uertũt delicie intellectũ: p̃t qd̃ paz vidisti. nec
 vnq; rectitudinalit iudicasti. Namq; iste hõ pi-
 scator fact? est sup terrã cibali dulcedine ornat
 hamũ vt ad mortẽ suauit trahat incautus. Ille
 magnes fact? est ham? plurimũ attractius q̃
 cũ risũ occidit attractũ cibis deducit ad suspen-
 diũ. Et vt venator callid? dulci fistulavocat ad
 laqueũ. Replet nãq; ventrẽ tuũ vt decoctũ te sa-
 pidũ comedat. Dat fursur vt piguedinẽ faciat
 Accõmodat brodiũ vt carnẽ assumat. ⁊ si in-
 trasses domũ ei?: ⁊ diligēti? sp̃xistiles: p̃fecto
 ex alatis inibi pēdentib? alijs q̃s ita nutriuerat
 ab eo paratũ tibi incēdiũ cognouisses bonis te
 ducit ad mortẽ. ⁊ in sempifnas trificias tibi de-
 licias has cõuertet. Absit a me talis amic?: qui

subornat amorū odiū. ⁊ etne mortū sub mūdū deli-
cijs cōdit hamū. Abominor cibū suū blādien-
tē. Repudio manū extūc totū ei⁹ spno solaciū.
Holo certe vt risu me cōcludat ad luctū. nec sus-
is falsis delicijs a me sepet pellis vitale pfortiū
Calicē pharaonis eligo: nō ferculoꝝ canistrū.
Spno paleā nō flagellū. Sagittā ionathe intra
me diligo: et to ab rufugio basium. Quibus sic
probatīs moꝝ fugit.

¶ Proverbiū de malo deliciarum.

De cane ⁊ lupo.

Ca. liij.

Sub meridiano estu canē apto ore ac pecto
re inq̄tatū in accubitus sui cordis refrige-
riū attrahentē inueniēs lup⁹ dicit. o insensate mi-
ser r̄spōte calamitati subiect⁹. Si tm̄ tibi placēt
angustie vt qd̄ q̄ cū empedocele ciclōte nō et hne
refartaz miseria picis in fornacem. Nimiz si te
delectat cōtra naturā penalitates. expecta paz
qz in morte cūcta iuenies. vt qd̄ ergo i tātula vi-
ta sp̄ietis refrigerijs ex nūc ardes. Hāqz tu i no-
cte ouib⁹ q̄descētib⁹ somnū nescis. Illis tota die
pascētib⁹ nō q̄descis. panē tm̄ ⁊ aquā sumis: no-
cno gelu ⁊ diurno caumate ill' sp̄isso vellere co-
optis: ac mutuo se fouētib⁹. tu nuda pelle i tēpe
statis aere sol⁹ degis. Illis qd̄ sine timore iacē-
tib⁹ tu suspēsa palpebra: hic dentē: hic vngulaz
i apto vigilās p̄miceis. Quenā sūt interdū des-

licite tue nssi acetosū lac: intestinū fetidū: lect⁹ la-
pide⁹: ⁊ suavis odor sterc⁹ ouū. Quid pla: Cū
ctis es iuste ifelicioꝝ ⁊ tu tibi ipse mūdū iā fecisti
infernū. Surge surge miser: ⁊ relictis penis q̄re
delicias vt saltē anteq̄ vitā finias stillicidū p̄so-
latōis gustato: expericētia qd̄ sit bonū agnoscas
Hui⁹ autē canis valida exhortatiōe deuict⁹ sur-
rexit. ⁊ vt se licencaret ad ouiclas venit ⁊ dixit.
Dudū futui vobis ⁊ obsessus vndiqz misijs sa-
tis steti vadā vt iuxta lupi monita i delicijs ali-
q̄tulū redescā Quo audito illi gemētes dixerūt
q̄sq̄ simpliciores sim⁹ th̄ sapia cū simplicib⁹
⁊ saf. pp̄ hoc rogam⁹ vt atiqz amicas audias
⁊ inimico tuo in eternū nō credas. Nescis enī qz
callidissim⁹ lupus quē dēte nō deicit arte ferit.
Uñ qz te rigida vita dudū hostē accerrimū ha-
buit. Hūc p̄ hortamēta deliciāz iuadit vt delici-
is emolitū iueniat ac delicate carni inimicū den-
tē validi⁹ ifigat. Adhuc autē delicijs caro nō so-
lū molit: s; rigor aie frāgit ⁊ victoꝝ ardoꝝ acuf
⁊ tutiqz iugū curuat. Cor ipm̄ liuoz passionuz i
gredit. ⁊ rōnis splēdor suscat. Nimiz fręgerunt
fansonē fortissimū. Subuerterūt dauid vix sc̄tis
simū: ⁊ de ceperūt salomonē sapiētissimū. Quid
nā em̄ delicie corporales faciūt foris mollificāt
cūctos vestimētis: balneis ⁊ vnguetis. ⁊ int⁹ re-
plet edulijz p̄dimēt; ⁊ vinit: p̄circo pes tumo

rositate graua: calor hūiditate cōdit. ⁊ mollita cutis hinc de leuissime penetra. Igitur frat si delicias q̄ris p̄ncip̄ diligis. ⁊ i dulci flumie letaliter vis submergi. venenū in zucaro appeti. ⁊ in eternas āgustias risu cāticis vis deduci. Crede nobis. crede nob. ⁊ i hui⁹ vite delictis omne maluz latitare agnosce. Vigor ei carnis ē valitudo virtutis. Quo audito puerus canis q̄quit.

¶ Proverbiū q̄ sapiēs debet esse tēperatus in vbertate nec gule seruire.

De vulpe ⁊ mustela.

Ca. liij.

Macilēta vulpes replēde cutis curā agens anthidotū ⁊ magistrū q̄rebat. cui⁹ quidē gnara mustela ei obuia dixit. Exptū q̄re. Nā ex periciā facit artē. At illa rīdit. Scio filia: scio q̄ iā expta mee habitudis sū m̄grā. Deinde cum circuitu vigili suis sordib⁹ iuolutum porcū pinguisimū iuenisset stupēdo mirādā crassitiē si ia centē. diligētī pus p̄uitu circuiuit. Lernēsq̄ in posteriorib⁹ eū vigili cutis aptura sedatū coraz posita mox accessit ⁊ dixit. Te doctozē replēde cutis tā nimīz relatu fore: q̄ ip̄a hec me habitu do docuit. Idcirco digna mercede repletionis macra documētū exposituiat. Attū reuerēde doctoz in turberis p̄i⁹ te q̄stūcula pulso. Audiui ei in philosophicis scolis q̄ admiratio discipulie sit radix: ramuscul⁹ q̄stio: ⁊ satisfactio dulcis frus

ctus. Cui ille tūc exhilarat⁹ sic inq̄t. Postq̄ dī gna es debite calliditatis m̄grā ad paup̄tatis nre venā doctrinalē recurrere: certe mihi debitū est rīdere. Statū q̄ illa subiūxit. qd est p̄ q̄ te nō solū tāra sorditate sedū. vey ⁊ i posterioribus vi deo te corrosū: Mirād⁹ es certe satis cutis plenitudine. nō autē min⁹ sordib⁹ puriginosis es vlcere. At ille rubore. p̄fuso vultu rīdit. Hēpe crassissima facin⁹ hoc ē pestilētissimi muris ac mīnime morsus acumie passus ē sensus. q̄ moles piguedis nec sensū pati: nec motu subuicire p̄mi sit. nōne crassities venatoz īsensiblr̄ patit̄ ictuz. Ad hec vulpes antiq̄ eruditōis snia sic inquit. Maledicta sit talis piguedie stupefactiua sc̄sus dissolutiua mor⁹: sorde referta: doloroso onere q̄ uida: gionis ozbara gaudio: ⁊ vite puata tripudīo. Plura ei piguedie suffocāf: ⁊ plifica v̄rute ozbanf. Gaudeo certe oi modo nescia tui ⁊ ca ra est mihi admodū expiētia mei. Nature de cetero obediā iuxta qd̄ sapie est sentētia: q̄ plibus indigēs salutis maī modico cōtēta est. Hec ob uia ītēperātie gule paucis tātilla egēs: īfirmi: tatis fōrana libidis pena: desipiētie semita mortis ianua. stat nullo sine epuloz cōtenta. Ad salutē ei ⁊ vitā cū naturali lege ordinat⁹ sit cibuz ī p̄ditionē ⁊ mortē suā imoderat⁹ eo v̄tī faru⁹

Eruditū igit̄ his magistrū discipula illicētariū

vale dicto reliquit.

C Proverbiū cōtra amatores vini.

C De ape et bibione. Ca. v.

Mellis stillicidia in florib⁹ apē lingentē bī
bio regit et ibi causaz qđ q̄reret mox petis
uit. Cui illa rīdit. Mel sitibunda q̄ro: mel collis
go de floz p̄fundo. At ille hec audiēs ridēs dī
xit. Bñ scripsit aristoteles q̄ amatores dulciuz
fatui sunt. Putauerāq; te sensatā foze ex regis
gubernatiōe ⁊ arte. S; vt cerno opatiōe minor
res tua est. Hāq; nōdū nosti qđ est mel ⁊ vitalis
suauitas cui⁹ radicis de fructu ⁊ floze stillit. At
tū q; p̄patioz siti tue: veni mecū ⁊ dabo tibi mel
lis celariū plenū. vt qđ tota die sitibūda ⁊ anxīs
i aridīs florib⁹ tēpestariis egredere. S; te dulce
dinis ducā ad fontē. At hō cū illū credula seq̄
retur deductā ad vegetē sic allocut⁹ est dicens.
Himīz hec ē fragrātia vite: abūdantia ḡfe: dul
cedo leticie: valitudo mirifice medicine. Stud ē
mel suauissimū cor suscitans: hic balsamic⁹ li
quoz substātia saluās: hic ros nitidissim⁹ hoies
deosq; letificās. Bibe ḡ mecū sitibūda satis et i
locūditate recūbe. Ad hec sagax illa vini odorē
fētēs mox ita fert dixisse. p̄ certo hoc dudū au
diuerā: s; experientia nesciebā q̄ amatores vini
sūt ebrii. Himīz. qz vino male semp ebri⁹ es: ra
tiōis lucernula carez: qm ⁊ de vini corruptione

genit⁹ es. idcirco de p̄petate ei⁹ corruptissime
locut⁹ es. Hā vinū mel ori ē: s; qđē capiti vene
nosum sel. Sapit i ore: ardet i vētre: fumat in ca
pite: p̄tūdit sensus: vigorē p̄fundit: imaginatio
nē fallit: rōem destruit: tollit mentē: vsq; obnubi
lat: neruos laxat: linguā balbificat: os inhone
stat: man⁹ mobilitat: pect⁹ infāmāt: spumat lu
xuriā: vim gignitiuā enervat: gressus iordinat:
totū vastat: ita vt a plāta pedis vsq; ad vertices
nō sit in ebrio sanitas. Vinū q̄ppe q̄ primuz bī
bit inebriat⁹ est. inebriat⁹ sopit⁹: sopit⁹ nudat⁹
Rudar⁹ inhonestat⁹: inhonestat⁹ derisus. Eo
venenat⁹ loth: stuprū filiaz nō sensit. Amōn tes
mulētus fratris gladio cecidit. Et holoserues
dux iuict⁹ p̄strat⁹ manu muliebz pugione suo
caput amisit. Q̄ amabile dulce es om̄e vene
nū odīs amātes: diligis abhorētes. occidīs p̄
fructēs: submergis te sectātes: abutētes ledīs:
mederis vtētes. Te hō vtētibus mellitū es ves
nenū. Quibus diffinitis recessit.

C Proverbiū cōtra amatores pinguiū.

C De aqua oleo ⁊ flamma. Ca. vi.

In lāpade vitrea degēs aq̄ cū sup fufū oleū
prius descendēs in infima mox in sublimia
moueret locuta est ei dīcēs. Ut qđ frater sup me
que in oliue radicib⁹ te nutritiū. tanto impetu in
gratitudinis sp̄reta reuerentia ascendisti: Ad

illud rñdit. Quippe nase ipetu r rōnis vigentis lumie seqns. gressū q̄ illa ipulit hac direxi. Nec licet qdē rebellē esse nase. Hōne tu carissima im pellēte ea cū grata supis fuisses. abstracta de supnis: mox i ima descēdis. Ad hec aq̄ q̄ete subiūxit. Ut video nosti doce quō natura supnatate te faciat. Cui oleū dixit. In p̄optu causa est: qz ignea piguedo me leuat. quo quidē aq̄ diligēter notate statuit i licinio accēsa scintilla cepit se o leo nutrire. Cūq; illud se videret guttatim decre scere flāmā hō exrescere. sic paulati indignatū ferē dixisse. Adhesisti suauit vt p̄sumeres sociuz fraudulēter. Qñ faciabit ardor tu? Et illa. q̄p̄pe qñ desiccabit vinctuositas tua. nisi ei a te pus amoueas pinguedo: a me qdē cōburēdi nō sepa rabit actio. An ignoras q̄ ab estu ineternū nō se paroz. qm̄ vinctuosus ab hūido r inseparabilis ad herēte viuit p̄petue me? vigor. Sic inuicē p̄mor dio semel i corporis medullis accēsa tā diu exar deo q̄ diu i eis cibatiua regnabit piguedo. Hōne ardor libidīs trñ p̄tendit q̄tū vita i luxuria inraasat. Quib? dictis postmodū p̄supto oleo flāma venit ad aquā. Cui? exēplo p̄tra caliduz illa frig? suū opposuit. ac cōtra ardois voragi nem substāciali macredine se armauit. Lepitq; mox flāma clamare r dixit. Quid est hoc qd̄ a gis auara? Cur vis extinguere vitā meā: flām

cōsumere me tu vis vt paz ante oleū destinxist. noui maliciā tuā. Ego sum medicina tua. Quo dicto flāma extincta est.

C Proverbium cōtra amatores carnalis pulchritudis. **C** De camelo r duob? thauris dimicātib? p̄pter vitulū.

Ca. vij.

Dobus letalit aduersuz se cornu r vngula dimicātib? thauris. camel? supuenit r misert? mox exiciale bellū ac furozē cruentū ingerēs se diuisit: dixitq;. Quenā vobis rō odiedī q̄ r causa pugnādi est cū ābob? similē speciē nasa donauerit vinculū diligēdi. Dicite mihi si rōne fortassis tāte iracūdie seminarium possit euelli. At illi dixerūt. Hīmiz pat hui? odij amor ē cā: vitulā enī formosaz diligim?: quā qlibet sibi ap propare volēs tā seua pugna mutuo dimicam? Quo audito cū prudēs ille hui? furor? libidinē i occasiōe norasset: mox pugnā dirimēdi dixerit rōni r dixit. Qd̄ pulchritudo certe placeat oclō r vi amoris cor ad se delectabilis trahat nō ē vi ciū: s; nase pulchrū: cū sensus ex se delectēt: r cū bonū cor naturalit attrahit. Atq; q̄ speciositaz placētia i luxuria h̄tat: hoc nō natura s; viciositas ē. Vult ei libido inepta puritatis abuti pulchritudine: ac splēdorē ei? suis feditatib? fordi dare. cui? qdē p̄positionē nasa mirat: r admira tiōe delectat: r delectiōe legis ordine vitif. Dis

aut spēs a p̄ma infabricata formosissima forma
i creatis rebus exēplata est: cuz sūma arte facta
sunt oia. Unde veri appetit⁹ sunt in illā decorā
placabilē ⁊ sūme pulchrā formā p tractū rōnis
inordinādī. Que tñ pura causalis ⁊ incorporealis
formositas sūme placere debet intime attrahere
⁊ ad se toti⁹ v̄ri cordis impetū recurrare vt eaz
diligam⁹ potissime: ipam desideram⁹ ardentissi
me: ⁊ ad ea p̄fūdā totalit̄ rapiamur. Si ḡ pul
chritudinis amorē libido sue delectatiōis pōde
re: sinistrozū recurrat. tūc a formosissime artis
sue veneratiōe rō deuia turp̄t cedit ac oberrat.
P̄op̄ hoc quēadmodū si mente deficiam⁹: ve
nustā faciē nō in sua substātia: s̄z in vmbra specu
lari diligim⁹. Sicut quidē sensu egem⁹ ad vidē
dū formā in visione ⁊ luce sensibili. quē in splen
dore sapiētie pl⁹ amam⁹. P̄ozro si gnationē as
matis: nō debetis q̄rere clarā faciē: s̄z secundaz
matricē. Nōndū certe p̄sideratis quō natura in
generādo: etiā in eaz quā respicit faciei speciem
sp̄mit. Et q̄ vipera secū cocunt⁹ ē nimis ad spe
ciē delectatus occidit. Quippe narcissus perijt.
q̄ venustates dilexit in imagine nō in re. Et ita
vos modo seuisitis inuicē. q̄ in corruptibili car
ne fallacit̄ ⁊ vmbrialit̄ pictā speciē: ⁊ nō in artis
solida virtute diligitis. Quib⁹ talit̄ mitigatis il
loz libidinosum furorem cōuertit ad pacem.

Prouerbiū ad cōmendationē castitatis.

De fenice ⁊ vipera p̄traria i natura. Ca. viij

Fenice solitariā recubētes reperies vipera
salutauit ⁊ dixit. Ut qd tu sola sedes: vbi
tui gn̄is ē amica societas. Cui illa. q̄ppe sola sū
i gn̄e meo nec vlla adest i me sēsus discretio. vna
tñ sū ⁊ singlaris in mūdo. Quo audito mirata
valde vipa dixit. Nunqd tibi soli fuit illiberalis
natura cū ceteris aialib⁹ tā sit in gn̄one p̄fusa.
Obauit ei te dulcis societatis solacio: gn̄onis
suauiſſimo gaudio ⁊ quissiſſime plis bono. ad qd
tibi pulchritudo hec: postq̄ puata es vite cōiu
gal dulcedie: ⁊ coeūdi dilectiōe. Nēpe si moritu
ra es tota deficies: ⁊ siue mortalis: ieternū es tri
stis. Quid pla. cecitate tibi oculis obdurat⁹ malū
bonūq̄ qd sit nūq̄ senties nec nosti. Ad hec illa
fenix. venereoꝝ nō ignara fastidij ⁊ puritat⁹ hec
nescia gaudij: mime turbata r̄ridit. Nūmiz nec
auarā mihi aut min⁹ puidā imo circūspectam
vniuersalit̄ amicā puto extitisse naturā. Totus
nāq̄ mūd⁹ societas mihi suauiſſima ē: quocūq̄
volauero p̄iūctiōe quissiſſima p̄tiguā mihi regio
creaturā. Nunqd sup̄celestis natura speciez sin
gularitū numerositate dotata: societatis dulcedi
ne puata est absit. Vbi nāq̄ est sūma ⁊ gaudioſa
societas vbi toti⁹ speciei maxima ⁊ intima vni
tas. Nōne i gn̄ib⁹ sexu diuisis hec naturalis so

cietatis p̄iunctōe delectabilissime agit. vt i carne vna quodāmodo sp̄s singularitatis efficiat. Quis dulcis q̄ amena ē indiuisibilis vnitas: et virtus inseparabilis comitua. Quis q̄ singularis suz sp̄e assimilata celestib⁹ gaudio itētissime letor: totā nō partē me eē exalto. Tota ei res: tota vis i me vna: oīsq̄ bonitas mee speciei est clara. Quid si gñonis lepore nō fruor. Repe auz: saphir⁹ stel: Ia orbis: et anim⁹ nō generāt. nec min⁹ inde p̄ctōsa se putā t. Indignior ei et a p̄mo bonitatis fōte dissimilitudine elōgata nāsa quidē esse semp i sua vnitate nō potuit. s; ex diuisione successiue gñonis ad p̄duranduz: dei p̄uidētia est adiura. Reuera si gñonis p̄sā solaciū. cur et nō ei⁹ desudatiōis tormētū. Quāq̄ ei fetus vna instāta: nea delectōe cōcipit. tñ abhoiatōe fouet: labore portat: timore seruat: dolore parturit: piculositate gignit: fetore nutrit: fruitute auget: anxietate diligit: et in p̄cto cū maxia tribulatiōe amittit. An forte tu sola de gñone gaudes: experiētia dīsces. Lōcipies ei delectabiliter et letaliter paries cū plē nutritis. tūc eā te p̄dēdo amittes. Sic et patris carissimū cibū mortis. aut q̄ gra gallie ē q̄ pullos genitos tāto amoris ipetu fouet. Nonne ab eis cū creuerint ignorat. pap sudat iumentū vetus sub onere: et postq̄ lactauerit calcē patitur. Quid q̄ meū gaudiū est gñare meisam. meū lo-

lacū est fouere meisam sine diuisione et maculatiōe igne purificātē me genero. cū quis deficio: tūc inouata refurgo. cū vt loqr veri⁹ semp viuo. Qui⁹ enī resolutiōis mee semē est viuificū nōne vite. Nec dicas certe inuacuū me depurasse naturā cū sim gemate et floride castitatis exēplū. Et hoc nō solū delectationē venereas me nesciuisse nō tribulor: s; inuolabili puritate ligata: ea nūq̄ noscitur delector. Tuā igit scia imo p̄cupiscētia sit boni et mali: q̄ momentanea dulcedine colitur: furore libidinis ilans: et p̄dis in eternū vitā et caput. Et hoc dicto ad inuicē sūt diuisi.

¶ Proverbiū ad laudē virginittatis.

De rosa et lilio.

Ca. ix.

Rosa et liliū iuxta ficulneā sunt exorte q̄ cū expādisent floribūda folia nitore splēdentia ac rosē suauitatis manātia: aromaticiq̄ odoris fragrantia effudissent: et illa floris orbata luce acerbū in fructū parit pullulasset: lacte qdē inuidētie prurēs cōmota: mox iuectiuā p̄posuit dīcēs. Post cā amēntissimū rutilantiā floridā: vbi fruct⁹ vñ intēra genitura finalit. Vanū ē q̄ppe florere sine fructu. Ligat ei natura sagax fructū in flore: et ob ipm tā vernatissimū germiat i florē. Et ille mox radice eloquij sentitētes: pacifica rōne dīterūt. Vñ scim⁹ q̄ p̄p̄t puritū gñonis: p̄didisti glām floris: et idcirco iā expoliata es sic

loquēs. Hæpe fructū pacis dulcissimū: s; tñ par-
teris in radice puritū q̄ florere amissisti. Nobis
aut̄ ex plena puritate ⁊ suauitate substantie: flos
ipse fruct⁹ est. Vñ in nobis flos ⁊ fruct⁹ mīme
distinguit. Qm̄ abūdante nimis mellite puritas
⁊ odorifere sublimitat̄ humore ip̄m facti ip̄i
in nobis sūt. Hōne vapor tre purissim⁹ totū flo-
ridū i aurū cōcrescit. Et ros dulcissim⁹ celi vir-
ginitate vernate margaritā cōgemescit. Igit̄ ro-
sa ⁊ liliū ⁊ flores fructiferi fruct⁹ flozidi sūt. An
nesciuisi q̄ h̄ginitatis manantis puritate aro-
mate ⁊ suauitate virtut̄ ipse clarissim⁹ flos ⁊ fru-
ct⁹. Mirabile igit̄ germē h̄ginitatis sine germi-
ne nō est. Nunquid̄ est fruct⁹ sine fructu: imo tot⁹
⁊ ip̄e fruct⁹ est. Sic ⁊ sancta h̄ginitas ip̄m nate
⁊ virtutis est germen p̄ciosissimū: flos amenissi-
mus ⁊ splendor clarissim⁹: fruct⁹ dulcissim⁹: de-
cor p̄stātissim⁹: odor suauissim⁹: valor tot⁹. Hi-
miz̄ ipsa est nature ac virtutis clarissima gēma: i-
uiolata integritas: celestina serenitas: sūma tēpe-
rantia: p̄fecta victoria: spūs sup carnē: glia tota
Ut rosa igit̄ fragrās ⁊ liliū rutilās: ⁊ sc̄ta h̄gini-
tas flos ⁊ fruct⁹. Ad cui⁹ quidē fragrantia vni-
cornis tract⁹ suauiter currit: cui⁹ dulcedine se-
rocitas māsuefcit. cui⁹ puritate tā valida dele-
ctata potestas quasi victa in nitido gremio vir-
ginali reuerēcialiter p̄strata recūbit. O nimirus

magnes nīmie validitatis virginitas: ad se tra-
hens naturā. O saphir⁹ mirabilis castitas oēs
fugās ⁊ destrucēs famē venenosā. O smaragdus
rutilās viriditatis: p̄petua puritas: iuiolate ite-
gritatis amatrix: fetidam venez nullatenus pa-
tiens corrupelam. Ad hec ficulnea stupefacta
conticuit.

Proverbiū cōtra amatores venereoz.

De vipera et elephante.

Ca. x.

Fribūde vipe ad coitū p̄perat̄ elephas
Hobui⁹ quesiuīt ⁊ dixit. Quo sic effrenato
p̄sū tā effuso desiderij ipetu: cupiditat̄ abrup-
tissimo curiū ardēter carissima p̄pas ⁊ festinas
Et illa. vix paz̄ tēta eloquio mox r̄dit. Himiz̄
frat̄ anbelo veneree suauitatis ad gaudiū. accē-
lero ad incōsumate delicias solaciū. festino
gaudiose felicitatis ad actū. Quo audito: cast⁹
⁊ prudēs elephas: ei⁹ nō min⁹ deceptōe q̄ leti-
fere furiositati cōpassus illi sic locut⁹ est dicēs.
Scio certe q̄ furbūda luxuria oclōs nō habz.
⁊ ob hoc nequit̄ intueri q̄ ruit. Himiz̄ ad occa-
sum amātissime vite tēdis. ad basiū mort̄ ama-
rissime p̄ficisceris. ad mortuū cruenta libidinis
ceco minaz̄ duce furore. Quid nanq̄ est coitus
nisi deliciosa pernicies: mors latens: venositas
blandiens: dulcis effusio: vitam p̄dens: am-
plexus destructionem emolliens: et suauitas

ditre fallēs. Ne quidē delectatiōe cōtenebrat ac
vita puat. canes ad morsos acutissimos ligat.
equū ifatuat. murlegū furore tormētāt. stultū su
auit passere euacuat. oculos cecat: carnē fetore
cōmaculat. rōez obscurat. beatissimā v̄ginitatē
violat. ac vite gñalit̄ horaz curtat. Ad hec vīpa
rūdit. Si hec vt asseris ven^o icutit vt qđ in cōs
tu tāta3 nafa delectatiōe ifudit. natura qđē eq̄
tate domita: neminē decipit: nec vn̄s sapia gu
bernata errauit. Cui ille. Fateor qđ dixisti. artū
excessiuū venereoz solaciū: lesionis eoz est cui
dēs argumentū. In tm̄ enī venere corporis vali
tudo p̄fundit̄. q̄ nisi tāta delectatio traheret ad
hoc. natura nullaten^o moueret. Mille nāq; per
vlulat^o angit: et ad scole ferulā qui ducit: puero
suo prius mater blanditur. Quo audito illum a
bire permisit.

Cōtra eos qui coitu ad delectatiōe vtūtur.

De passere et turture. Ca. xj.

Libidinōsū passere imoderatissimo coitu se
fundentē: turtur. p̄spiciēs: mox ad eū venit
et dixit. Ut qđ frat̄ mi tāto libidinōso ipetu: et li
bidinis ipetuoso furore p̄sumeris: et tui tā p̄dis
gus tā temetip̄s effundis: An ignoras q̄ aialia
multū coeūtia parū viuāt: p̄ arce tibi et q̄esce: et
cūcta cū moderatōe age. Cui ille rūdit. Nēpe si
nosti delectatiōe venereā: qđ miraris: Dulcis

esca trahit ad hamū: et morsus gustat^o suauit̄ ra
pit morsum. Ad hec turtur itelligens imoderat
tiōis ei^o delectatiōe esse radicē subiūxit. Scio
certe scio q̄ gñatiōis amore nō duceris. sed de
lectatiōe veneree rapidine v̄tilaris. Attamē qđ
est qđ effundis: Rōne digestissima medulla: nō
ne vite admirabilis semētina p̄pagātis nature:
radicabilis carnis substātia: et diuiciarū gignit̄
virtutis thesauraria vena. Attōde igit̄ qđ p̄dis
gus destruis. qđ insanus disp̄gis. qđ ingrat^o in
nihil p̄ijcis et tu iniqu^o depositari^o nature vni
tati ipendis. Rīmiz submersoz es ordinis mun
dialis: et naturalis legis trāsgressoz. Mūdi enīz
ordo et lex nature hoc habet: vt tm̄ nature de
lectatio dirigat̄ in prole. Tūc aut̄ perēpta et neg
lecta prole retortoz: peruersitatis in delectatiōe
ymbzaliē trāsitūā. p̄lificū semen fundis. Quid
plā: Stultissim^o q̄ppe est qđ delectabilis destruit
et tāto dementius q̄to letalius qui se perdit. Et
his digestis quicuit.

CSpeculū sapiētie beati Cirilli ep̄i alias quas
dripartitus apologieticus vocatus. In cuius
quidē puerbis ois et totius sapiētie speculū cla
ret. finit feliciter. Imp̄ssum in ciuitate Lugru
suij per Arnaldū gullermū de Brocario. Anno
dn̄i. M. ccccc. liij. die. vij. mēsis Junij.

Tabula.

Incipit tabula seu repertoriū totius libri.

Et primo primi libri.

Semper discite: et in extremis horis semper sapientie stude.	i.
Rihil sibi homo est sine sapientia.	ij.
Prudentia vera est que simplicitatis innocētia decoratur.	iiij.
De meliorib ⁹ rebus est uti prouidētia, qua suo loco et tēpore cūcta q̄ras et facias.	iiij.
Donec mortalis es time vbiq̄ et semp.	v.
Vide pedē cui tribuas: et i securiorib ⁹ fige.	vj.
Semper cū tuto onere et suauī protectiōis iugo passibilis perge.	vij.
Tue spei āchorā i bonis ppetuis tm̄ fige.	viiij.
Eterna dūtaxat dilige: et nunq̄ dolebis.	ix.
Ubi multa sunt consilia: ibi salus.	x.
Diligentiori ruminacione omnia digerās prius q̄ agas.	xj.
In oibus ordinata grauitate pcede.	xij.
Ad audiēdū velox: ad credēdū sis tard ⁹ .	xiiij.
Quietē mētis dilige: et ociū fuge.	xiiij.
Doctus loquere: et custodiā adhibe lingue.	xv.
Sis avarus verbi.	xvj.
Dic voce tenui et age actu grandi.	xvij.
Gloriosa est p̄sp̄ritas moderata.	xvij.
Reminem sp̄rn as sed vnicuiq̄ debitum bono rem impendas.	xviiij.

Tabula.

Esto amicus cunctis: intimus paucis: fidelissimus vniuersis.	xix.
Uni electissimo tantum cum necesse fuerit peccatus crede.	xx.
Omni aduersitatem ut vincas paciētie te vallet magnanimitas.	xxi.
Magis semp partē misericordie teneas.	xxij.
Si quēq̄ offēderis pauesce sēp hmōi.	xxiiij.
Cū electo socio p̄ficiscaris aut p̄uerseris.	xxiiij.
In cunctis esto compositus.	xxv.
In bonis sūma cōstantia te cōfirmet.	xxvj.
In bono noie et tutū tetragono sēp fige.	xxvij.

Incipiunt capitula secundi libri de his que sunt contra superbiam.

De bono humilitatis et malo superbie.	i.
Cōtra eos q̄ sup̄bire incipiētes inflātur.	ij.
Contra eos q̄ dignificāt se maximis.	iiij.
Contra presumptuosos.	iiij.
Contra audaces.	v.
Cōtra sup̄bos q̄ volūt equiparari deo.	vj.
Contra appetitum singularitatis.	vij.
Contra appetitum p̄ncipalitatis.	viiij.
Contra appetitum superbe libertatis.	ix.
Contra appetitum dominationis.	x.
Contra appetitum dignitatis.	xi.
Contra appetitū mūdane celsitudinis.	xij.

Tabula

Contra eos qui adepti magnipendunt magna et alta.	xiiij.
Contra eos qui cito adepti rapidam altitudinē glorianur spernentes humiles.	xv.
Contra tumentes ex scientia.	xvi.
Contra arrogantes ex eloquentia.	xvii.
Contra superbientes ex amicorum multitudinē quibus armantur in malum.	xviii.
Contra superbientes ex robore.	xix.
Contra supbiētes ex progenitorū nobilitate.	xx.
Contra eos qui superbiūt ex diuitijs.	xxi.
Contra vanigloriosos volētes apparere.	xxii.
Contra eos q̄ gaudēt videri cū nō sint.	xxiii.
Contra apparētes et prariū existētes.	xxiiii.
Contra pōposos ex magnitudine gr̄az.	xxv.
Contra eos q̄ gloriātur ex carnis specie.	xxvi.
Contra eos q̄ gloriāntur ex vocis claritate.	xxvii.
Contra eos q̄ appetūt adulationē laudari.	xxviii.
Contra eos qui cōmendant seipsos.	xxix.
Contra inuidos.	xxx.
Contra infamatores.	xxxi.

Incipiūt capitula tertij libri de his que sunt contra auariciam.

Contra cupientes mūdanas diuitias.	i.
Quod cupidi terrenorum sunt ceci.	ii.
Quod cupidi cōtūcunq̄ habeāt sūt paupes.	iii.

Tabula.

Contra eos q̄ nō sūt contenti cū satis hēant.	iiii.
De malis q̄ vt plurimū accidūt ex diuitijs.	v.
Contra eos qui cū dolore diuitijs perditis ad huc laborant vitari.	vi.
Contra eos qui ex diuitijs acquisitis se putant esse felices.	vii.
De causa et cura insaciabilis auaricie.	viii.
Quod meli⁹ sit min⁹ egere q̄ magis hēre.	ix.
Que sunt vere diuitie.	x.
Ubi sit curandum vitari.	xi.
Contra eos qui libēter recipiūt munera.	xii.
Contra eos qui capiēdo festinant vitari et letantur cōtōtius se diuites esse factos.	xiii.
Contra eos qui se raptis diuitijs plenos esse gaudent.	xiiii.
Contra eos qui laborare obmittunt et studēt de rapinis viuere.	xv.
Contra eos qui vt splendide viuant rapine dāt operam.	xvi.
Contra fures qui pluries apprehenduntur vbi latere crediderunt.	xvii.
Proverbium ostensiuum differentie que est inter auarum et liberalem.	xviii.
Proverbiū ostēsiuū q̄ liberalis dat gr̄tis.	xix.
Proverbium q̄ liberalis dato beneficio nō im prosperat exigendo laudem.	xx.
Proverbiū q̄ liberali oib⁹ q̄b⁹ pōt donat.	xxi.

Tabula

Proverbiū q̄ liberalis grāditer donat.	xxij.
Proverbiū q̄ liberalis beneficium debet esse perpetuum.	xxij.
Proverbiū q̄ liberal' velox ē ad dādū.	xxiiij.
Proverbiū q̄ liberalis hilarit' donat.	xxv.
Proverbiū p̄tra iniquitatē ingititudinis.	xxvj.
Proverbiū de proprietate grati.	xxvij.

Incipiunt capitula quarti libri de his que sūt contra luxuriam.

Proverbiū cōtra imundicie amatores.	j.
Contra amatores deliciarum.	ij.
Proverbiū de malo deliciarum.	iiij.
Proverbiū q̄ sapiens debet esse temperatus in vbertate nec gule seruire.	iiiiij.
Proverbiū contra amatores vini.	v.
Proverbiū contra amatores pinguiū.	vj.
Proverbiū contra amatores carnalis pulchritudinis.	vij.
Proverbiū ad cōmēdatiōē castitatis.	viiij.
Proverbiū ad laudē virginitatis.	ix.
Proverbiū cōtra amatores venereoz.	x.
Cōtra eos q̄ coitu ad delectationē vtunt.	xi.

Explicit tabula seu repertorium capitulorum apologietici quadrupartiti Cirilli.

Appologus est sermo dubius vel fictus de brutis animalibus ad instructionē vite humane formatus. Et dicitur ab apolo quod est longū. et logos quod est sermo dubius vel fictus, quasi sermo longe a rei veritate. Vel dicitur ab ap quod est sine et pos quod est pes: et logos quod est sermo quasi sermo sine pede id est sine fundamēto. Vel dicitur a pos quod est sub et logos quod est sermo, quasi sub vero sermone diversus intellectus. Vel dicitur a pos quod est iuxta et logos quod est sermo, inde apologus, quasi iuxta sermonem.

VNIVERSIDAD
DE SALAMANCA

VNIVERSIDAD
DE SALAMANCA

GRIDONICA

VNIVERSIDAD
DE SALAMANCA

PRECIOS USUALES